

KL

NØGLETAL

**DE UDSATTE BØRN
– NØGLETAL**

INDHOLD

INDLEDNING	2	TEMA 2 / UDSATTE BØRN OG UNGES SKOLEGANG	28
TEMA 1 / KOMMUNALE INDSATSER TIL UDSATTE BØRN OG UNGE	6	Alle børn skal lære og udvikle sig	29
Med indsatsstappen som afsæt	7	Oversigt over tema 2	30
Oversigt over tema 1	8	Sen skolestart, elevfravær og segregering blandt udsatte børn og unge	31
Kommunernes samlede udgifter til udsatte børn og unge	9	Udsatte børn og unges resultater i folkeskolen	37
Kommunernes brug af forebyggende foranstaltninger	13	Vejen til en ungdomsuddannelse for udsatte børn og unge	43
Kommunernes brug af anbringelser uden for hjemmet	19	TABELLER / KOMMUNEFORDELTE NØGLETAL	48

INDLEDNING

KL kom i foråret 2015 med udspillet 'De udsatte børn – Fremtiden er deres', som slog fast, at alle børn og unge skal være en del af fællesskabet. Denne nøgletalspublikation er en opfølgning på udspillet og kan bruges som inspirationskilde til de politiske og faglige drøftelser i kommunerne. Både i forhold til målsætninger, prioriteringer og tiltag på det udsatte børne- og ungeområde.

I kommunerne skal vi bruge vores tid og kræfter på indsatser, der virker. Vi står midt i et paradigmeskifte; fra at have henvist børn og unge med særlige behov til specialiserede tilbud, er kommunerne godt i gang med en omstilling, der sikrer, at hovedparten af alle børn og unge kan

være i et almindeligt dagtilbud, gå i skole, få en ungdomsuddannelse og have et fritidsliv på lige vilkår.

Paradigmeskiftet handler i høj grad om styring og ledelse – både fagligt og kommunalpolitisk. I 'De udsatte børn – Frem-

tiden er deres' kommer KL med en række konkrete anbefalinger til en styrket indsats, der tager udgangspunkt i barnet og de unge og deres muligheder for at opnå bedre livsbetingelser. Anbefalingerne er formuleret i samarbejde med en række kommuner.

Realisering af anbefalingerne hviler på en grundlæggende præmis om, at vi ser sociale indsatser som sociale investeringer i stedet for alene at opfatte dem som udgiftsposter. Det handler ikke om flere penge, men om klogere og prioriterede investeringer, der gavner og understøtter området fagligt såvel som økonomisk.

Kommunerne anvender godt 14 mia. kr. årligt på det udsatte børne- og ungeområde. Men spørgsmålet er, om vi bruger alle pengene rigtigt. I udspillet anbefaler KL, at kommunerne tager budgettet på børne- og ungeområdet op til overvejelse og laver en klar strategi for, hvor de prioriterede investeringer skal ske, samt hvor gevinsterne hentes på kort og lang sigt. Det er væsentligt at forholde sig strategisk til, om pengene prioriteres på de rette indsatser.

For at kunne foretage denne prioritering er det nyttigt at kunne inddrage en

række centrale nøgletal. Nøgletal fortæller ikke hele historien – og de giver ikke alle svarene. I forlængelse heraf tager nøgletallene ikke højde for socioøkonomiske forskelle mellem kommunerne. Forskelle mellem kommunerne kan derfor i nogen grad forklares ved forskelle i socioøkonomisk sammensætning. Men nøgletallene kan alligevel give en temperaturmåling på status i kommunen på udsatte børne- og ungeområdet og dermed en pejling på, hvor der er potentiale for at nytænke og forbedre indsatsen.

Nedenfor har vi kort opsummeret nogle af de væsentligste tendenser, som nøgletalspublikationen viser:

- **Antallet af børn og unge med forebyggende foranstaltninger ligger stabilt på landsplan i perioden 2010-2013, men der ses store forskelle kommunerne imellem.** Kommunerne har under et øget andelen af de

samlede udgifter, der går til forebyggende foranstaltninger. Det peger på en intensivering af indsatsen blandt de børn og unge, som får forebyggende foranstaltninger.

- **Der er i samme periode sket et fald i andelen af forebyggende foranstaltninger, som gives til de yngre aldersgrupper,** mens der er en stigning i forebyggende foranstaltninger til de ældste børn og unge. I nogle kommuner ligger andelen af alle forebyggende foranstaltninger, som er blandt førskolebørn på 4 pct., mens andelen i andre kommuner er over 20 pct.
- **På landsplan er antallet af anbragte børn og unge faldet svagt i perioden 2009-2013.** Samtidig har der været en stabil positiv udvikling, hvor færre børn og unge anbringes på døgninstitution til fordel for flere anbringelser i familiepleje. Den stabile udvikling

dækker over væsentlige forskelle mellem de enkelte kommuner, hvor nogle kommuner har op mod 80 pct. af alle anbragte børn og unge i familiepleje, mens det for de kommuner, som ligger lavest, kun drejer sig om knap 30 pct.

- **Der er store forskelle i kommunernes udgifter til forebyggende foranstaltninger og anbringelser.** Det dækker dels over forskelle i demografiske og socioøkonomiske vilkår, dels forskelle i faglige og økonomiske tilgange til området. F.eks. går spændet i anbringelsesudgifter fra godt 400.000 kr. til knap 1.200.000 kr. pr. års anbringelse på tværs af kommuner.
- **Det er kun omkring halvdelen af de udsatte børn og unge i 9. klasse i 2014, der slutter skoleåret med at få en afgangsprøve,** hvor den gennemsnitlige andel af ikke-udsatte med afgangsprøve er knap 95 pct. Det skyldes bl.a., at mange udsatte elever fritages fra eksamen. Der har dog været en positiv udvikling i perioden 2010-2014, således at flere anbragte børn og unge får en afgangsprøve på landsplan.
- **Udsatte børn og unge har på landsplan tolv gange så stor sandsynlighed for at gå i specialklasse som andre børn,** men udviklingen viser, at kommunernes politik de senere år, om at inkludere flere elever i almenundervisningen, også omfatter de udsatte børn. Der er således færre udsatte børn i specialtilbud i skoleåret 2014/2015 end i 2012/2013. Der ses en svag tendens til, at segregeringsgraden er højere i Østdanmark end i Vestdanmark.
- **De udsatte børn og unge klarer sig markant dårligere end deres jævnaldrende ved folkeskolens afgangsprøve.** Samtidig viser udviklingen i karaktergennemsnittet ved folkeskolens afgangsprøver, at de udsatte børn og unge ikke klarer sig bedre i 2014 end i 2010 på landsplan.

- **Udviklingen i perioden 2010-2014 viser, at de udsatte unge fortsat halter bagefter i forhold til at komme i gang med og fuldføre en ungdomsuddannelse.** Kun halvt så mange udsatte 25-årige har gennemført en ung-

domsuddannelse i 2014 sammenlignet med de ikke udsatte 25-årige. Der er samtidig stort set ikke sket en udvikling de sidste fire år på landsplan i andelen af udsatte unge, som har gennemført en ungdomsuddannelse.

LÆSEVEJLEDNING

Nøgletalspublikationen er opdelt i to temaer. Tema 1 sætter fokus på forebyggelses- og anbringelsesforanstaltninger til udsatte børn og unge, mens tema 2 handler om udsatte børn og unges skolegang.

For hvert nøgletal beskrives de landsdækkende udviklingstendenser, samt situationen på kommunalt niveau. Der stilles også en række refleksionsspørgsmål, som lægger op til en politisk drøftelse i forhold til det givne nøgletal. Et eksempel er nøgletallet vedrørende andelen af udsatte børn og unge i 9. klasse, som slutter skoleåret med en afgangsprøve. Her lægges op til en drøftelse af, hvor stor en andel af de udsatte børn og unge, som får folkeskolens afgangsprøve i jeres kommune, samt hvorvidt kommunen har en strategi for, hvordan det sikres, at flere udsatte børn og unge får folkeskolens afgangsprøve.

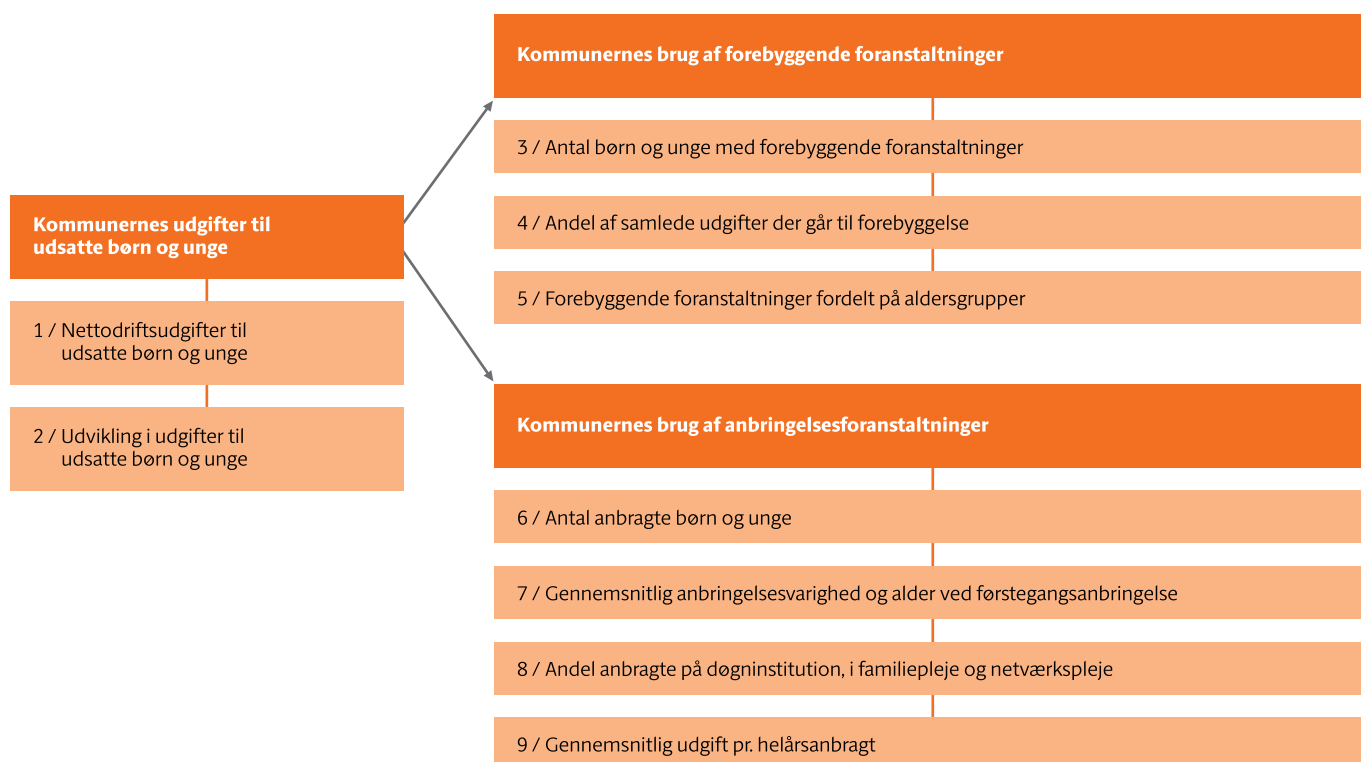
Tanken med nøgletalspublikationen er således, at den kan læses i nedslag alt efter hvilket tema eller nøgletal, som der særligt ønskes at sætte fokus på (se oversigten på næste side for et overblik over alle publikationens nøgletal). For alle de nøgletal, hvor det er muligt, fremgår kommunespecifikke tal. I publikationen er de kommunale nøgletal illustreret på danmarkskort, mens det bagerst i publikationen er muligt at finde tabeller med tallene for de enkelte kommuner. Det gør det muligt at bruge tallene til en lokal, politisk diskussion af, hvorvidt kommunerne har den rette indsats.

Det er vigtigt at pointere, at forskelle mellem kommunerne ikke alene skyldes forskel i faglige tilgange til det udsatte børne- og ungeområde. Forskelle kan også skyldes forskellige udgiftsbehov, som afspejler den enkelte kommunes demografiske og socioøkonomiske sammensætning.

Begrebet "udsatte børn og unge" dækker i denne publikation over både socialt udsatte børn og unge samt børn og unge med nedsat funktionsevne, som modtager/har modtaget en social foranstaltning efter servicelovens § 52, stk. 3 og §76 stk. 3. Forebyggende indsatser efter § 11 er ikke omfattet, idet kommunerne ikke registrerer brug af denne paragraf. Dette skal holdes for øje, når der ses på de nøgletal, som omhandler forebyggende indsatser.

Hvis kommunen er interesseret i at se nærmere på de kommuner, som er mest sammenlignelige med ens egen kommune, er det muligt at finde "de mest sammenlignelige kommuner" i FLIS, enten på landsplan eller i regionen.

› Tema 1 / Kommunale indsatser til udsatte børn og unge

› Tema 2 / Udsatte børn og unges skolegang

TEMA 1 / KOMMUNALE INDSATSER TIL UDSATTE BØRN OG UNGE

MED INDSATSTRAPPEN SOM AFSÆT

Der er et betydeligt potentiale for udsatte børn og unge og dermed også et væsentligt samfundsøkonomisk potentiale, hvis vi i kommunerne tager afsæt i den nyeste forskning. Den peger på, at de mest virksomme indsatser er dem, der er tættest på en opvækst i en almindelig familie. Det kræver, at kommunerne tilrettelægger de sociale indsatser som tidsafgrænsede 'pit stops' på vej tilbage til almenområdet og i større udstrækning benytter anbringelse i slægt og netværk som alternativ til de traditionelle anbringelsesformer.

For at omstillingen skal lykkes, skal arbejdet med virksomme metoder og fokus på målbare mål, monitorering, evaluering og opfølgning styrkes. Fokus for alle indsatser bør være, at de bidrager til progression i barnets, den unges og familiens liv – hvis ikke, skal de standses og erstattes af andre indsatser.

Vi taler i Danmark ofte om den 'svenske model', når vi skal beskrive udviklingen af de kommunale indsatser på det udsatte børne- og ungeområde. Her er indsatstrappen et af kerneprincipperne

(se figur 1). Indsatstrappen understreger fokus på to ting: 1) at forebyggelse og intervention i eget miljø altid er målet, og 2) at indsatser over for børn og unge altid sker ud fra et forløbsperspektiv, som sikrer gradvis nedtrapning af indsatsen med henblik på at komme tilbage til almenmiljøet.

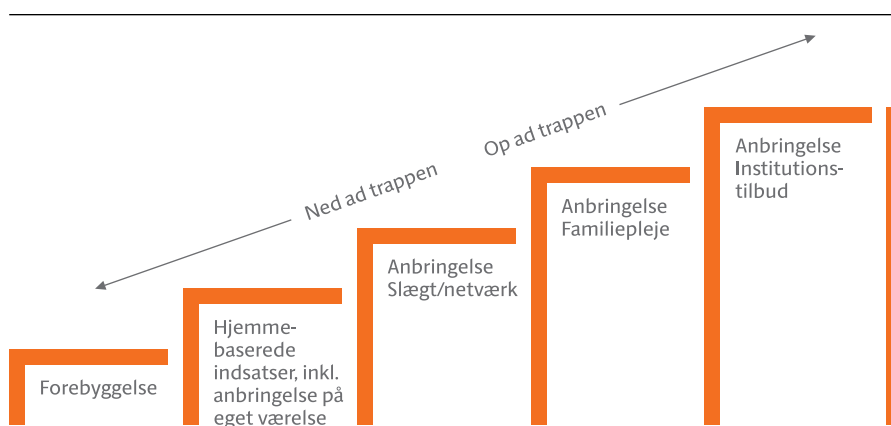
Det indebærer, at indsatserne tænkes i et normaliseringsperspektiv, hvor der bør anvendes en bred palet af forebyggende foranstaltninger, som skal bidrage til at fastholde barnet eller den unge i en så

normal tilværelse som muligt bl.a. ved at arbejde med forældrenes kompetencer. Det kræver systematisk arbejde med at inddrage barnets familie og netværk i hele sagsforløbet og på alle indsatstrin. Derved sikres, at foranstaltningerne til udsatte børn og unge er så tæt på en opvækst i en almindelig familie som muligt. Det betyder eksempelvis, at plejefamilier altid vælges frem for institutionsanbringelser, når det er muligt. Hvis det er nødvendigt at anbringe et barn på en institution, så er forløbet kort, målrettet og intensivt med det formål, at barnet skal tilbage til plejefamilien, egen familie eller et andet mindre indgribende tilbud.

Det er væsentligt at understrege, at indsatstrappen ikke afspejler økonomien på de enkelte trin. Pointen er, at en intensiv målrettet indsats på den korte bane kan føre til, at barnet, den unge og deres familie på sigt klarer sig med så lidt støtte som muligt.

I tema 1 har vi samlet en række centrale nøgletal for kommunernes samlede udgifter til udsatte børn og unge, og vi går i dybden med kommunernes brug af forebyggende og anbringende foranstaltninger.

› **Figur 1 Indsatstrappen**

OVERSIGT OVER TEMA 1

Dette tema indeholder en række nøgletal, som fortæller om kommunernes udgifter og indsatser. Nedenfor er en oversigt over alle nøgletallene i tema 1.

Kommunernes samlede udgifter til udsatte børn og unge

Nøgletal 1 /

Nettodriftsudgifter til udsatte børn og unge

Der er store forskelle mellem kommunerne på, hvor meget der anvendes til udsatte børn og unge pr. indbygger. Den kommune med de højeste nettodriftsudgifter bruger således lidt mere end fire gange så mange penge på udsatte børn og unge som den med de laveste nettodriftsudgifter.

Nøgletal 2 /

Udvikling i udgifter til udsatte børn og unge

Udgifterne til udsatte børn og unge har på landsplan ligget meget stabilt de sidste år, men der er dog meget forskellige udviklinger i udgifter på tværs af kommunerne. Mens nogle har oplevet udgiftsvækst, har andre reduceret udgifterne.

Kommunernes brug af forebyggende foranstaltninger

Nøgletal 3 /

Antal børn og unge med en forebyggende foranstaltning

Antallet af børn og unge med forebyggende foranstaltninger ligger stabilt i perioden fra 2010-2013, men samtidig ses der store forskelle kommunerne imellem.

Nøgletal 4 /

Andel samlede udgifter der går til forebyggelse

Kommunerne har på landsplan øget andelen af de samlede udgifter, der går til forebyggende foranstaltninger. Nøgletal 3 og 4 peger således på en intensivering af indsatsen blandt de børn og unge, som får forebyggende foranstaltninger.

Nøgletal 5 /

Forebyggende foranstaltninger fordelt på aldersgrupper

Der er sket et fald fra 2009 til 2013 i andelen af forebyggende foranstaltninger, som gives til de yngre aldersgrupper og samtidig en stigning til de ældste børn og unge. Idet der ikke er flere børn, som modtager forebyggende foranstaltninger i perioden, sker der en omprioritering mellem aldersgrupperne.

Kommunernes brug af anbringelser

Nøgletal 6 /

Antal anbragte børn og unge

Udviklingen viser, at antallet af anbragte børn og unge er faldet svagt i perioden 2009-2013. En forklaring kan være, at kommunerne i samme periode er i gang med at omlægge fra anbringelser til mere forebyggende foranstaltninger.

Nøgletal 7 /

Gennemsnitlig anbringelsesvarighed og alder ved førstegangsanbringelse

Der er sket en jævn stigning i anbringelsesvarigheden i perioden 2009 til 2013. Til gengæld ligger gennemsnitsalderen for førstegangsanbringelser stabilt på knap 12 år i samme periode.

Nøgletal 8 /

Andel anbragte på døgninstitution, i familiepleje og netværkspleje

Gennem de senere år har der været en stabil udvikling, hvor færre børn og unge anbringes på døgninstitution til fordel for flere anbringelser i familiepleje.

Nøgletal 9 /

Gennemsnitlig udgift pr. helårsanbragt

Nøgletallet viser store forskelle i gennemsnitlig anbringelsesudgift på tværs af kommunerne. Ligesom for de gennemsnitlige udgifter til hele området har den kommune med de højeste gennemsnitlige udgifter pr. helårsanbragt cirka fire gange så høje udgifter, som den kommune med de laveste gennemsnitlige udgifter pr. helårsanbragt.

KOMMUNERNES SAMLEDE UDGIFTER TIL UDSATTE BØRN OG UNGE

Kommunerne bruger godt 14 mia. kr. årligt på udsatte børn og unge. Spørgsmålet er imidlertid, om alle pengene bruges rigtigt. Pengene skal bruges der, hvor vi får mest for dem. Udgifter til udsatte børn og unge skal i høj grad ses som investeringer i fremtiden. Investeringen skal derfor foretages, hvor afkastet og effekten er størst.

Meget tyder på, at et massivt fokus på forebyggelse, herunder også inddragelse af familien og netværkets ressourcer, medfører, at behovene for støtte til udsatte børn og unge reduceres senere i livet. Flere kommuner har således eksempler på, at forebyggende indsatser også på en kortere bane giver økonomiske gevinster,

samtidig med at barnet eller den unge får forbedret sine livsmuligheder.

Der kan derfor være behov for at se på, om pengene bruges rigtigt. Anvendes de, hvor effekten er størst? Der kan være behov for at omprioritere midlerne i budgettet. Måske skal midlerne i hø-

jere grad anvendes i sundhedsplejen og dagtilbuddene, hvis det kan føre til, at familiens problemer håndteres tidligere, og færre derfor senere får behov for en anbringelse og alle de afledte negative effekter heraf, som forskningen har påvist. Der er mange penge at spare og mange skæbner at redde.

1 / NETTODRIFTSUDGIFTER TIL UDSATTE BØRN OG UNGE

› NETTODRIFTSUDGIFTER TIL UDSATTE BØRN OG UNGE PR. 0-22 ÅRIG

Nøgletallet viser den gennemsnitlige udgift til området for udsatte børn og unge pr. 0-22-årig. Udgifterne opgøres på baggrund af regnskab 2014 som summen af funktion 5.25.17 og 5.28.20-5.28.24 (PL-reguleret, 2015 pris- og lønniveau). Antal 0-22-årige er opgjort pr. 1. januar 2014. Regnskabstal er fra FLIS, mens indbyggertal er fra statistikbanken.dk.

Store forskelle på gennemsnitligt udgiftsniveau til udsatte børn og unge

Der er store forskelle mellem kommunerne på, hvor meget der anvendes til udsatte børn og unge pr. indbygger. Den kommune, som bruger flest penge, bruger lidt mere end fire gange så meget på udsatte børn og unge pr. 0-22-årig som den kommune, der anvender færrest. Spændet går fra ca. 4.000 kr. til godt 22.000 kr. pr. 0-22-årig. Der kan være mange gode grunde til disse forskelle, fx demografisk og socioøkonomisk sammensætning. Men forskellene kan også skyldes forskellige

prioriteringer, der giver udslag i forskellige serviceniveauer og forskellige valg af indsatser. Man bør derfor i den enkelte kommune overveje, hvorfor man har det udgiftsniveau, man har.

- Hvad begrundes kommunens udgiftsniveau? Ligger kommunen nogenlunde på niveau med sammenlignelige kommuner?
- Er det en politisk prioritering, at de gennemsnitlige udgifter er hhv. høje eller lave?

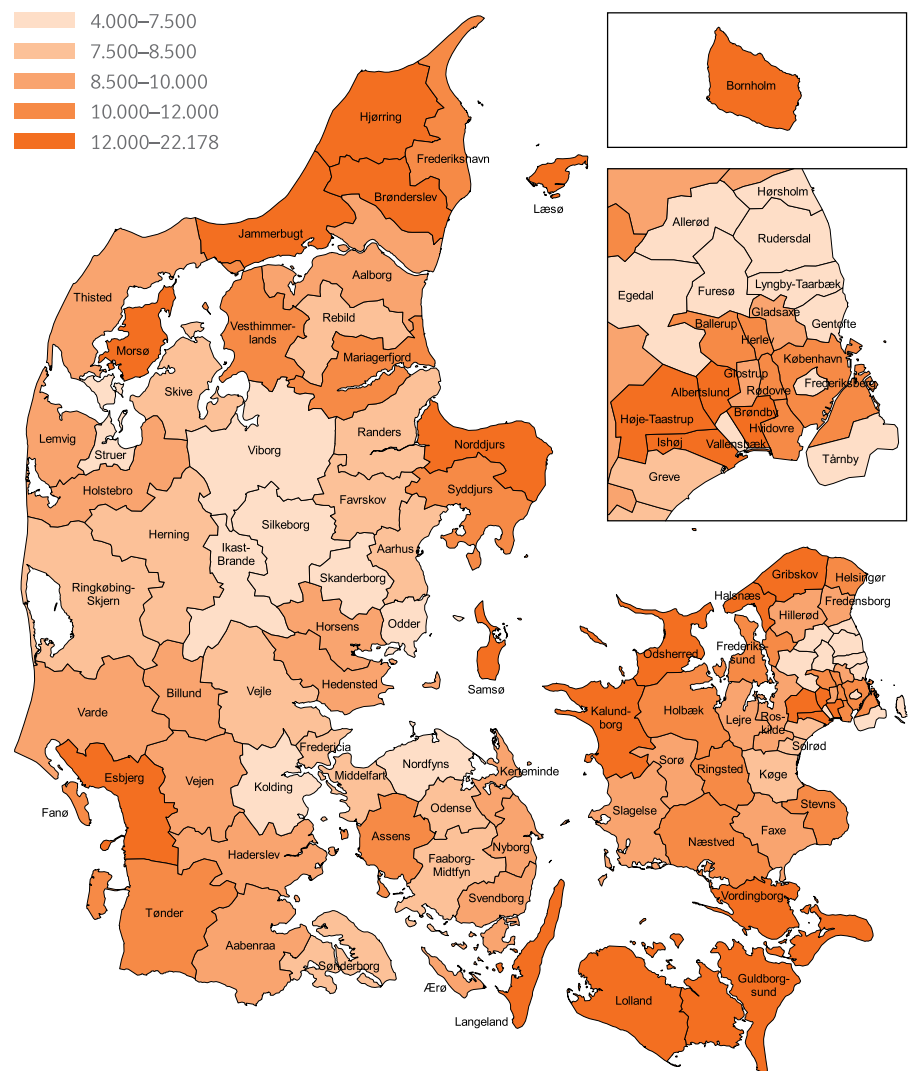

- Er der i budgettet foretaget en bevidst prioritering af midlerne mellem områder for udsatte børn og unge og tilstødende områder, der sikrer, at pengene anvendes, hvor de forventes at få størst effekt?

KL anbefaler, at budgetlægningen bidrager til at sikre sammenhæng på tværs af fagområderne, og at pengene anvendes, hvor de giver størst effekt. En lang række kommuner er i dag i gang med projekter, der sætter fokus på bl.a. de dyreste familier for at blive skarpere på, hvad det er for ydelser disse familier modtager og med afsæt heri finde ud af, om man kan sammensætte ydelserne og hele sagsforløbet på en mere helhedsorienteret og hensigtsmæssig måde.

Erfaringerne fra de kommuner, der er kommet længst, er, at man ofte finder nye behov, når man sætter sig sammen på tværs af fagområder om den enkelte familie. Det kan fx være behov for nye ydelser til erstatning af hidtidige ydelser. Erfaringen er samtidig, at den samlede pakke af ydelser typisk bliver billigere, og at familiens tilfredshed og trivsel øges i takt med at indsætterne tilrettelægges mere helhedsorienteret.

› Kort 1 Nettodriftsudgifter til udsatte børn og unge pr. 0-22 år, 2014 (kr.)

2 / UDVIKLING I UDGIFTER TIL UDSATTE BØRN OG UNGE

› UDVIKLING I NETTODRIFTS- UDGIFTER TIL UDSATTE BØRN OG UNGE PR. 0-22 ÅRIG

Nøgletallet viser udviklingen i udgifterne til udsatte børn og unge pr. 0-22-årig fra regnskabsår 2013 til regnskabsår 2014 i procent. Regnskabstal er fra FLIS og opgøres som summen af funktion 5.25.17 og 5.28.20-5.28.24 (PL-reguleret, 2015 pris- og lønniveau). Antal 0-22-årige er opgjort på baggrund af tal fra statistikbanken.dk henholdsvis 1. januar 2013 og 1. januar 2014.

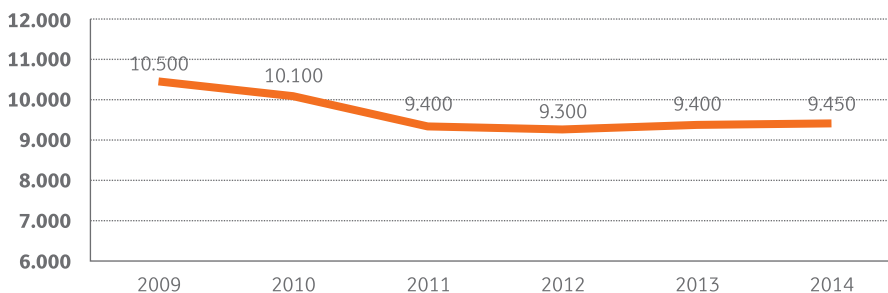
Stabil udgiftsudvikling dækker over store forskelle mellem kommunerne

Udgifterne til udsatte børn og unge har på landsplan ligget meget stabilt på ca. 9.400 kr. pr. 0-22-årig de sidste år (se figur 2). Denne stabilitet dækker dog over forskellige udviklinger på tværs af kommunerne. Mens nogle har oplevet udgiftsvækst, har andre formået at reducere udgifterne. I hver ende af skalaen ses fra 2013 til 2014 stigninger og fald på op til godt 20 pct. Området er følsomt over for dyre sager, der enten kommer til eller

afvikles. En del af forklaringen ligger dog formodentlig også i kommunens tilgang til området.

- Hvad forklarer jeres kommunes udgiftsudvikling? Er der tale om en prioriteret udvikling?
- Skyldes udviklingen, at kommunen har gjort noget anderledes fra 2013 til 2014, fx ændret på tilbudsviften?
- Er udviklingen primært drevet af ændrede enhedspriser eller ændret antal eller behov blandt de berørte børn og unge?
- Kan der opnås fordele ved at samarbejde om indsatser på tværs af kommuner?

› **Figur 2 Udvikling i nettodriftsudgifter til udsatte børn og unge pr. 0-22 årig (kr.)**

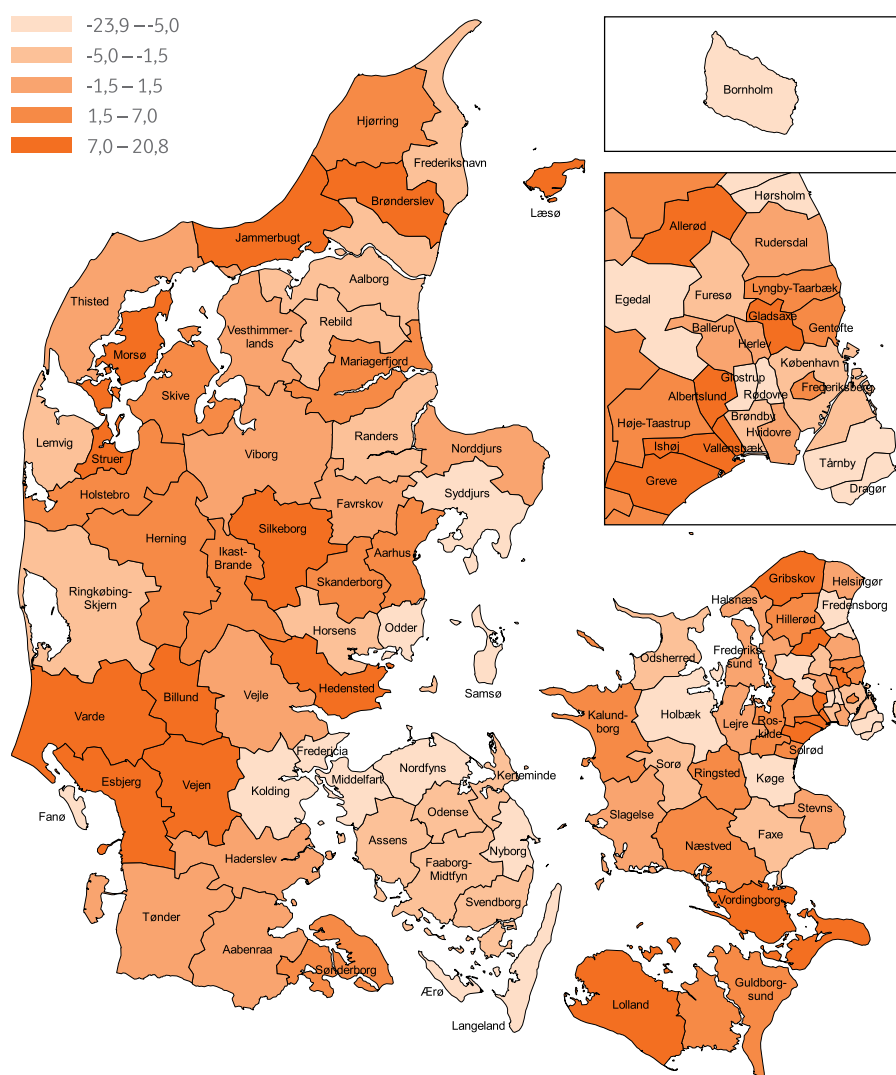
Note: Udvikling i nettodriftsudgifter siden 2009 er opgjort på baggrund af regnskabstal fra Danmarks Statistik.

Det er vigtigt for styringen af et område, at man ved, hvad der driver udviklingen. Kun ved at vide, om det fx er antallet af sager eller priserne, der stiger eller falder, kan man tilrettelægge de initiativer, der kan imødegå udviklingen. Særligt når der er tale om udgiftsdrivende stigninger er det vigtigt at tage stilling til, om der er tale om en prioriteret udvikling, eller om der er behov for at vende udviklingen.

Redskaber kan være at overveje sammen- sætningen af kommunens tilbudsvifte samt serviceniveau og adgangskriterier for de forskellige indsatser. I forlængelse heraf er det ligeledes vigtigt hele tiden at følge op på sagerne og ændre indsatsen i takt med udviklingen for barnet/den unge. Indsatserne skal nedskaleres, og sagerne skal afsluttes, når der ikke læn- gere er behov for en social indsats. Og indsatserne skal omvendt også (kortva- rigt) opskaleres, hvis det er nødvendigt for at vende udviklingen for barnet eller den unge.

› Kort 2 Udvikling i nettodrifudsgifter til udsatte børn og unge pr. 0-22-årig fra 2013 til 2014 (pct.)

KOMMUNERNES BRUG AF FOREBYGGENDE FORANSTALTNINGER

Den nyeste forskning indikerer, at kommunerne bør prioritere forebyggende indsatser, og at det på sigt vil kunne føre til lavere udgifter for kommunen under ét. Det er imidlertid svært at fastsætte, hvad der er det rigtige niveau for forebyggende indsatser. De udsatte børn og unge skal have de indsatser, de har behov for. Det handler således mere om, hvor tidligt kommunerne sætter ind, end hvor mange penge der bruges på forebyggelse. Andelen af ressourcer, der bruges på forebyggelse, kan dog bruges som en indikator på, hvor højt forebyggelse prioriteres.

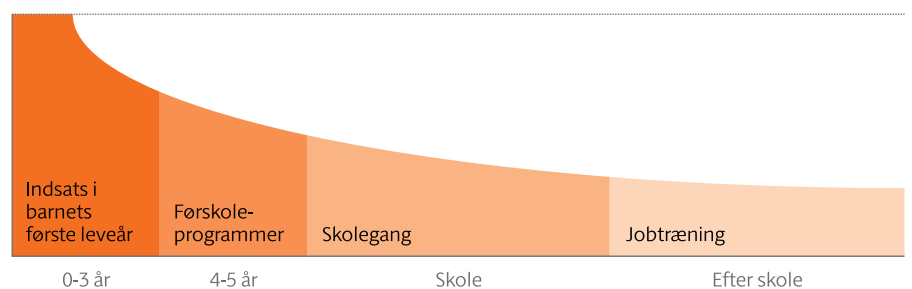
Den amerikanske økonom, nobelpristager og formand for bestyrelsen af Trygfondens Børneforskningscenter på Aarhus Universitet James J. Heckman har vist, at det er en langt bedre forrentning for samfundet at investere i de helt små børns udvikling, end at vente til de kommer i skole.

En forudsætning for at kunne opspore og forebygge problemer blandt udsatte børn og unge er, at de voksne omkring dem opdager selv små tegn på, at de ikke trives og udvikler sig, som de skal. Men meget tyder på, at indsatsen, på trods af tidlige signaler, fortsat først starter, når problemerne har vokset sig store. Erfaringer med at arbejde med opsporingsmodeller viser, at indsatsen sættes i gang op til 1½ år tidligere end før i de kommuner, som systematisk arbejder med opsporingsmodeller, fordi medarbejderne har fået styrket deres handlekompetencer i forhold til at reagere på en bekymring for et barns trivsel.

Det er desværre ikke muligt at vise udviklingen i den familieorienterede rådgivning og forebyggelse efter § 11 i serviceloven. De nøgletal, som præsenteres i det følgende, er således alle typer af individrettede forebyggende foranstalt-

ninger efter § 52, stk. 3 og §76 stk. 3 (fx aflastningsophold, personlig rådgiver, fast kontaktperson og praktikophold). Dermed er det ikke muligt at se på sammenhængen mellem forebyggende foranstaltninger efter § 52 og § 11.

› **Figur 3 Forrentning af social indsats i forhold til alder og målgruppe**

Kilde: "Return of Investment", James J. Heckman, 2008.

3 OG 4 / ANTAL BØRN OG UNGE MED EN FOREBYGGENDE FORANSTALTNING OG ANDEL AF SAMLEDE UDGIFTER, DER GÅR TIL FOREBYGGELSE

› ANTAL BØRN OG UNGE MED FOREBYGGENDE FORANSTALTNING PR. 1.000 0-22-ÅRIGE, 2013

Nøgletallet viser antallet af 0-22 årige, der har været berørt af mindst én forebyggende foranstaltning i løbet af 2013 i forhold til det samlede antal 0-22 årige. Alle typer af individrettede forebyggende foranstaltninger efter § 52, stk. 3 og §76 stk. 3 indgår i nøgletallet (fx aflastningsophold, personlig rådgiver, fast kontaktperson og praktikophold). Forebyggende foranstaltninger efter §11 er ikke omfattet. Nøgletallet er beregnet ud fra registerdata i Danmarks Statistiks forskerservice.

› ANDEL AF SAMLEDE UDGIFTER, DER GÅR TIL FOREBYGGELSE

Nøgletallet angiver andelen af de samlede nettodriftsudgifter til forebyggelse og anbringelse (funktion 5.28.20-5.28.24), der går til forebyggelse (funktion 5.28.21). Udgifterne bygger på regnskab 2014 og er fra FLIS (PL-reguleret, 2015 pris- og lønniveau).

Stabil udvikling i antallet af børn og unge med forebyggende foranstaltninger

Kommunerne har, jf. figur 5, på landsplan øget andelen af de samlede udgifter, der går til forebyggende foranstaltninger. Et mere indgående blik på nøgletallene viser en intensivning af indsatsen blandt de børn og unge, som får forebyggende foranstaltninger, men ikke at flere børn og unge får en forebyggende foranstaltning.

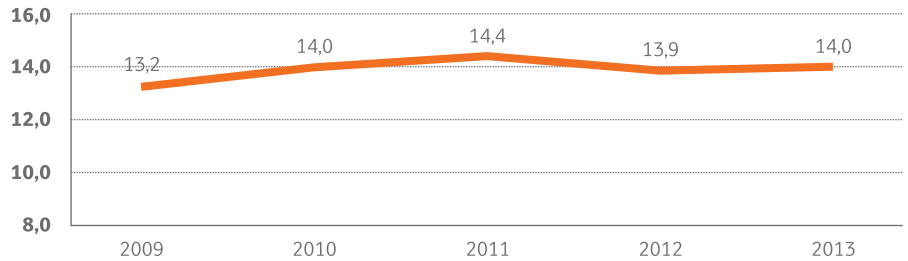
Antallet af børn og unge med forebyggende foranstaltninger ligger således stabilt i perioden fra 2010-2013 på omkring 14 børn og unge ud af 1.000 0-22-årige (svarende til 1-2 procent af alle børn og unge). Der ses en stor variation på landsplan fra 4,9 børn og unge i forebyggende foranstaltninger pr. 1.000 i den kommune, som ligger lavest til 35,4 pr. 1.000 i den kommune, som ligger højest. Det er i den sammenhæng relevant at hæfte sig ved, at der er et sammenfald mellem de kommuner, som har en høj andel anbragte børn og unge, og de kommuner som har en høj andel børn og unge i forebyggende foranstaltninger (jf. nøgletal 6). Det peger i retning af, at forskellene på tværs af kommuner ikke alene er et

udtryk for forskellige valg i forhold til foranstaltningstyper, men også skal ses i lyset af kommunernes socioøkonomiske vilkår, hvor kommuner med mange udsatte børn og unge vil have en højere andel af børn og unge med foranstaltninger generelt.

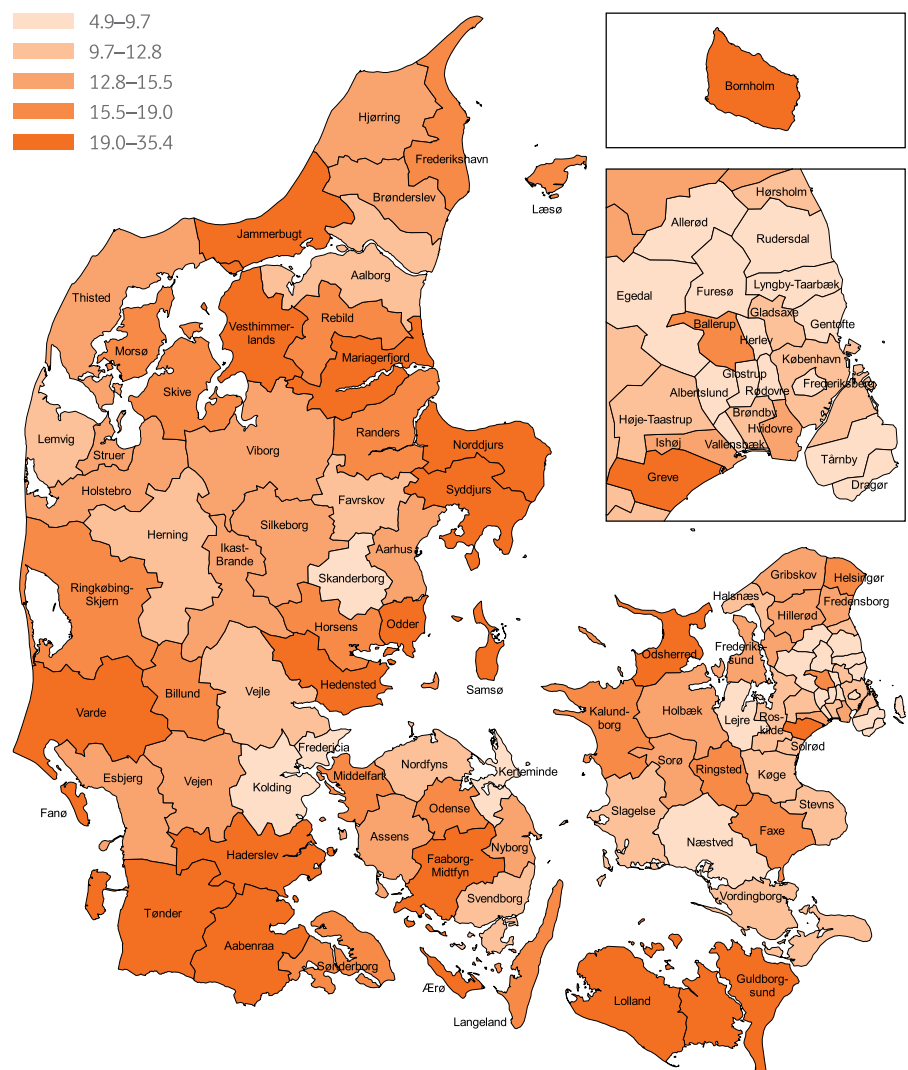
Samtidig viser kort 4, at andelen af udgifter som går til forebyggende foranstaltninger, er højere i Hovedstadsområdet end resten af landet.

- Hvordan ser udviklingen i antallet af børn og unge i forebyggende foranstaltninger ud i jeres kommune? Og hvordan ser enhedsudgifterne til forebyggende foranstaltninger ud?
- Har kommunen den rette balance mellem forebyggende foranstaltninger og anbringelser.
- Følger kommunen systematisk op på, om de forebyggende foranstaltninger opfylder deres formål?
- Har kommunen opstillet en strategi for brug af forebyggende foranstaltninger? Viser tallene, at kommunen er på rette vej?

› **Figur 4** **Udvikling i antal børn og unge med forebyggende foranstaltninger pr. 1.000 0-22-årige (personer)**

› **Kort 3** **Antal børn og unge med forebyggende foranstaltning pr. 1.000 0-22-årige, 2013 (personer)**

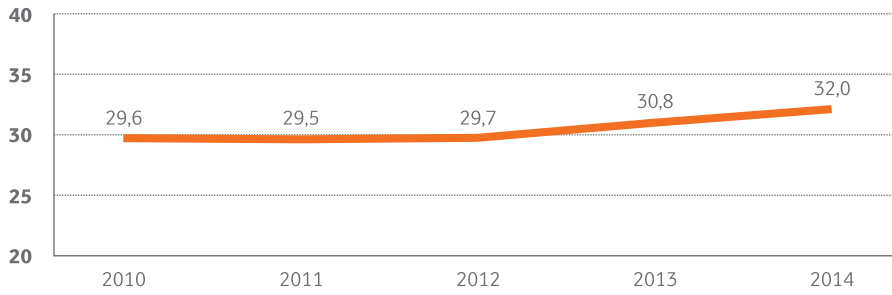

KL anbefaler, at kommunerne tager afsæt i principperne i indsatsrappen, når de tilrettelægger den kommunale tilbudsvifte for udsatte børn og unge. Det indebærer, at der bør anvendes en bred palet af forebyggende foranstaltninger, som kan bidrage til at fastholde barnet eller den unge i en så normal tilværelse som muligt. Det kræver bl.a., at kommunen arbejder systematisk med at inddrage barnets familie og netværk i hele forløbet, herunder arbejder systematisk med forældrene hvis der er nedsatte eller manglende forældrekompetencer.

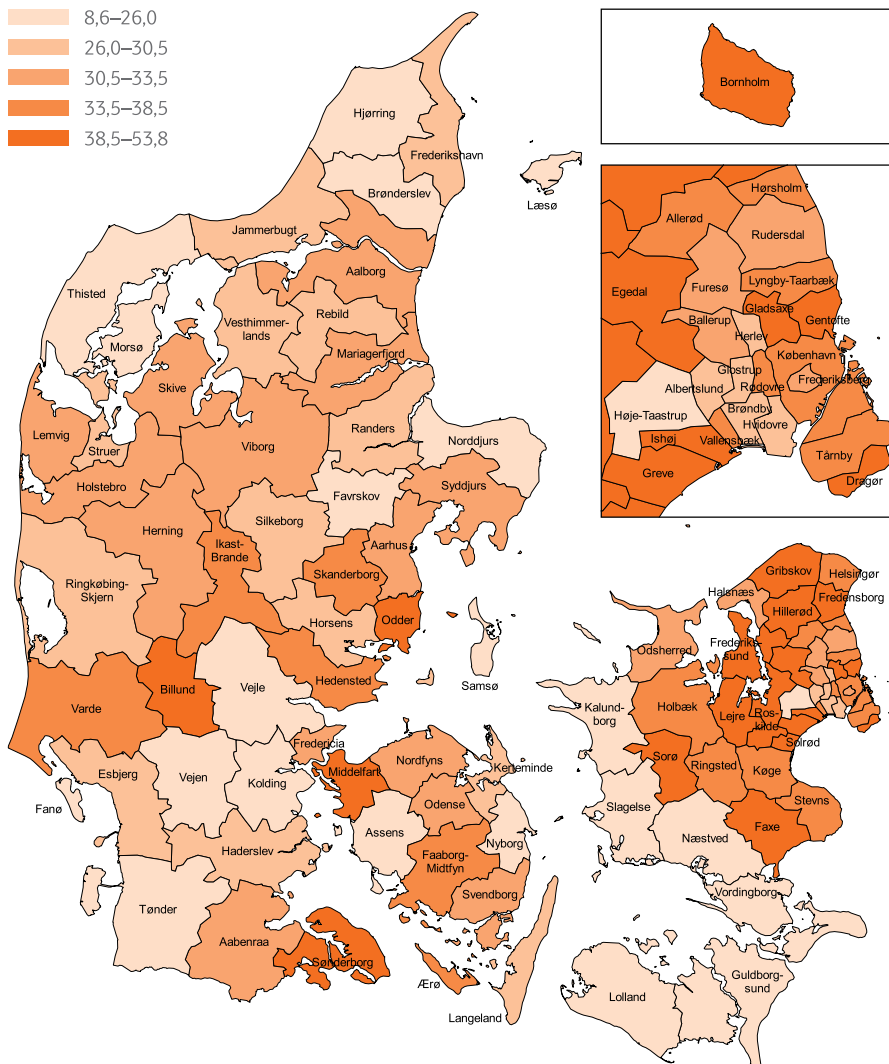
Men det gælder også som for alle andre indsatser, at forebyggende foranstaltninger kun skal fastholdes, hvis de skaber en positiv forandring for barnet eller den unge. Det er derfor vigtigt, at kommune løbende følger op på, om de forebyggende indsatser giver de resultater, som er hensigten.

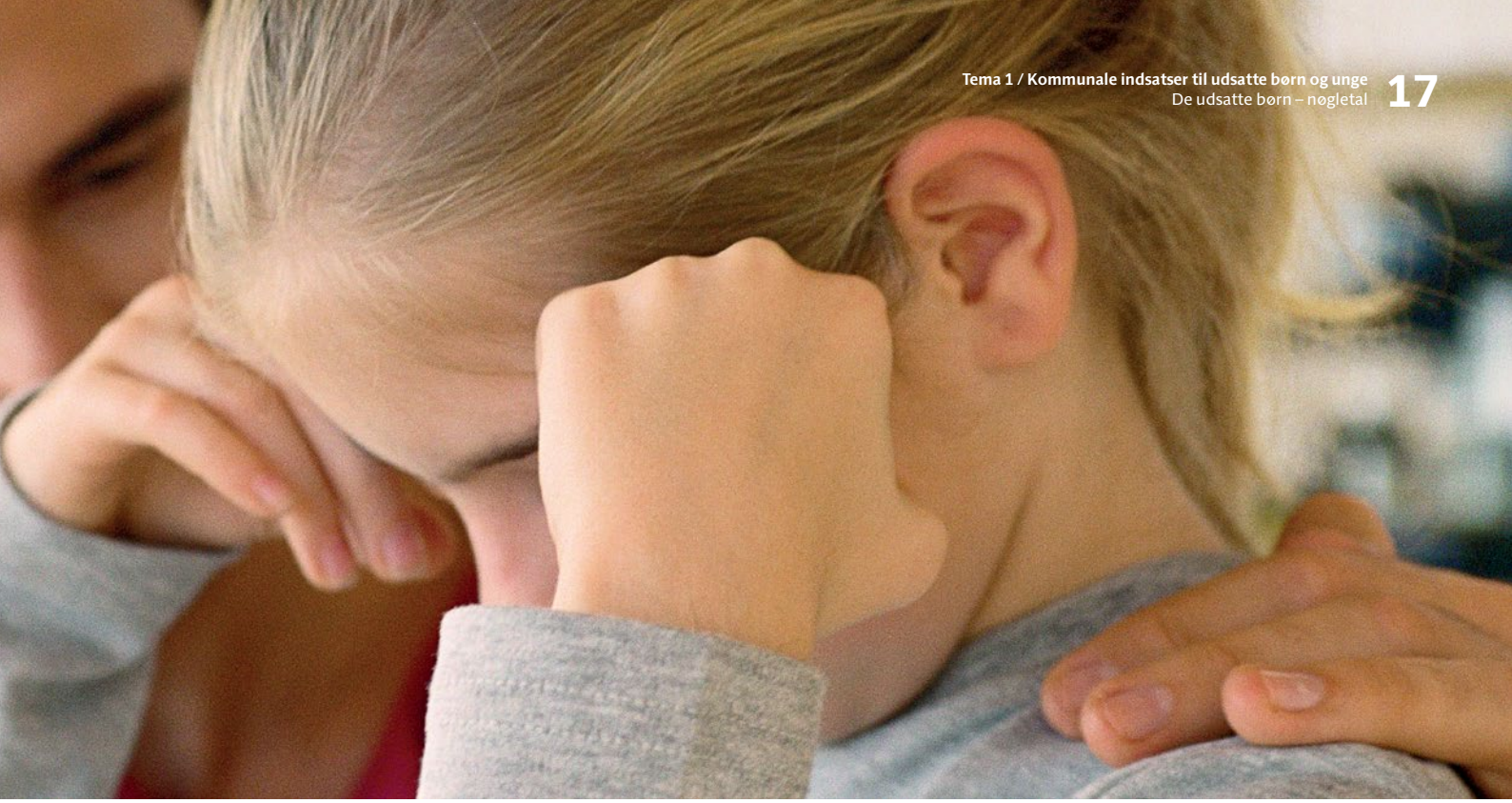
Note: I Læsø Kommune er der under 10 børn med forebyggende foranstaltninger i 2013, hvorfor andelen kan variere en del fra år til år. Data for Albertslund, Lejre og Middelfart Kommune er ikke godkendt som fyldestgørende af kommunerne selv.

› **Figur 5** Udvikling i andel af samlede udgifter der går til forebyggelse (pct.)

› **Kort 4** Andel af samlede udgifter, der går til forebyggelse, 2014 (pct.)

5 / FOREBYGGENDE FORANSTALTNINGER FORDELT PÅ ALDERSGRUPPER

› ANDEL FOREBYGGENDE FORANSTALTNINGER BLANDT FØRSKOLEBØRN

Nøgletallet viser andelen af alle igangværende forebyggende foranstaltninger blandt 0-17-årige i 2013, som er blandt førskolebørn. Alle typer af individrettede forebyggende foranstaltninger efter § 52, stk. 3 er inkluderet (fx aflastningsophold, personlig rådgiver, fast kontaktperson og praktikophold). Forebyggende foranstaltninger efter §11 er ikke omfattet. Nøgletallet er beregnet ud fra registerdata i Danmarks Statistiks forskerservice.

Brugen af forebyggende foranstaltninger stiger med barnets alder

Der er sket et fald fra 2009 til 2013 i andelen af forebyggende foranstaltninger, som gives til 0-6-årige samt 7-12 årige. Til gengæld er der sket en stigning i andelen af forebyggende foranstaltninger for aldersgruppen 13-17-årige. Idet der ikke er flere børn, som modtager forebyggende foranstaltninger i alt i perioden, viser figur 6 en udvikling, hvor flere i den

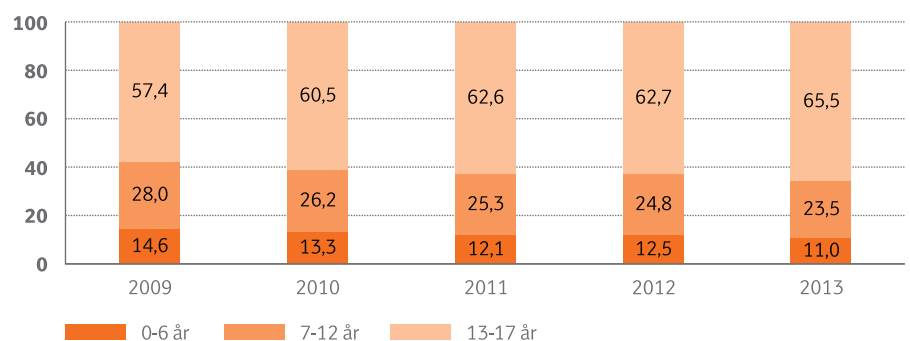
ældre og færre i den yngre aldersgruppe modtager forebyggende foranstaltninger.

Kort 5 viser andelen af alle forebyggende foranstaltninger i 2013, som er blandt førskolebørn. Der er stor variation imellem kommunerne. I nogle kommuner ligger andelen af alle forebyggende foranstaltninger, som er blandt førskolebørn, på 4 pct., mens andelen i andre kommuner er over 20 pct. Det er ikke muligt at pege på særlige mønstre i

fordelingen. En del af forklaringen skal derfor nok søges i kommunens tilgang til området, hvor det kan være relevant at sætte fokus på, hvordan almen- og socialområdet arbejder sammen om at opspore og forebygge sociale problemer blandt udsatte børn og unge.

Det skal bemærkes, at kommunernes forbrug til forebyggende foranstaltninger alene opgøres på servicelovens § 52, mens rådgivende og forebyggende ind-

› **Figur 6 Udvikling i fordeling af forebyggende foranstaltninger på forskellige aldersgrupper (pct.)**

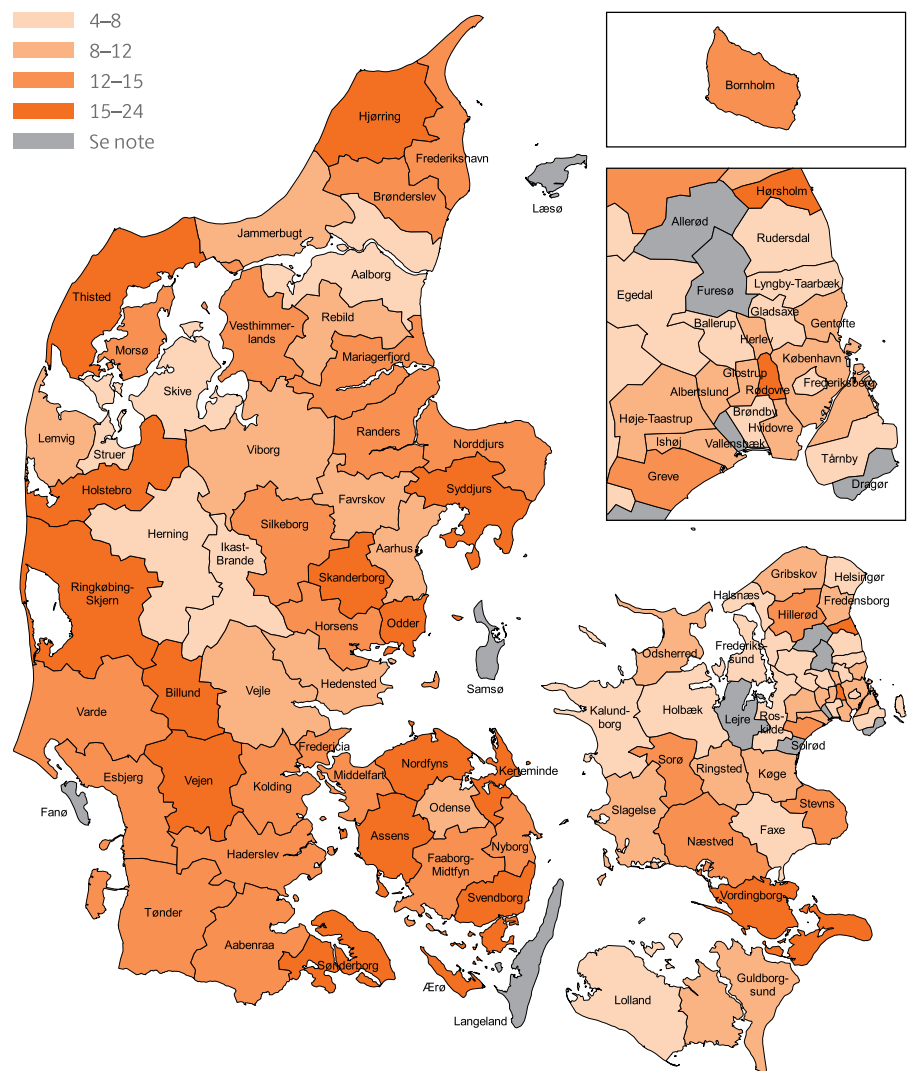

satser efter § 11 ikke opgøres. Det betyder, at der ikke er kendskab til, hvorvidt faldet i forebyggende foranstaltninger til børn under 12 år erstattes af familieorienteret rådgivning og forebyggelse efter § 11, som har til formål at hindre, at sociale problematikker udvikler sig til egentlige 'sociale sager'.

- Hvordan fordeler de børn og unge, som modtager forebyggende foranstaltninger sig aldersmæssigt i jeres kommune? Er det udtryk for en bevidst prioritering?
- Hvad er de typiske årsager til, at et barn/en ung modtager en forebyggende foranstaltning i jeres kommune? Hvilke formål og kriterier har kommunen formuleret i forhold til brug af forebyggende foranstaltninger?
- Har kommunen en fælles model for opsporing og forebyggelse på tværs af børne- og ungeområdet, så der er enighed om, hvornår der skal udvises bekymring for et barn/en ung, og ikke mindst hvordan der handles på bekymringen?
- Hvordan bruger kommunen de muligheder, som ligger i § 11 i serviceloven i forhold til at opspore og forebygge sociale problemer?

Ved at løse flere problemstillinger med tidlige, forebyggende og familieorienterede indsatser gives udsatte børn og unge mulighed for at blive i det almene system fremfor at blive ekskluderet til særtilbud. Det øger deres chance for at bevare og udbygge deres sociale netværk og relationer til jævnaldrende, hvilket kan øge deres livsmuligheder på sigt.

› Kort 5 Andel forebyggende foranstaltninger blandt førskolebørn, 2013 (pct.)

Note: Kommuner markeret med grå på kortet har færre end fem forebyggende foranstaltninger blandt førskolebørn, hvorfor andelen af diskretionshensyn ikke kan vises. Data fra Albertslund, Lejre og Midelfart er ikke godkendt som fyldestgørende af kommunen. I andre kommuner er der færre end 10 førskolebørn med forebyggende foranstaltninger, hvorfor andelen kan variere en del fra år til år (se hvilke i tabellen bagerst i publikationen).

KOMMUNERNES BRUG AF ANBRINGELSER UDEN FOR HJEMMET

Der vil fortsat være børn og unge, som har behov for en anbringelse i en kortere eller længere periode. KL og regeringen satte med Økonomiaftalen for 2013 fokus på, at brugen af plejefamilier skal øges til fordel for andre anbringelsesformer. Udviklingen går i den rigtige retning, idet der ses en stigning i kommunernes brug af plejefamilier, herunder netværkspleje.

Det er fortsat et udviklingsområde for kommunerne i langt højere grad at udnytte ressourcerne i familiens netværk, når et barn eller en ung anbringes. Det, der kendetegner en netværksanbringelse, er, at der ofte er tale om en anbringelse i barnets egen biologiske familie. Det kan dog også ske hos en nabo, en kammerats forældre eller lignende. Det centrale er, at der er en tilknytning mellem barnet og plejeforældrene forud for anbringelsen.

Forskningen viser, at en stor del af de børn og unge, der er anbragt i slægtsanbringelser, trives godt. Sammenlignet

med børn anbragt i plejefamilier oplever slægtsplejeforældrene oftere barnet som en fuldstændig integreret del af familien, ligesom de oplever færre konflikter med barnet. Samtidig har børnene et bedre helbred, færre har psykosociale problemer, og færre har begået småkriminalitet sammenlignet med andre plejebørn.

Kommunernes satsning på familiepleje og forebyggende foranstaltninger har de senere år medført, at færre børn og unge anbringes i døgntilbud. Det er en positiv udvikling, idet den afspejler, at flere børn og unge får en indsats, som er tættere på

en almindelig opvækst. Samtidig viser nøgletallene, at udviklingen i antallet af døgnanbringelser er ved at stabilisere sig.

Der vil også fremover være behov for døgnanbringelser af udsatte børn og unge, men tilbuddene skal fungere mere fleksibelt, end de traditionelt har gjort, og de skal kunne indgå i samspil med kommunens øvrige tilbud. Der er behov for, at døgninstitutionerne i højere grad tilbyder intensive og tidsafgrænsede løsninger samt udgående behandling som et led i at sikre gradvis nedtrapning af indsatsen.

6 / ANTAL ANBRAGTE BØRN OG UNGE

› ANTAL ANBRAGTE BØRN OG UNGE PR. 1.000 0-22-ÅRIGE

Nøgletallet viser antallet af 0-22 årige, der har været berørt af mindst én anbringelse i løbet af 2013 i forhold til det samlede antal af 0-22 årige i kommunen. Alle typer af anbringelser er inkluderet (dvs. anbringelser med samtykke, anbringelser uden samtykke, kriminalitetsrelaterede anbringelser og efterværn). Og uanset anbringelsessted (dvs. døgninstitution, socialpædagogisk opholdssted, plejefamilie inkl. anbringelse i slægt og netværk, eget værelse m.m.). Nøgletallet er beregnet ud fra registerdata i Danmarks Statistiks forskerservice.

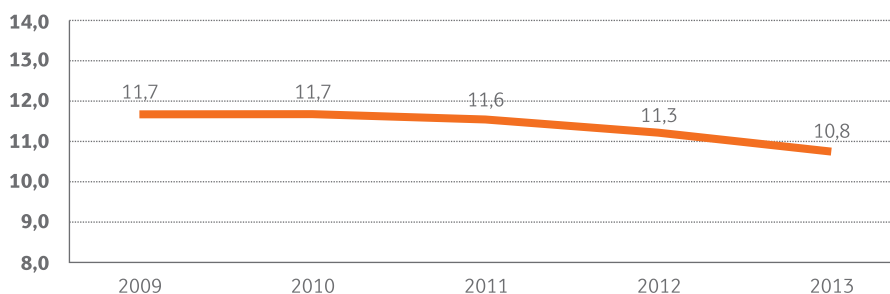
Fald i antallet af anbragte børn og unge

Figur 7 viser et svagt fald i antallet af anbragte børn og unge i perioden 2009-2013. I gennemsnit anbringer kommunerne 10,8 børn og unge pr. 1.000 0-22-årige. Det dækker over et stort spænd på landsplan fra 3 pr. 1.000 børn og unge i den kommune, som anbringer færrest til 33 pr. 1.000 i den kommune som anbringer flest børn og unge. Som det fremgår af kort 6, er yder- og landkommuner overrepræsenteret i forhold til antallet af anbragte børn og unge. Det stemmer overens med, at der ifølge SFI de seneste årtier er sket en ændring i, hvor de udsatte børnefamilier er bosat, idet der er

kommet forholdsmæssigt flere udsatte børnefamilier i land- og yderkommunerne.

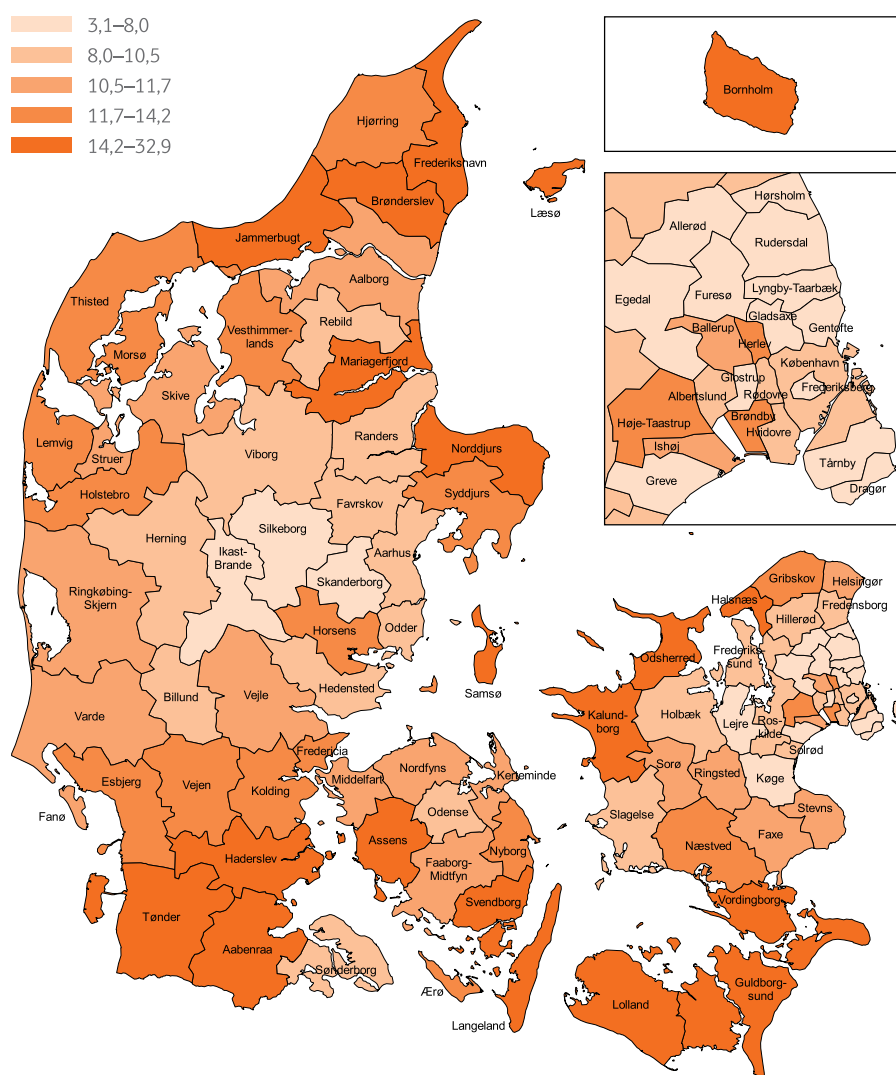
- Hvordan ser udviklingen i antallet af anbragte børn og unge ud i jeres kommune? Er det udtryk for en bevist politisk prioritering?
- Har kommunen en strategi for brug af anbringende foranstaltninger? Viser tallene, at kommunen er på rette vej?

› **Figur 7** Udvikling i antal anbragte børn og unge pr. 1.000 0-22-årige (personer)

KL anbefaler, at kommunerne tager afsæt i principperne i indsatsrampen, når de tilrettelægger den kommunale tilbudsvifte for udsatte børn og unge. Deri ligger også en strategisk prioritering af hvilke betingelser og formål, som skal være opfyldt, når et barn eller en ung anbringes, og som anbringelsestedet skal kunne leve op til.

› **Kort 6** Antal anbragte børn og unge pr. 1.000 0-22-årige, 2013 (personer)

Note: Fanø og Læsø har færre end 10 anbragte børn i kommunen, hvorfor andelen kan variere en del fra år til år.

7 / GENNEMSNITLIG ANBRINGESES- VARIGHED OG ALDER VED FØRSTE ANBRINGELSE

› GENNEMSNITLIG ANBRINGESESVARIGHED

Nøgletallet viser den gennemsnitlige varighed af alle igangværende anbringelsesforløb pr. 31/12 2013 blandt anbragte 0-22 årige. Der er tale om den foreløbige anbringelsesvarighed på igangværende anbringelsesforløb og ikke den endelige varighed af afsluttede anbringelsesforløb. Flere på hinanden følgende anbringelsesforløb med under 10 dage imellem betragtes som et sammenhængende forløb. Nøgletallet er beregnet ud fra registerdata i Danmarks Statistiks forskerservice.

Børn og unge er anbragt i længere tid og er i gennemsnit 11,8 år ved første anbringelse

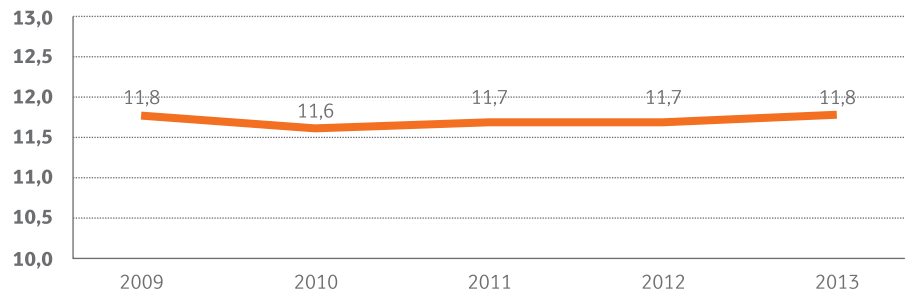
Anbragte børn og unge har i gennemsnit foreløbigt været anbragt 59 måneder svarende til knap 5 år. Der er sket en jævn stigning i anbringelsesvarigheden på 8 måneder i perioden 2009 til 2013. Til gengæld ligger gennemsnitsalderen for førstegangsanbringelser stabilt på knap 12 år i samme periode (se figur 8). Det rejser spørgsmålet om, hvorvidt de sociale problematikker først for alvor bliver synlige i før-teenageårene, eller om der er behov for en ændret praksis.

Anbringelsesvarigheden er højere blandt anbragte i familiepleje end anbragte på døgninstitution (70 mdr. mod 47 mdr.). Fordi andelen af anbragte i familiepleje samtidig er i en positiv, voksende udvikling, kan det være en del af forklaringen på stigningen i den gennemsnitlige anbringelsesvarighed.

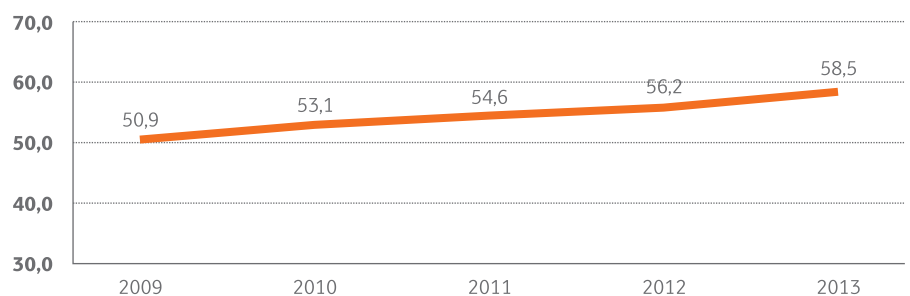
Det er derfor væsentligt at sætte fokus på kommunens tilgang til området, hvor det kan være relevant at se på barnet/den unges alder på anbringelsestidspunktet, anbringelsesårsag samt valg af anbringelsesform.

- Hvad er gennemsnitsalderen for førstegangsanbragte i jeres kommune? Er det udtryk for en bevidst prioritering?
- Hvad begrunder kommunens gennemsnitlige anbringelsesvarighed? Hvilke anbringelsesformer er de hyppigst brugte i jeres kommune? Og er det udtryk for en bevidst prioritering?
- Hvad er de typiske årsager til, at et barn/en ung anbringes i jeres kommune? Hvilke kriterier og forventninger har kommunen formuleret i forhold til valg af anbringelsesformer?

› **Figur 8 Gennemsnitsalder for førstegangsanbragte 0-17-årige (år)**

› **Figur 9 Udvikling i gennemsnitlig anbringelsesvarighed, 0-22-årige (måneder)**

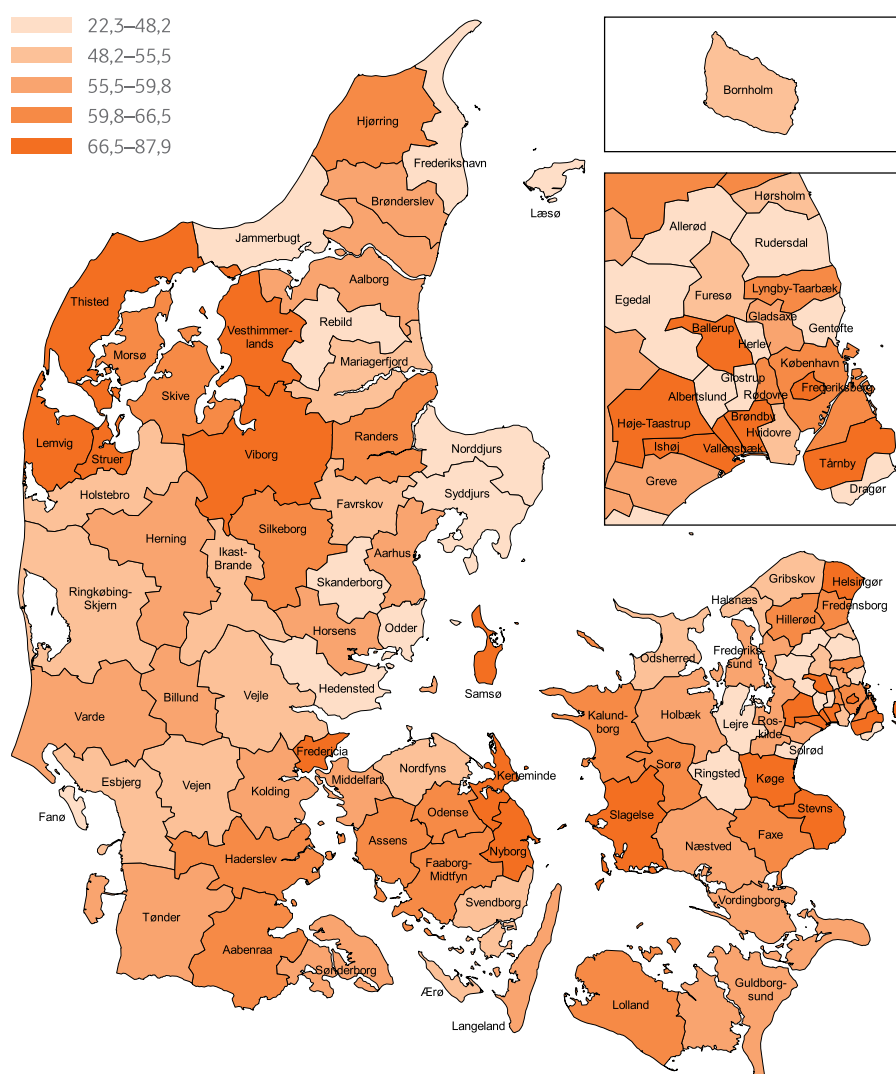

- Har kommunen en strategi for udvikling af tilbudsviften på anbringelsesområdet?
- Hvordan arbejdes der med familien/forældrene før, under og efter en anbringelse?

Forskning viser, at jo tidligere der gribes ind, des mere effektivt sikres en positiv livsbane for udsatte børn. Det bør også afspejle sig i kommunernes anbringelsesmønstre.

Samtidig er det vigtigt, at foranstaltningerne til udsatte børn og unge er så tæt på en opvækst i en almindelig familie som muligt. Det betyder eksempelvis, at plejefamilier vælges frem for institutionsanbringelser, når det er muligt. Hvis det er nødvendigt at anbringe et barn på en institution, så bør der være fokus på, at forløbet er målrettet og intensivt med det formål, at barnet så vidt muligt skal tilbage til plejefamilie, egen familie eller et andet, mindre indgribende tilbud.

› Kort 7 Gennemsnitlig anbringelsesvarighed, 0-22-årige, 2013 (måneder)

Note: I Læsø og Fanø Kommune er anbringelsesvarigheden beregnet på under 10 anbragte børn, hvorfor varigheden kan variere en del fra år til år.

8 / ANBRAGTE FORDELT PÅ DØGNINSTITUTION, I FAMILIEPLEJE OG NETVÆRKSPLEJE

› ANDEL ANBRAGTE FORDELT PÅ DØGNINSTITUTION, FAMILIEPLEJE OG NETVÆRKSPLEJE

Nøgletallet angiver andelen af alle anbragte børn og unge pr. 31/12 2013 i alderen 0-22 år, som er anbragt på hhv. døgninstitution, herunder sikrede institutioner, socialpædagogiske opholdssteder og mini-institutioner, eller i familiepleje, herunder slægts- og netværksanbringelser. Desuden opgøres særskilt andelen af alle anbragt i familiepleje, som er i netværksanbringelser og slægtsanbringelser. Nøgletallene er beregnet ud fra registre i Danmarks Statistiks forskerservice.

Stabil udvikling i de kommunale anbringelsesmønstre

Gennem de senere år har vi set en stabil udvikling, hvor færre børn og unge anbringes på døgninstitution til fordel for flere anbringelser i familiepleje. Det ligger godt i tråd med Økonomiaftalen for 2013, hvor KL og regeringen satte fokus på, at brugen af plejefamilier, herunder netværkspleje skal øges i forhold til andre anbringelsesformer.

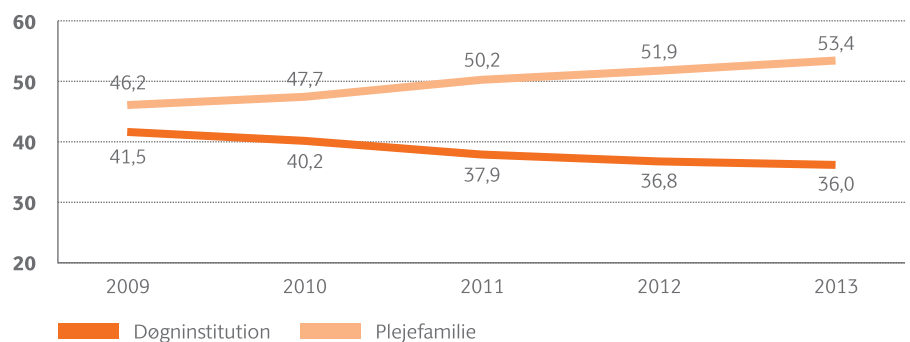
Den stabile udvikling dækker over væsentlige forskelle mellem de enkelte kommuner, hvor nogle kommuner har op mod 80 pct. af alle anbragte børn

og unge i familiepleje, mens det for de kommuner, som ligger lavest, kun drejer sig om knap 30 pct. Der er ligeledes væsentlig forskel på, hvor mange af børnene i familiepleje, der er i slægts- og netværksanbringelse. For den kommune, som ligger højest, drejer det sig om 40 pct., mens gennemsnittet er 12 pct.

- Er det udtryk for en politisk prioritering, hvordan kommunens anbringelser af børn og unge fordeler sig på hhv. døgninstitutioner, familiepleje og netværkspleje?

- Er der i kommunen fokus på hvilke anbringelsestyper, der benyttes til hvilke grupper af børn og unge og med hvilket formål?
- Har kommunen et særligt fokus på at øge brugen af familiepleje, herunder slægts- og netværksanbringelser?
- Har kommunen et særligt fokus på, hvordan brug af og samspil med døgninstitutionerne skal udvikle sig som et led i den kommunale tilbudsvifte?

› **Figur 10 Udvikling i andel anbragte på døgninstitution og i familiepleje (pct.)**

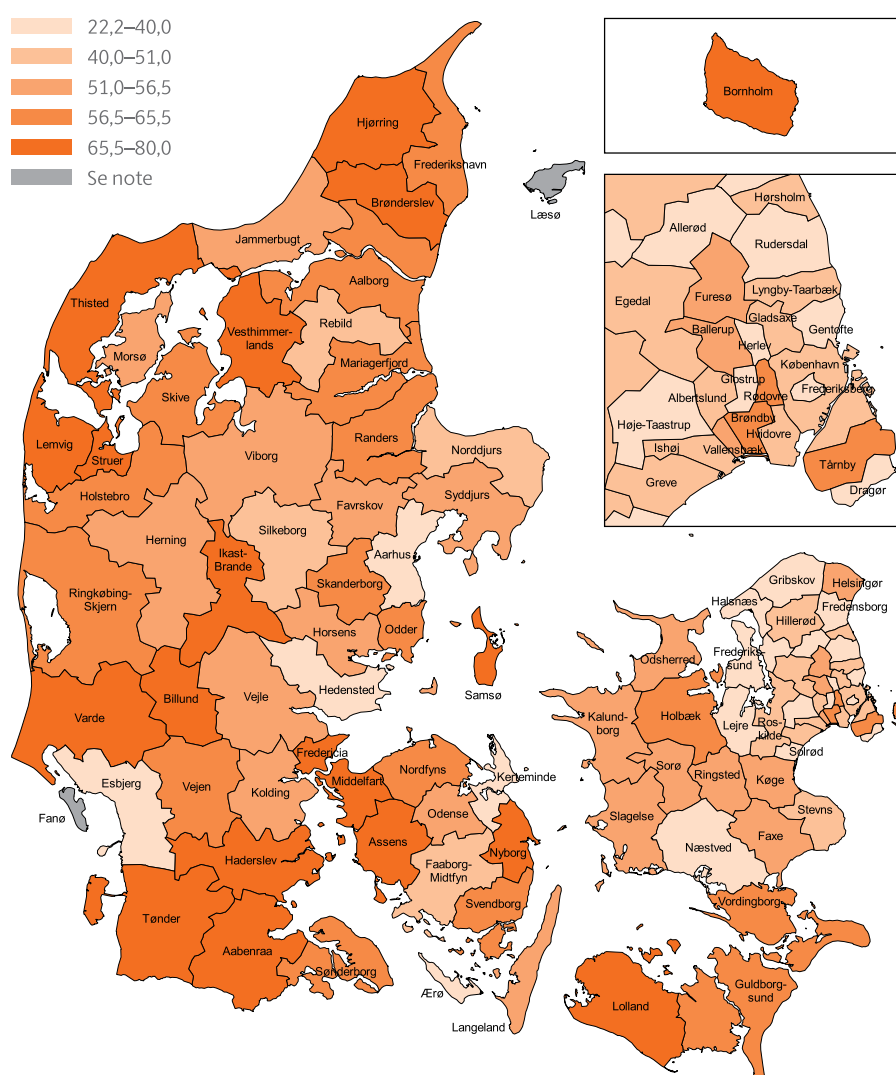

Note: Andelen summerer ikke til 100 pct., fordi anbragte på kost- og efterskoler, skibsprojekter, særfor-sorgsinstitutioner eller eget værelse ikke er med.

I tilfælde, hvor en anbringelse er nødvendig, bør det primært ske som slægts- eller netværksanbringelse eller anbringelse i en plejefamilie. Samtidig bør der være fokus på, at døgninstitutioner i højere grad indgår i samspil med kommunens øvrige tilbud. International forskning peger på fire forhold, der er vigtige for, at kortvarige anbringelser på institutioner opnår succes. For det første skal anbringelsesindsatsen sammentænkes og integreres med andre parallelle indsatser, der gennemføres i barnets familie og netværk under anbringelse. For det andet skal indsatsen være familiecentreret og konsekvent involvere barnets familie i behandlingsarbejdet på institutionen. For det tredje skal indsatsen være realistisk målrettet, og endelig for det fjerde skal der være kontinuitet i behandlingen i overgangen fra en institutionsanbringelse til de tiltag, som sker efter anbringelsens afslutning.

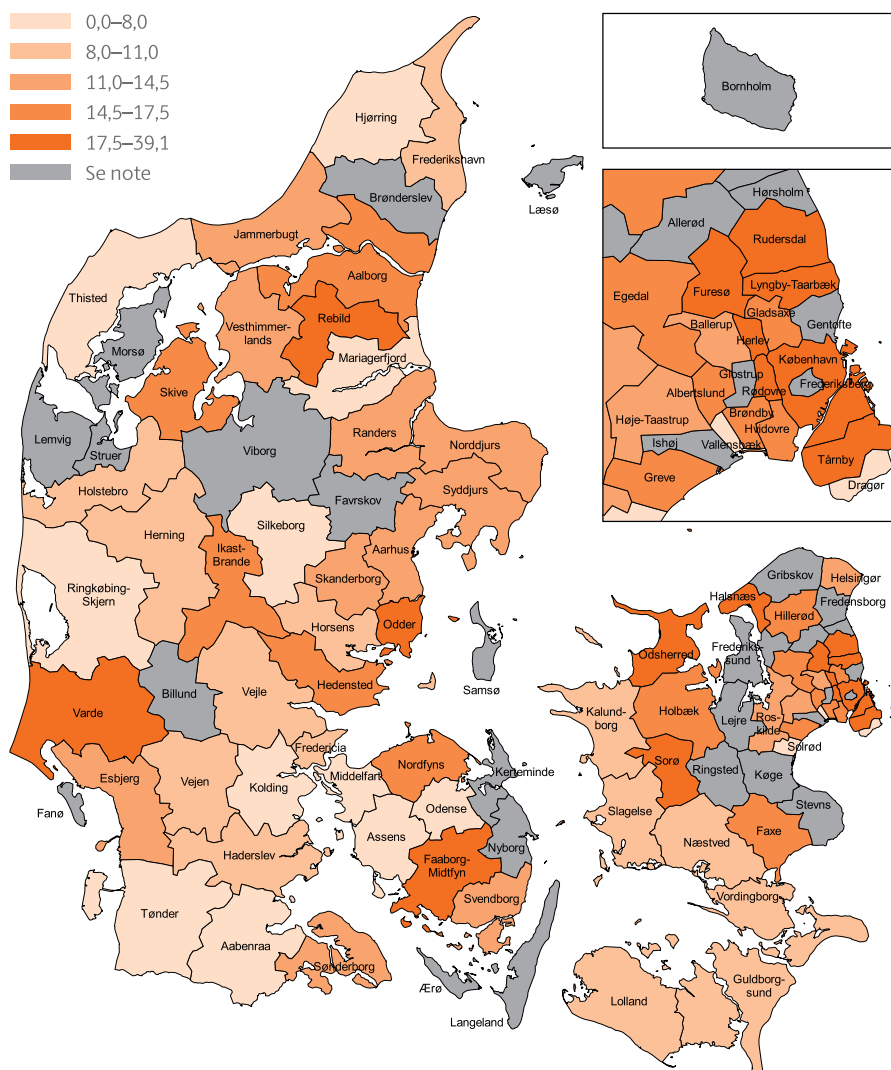
› Kort 8.1 Andel af anbragte i plejefamilie, 2013 (pct.)

Note: Kommuner markeret med grå på kortet har færre end fem anbragte børn i plejefamilie i kommunen, hvorfor andelen af diskretionshensyn ikke kan vises. I andre kommuner er der færre end 10 anbragte børn i plejefamilie, hvorfor andelen kan variere en del fra år til år (se hvilke i tabellen bagerst i publikationen).

› Kort 8.2 Andel af plejefamilieanbragte, som er i slægts- eller netværkspleje, 2013 (pct.)

Note: Kommuner markeret med grå på kortet har færre end fem børn anbragt i slægts- eller netværksfamilie, hvorfor andelen af diskretionshensyn ikke kan vises. I andre kommuner er der færre end 10 børn anbragt i slægts- eller netværkspleje, hvorfor andelen kan variere en del fra år til år (se hvilke i tabellen bagerst i publikationen).

9 / UDGIFTER PR. HELÅRSANBRAGT

› GENNEMSNITLIG UDGIFT PR. HELÅRSANBRAGT

Nøgletallet viser den gennemsnitlige udgift for 1 års anbringelse. Gennemsnitsudgiften opgøres som de samlede udgifter til anbringelser i 2013 divideret med antallet af helårsanbragte 0-22-årige i 2013. Nøgletallet inkluderer ikke anbringelser på sikrede døgninstitutioner. Udgifterne er baseret på regnskabstal fra FLIS som summen af funktion 5.28.20 og 5.28.23 (PL-reguleret, 2015 pris- og lønniveau), mens antal helårsanbragte 0-22-årige er beregnet på baggrund af beregninger på Danmarks Statistiks registre (det samlede antal anbringelsesdage for alle anbragte i 2013 divideret med 365 dage).

Store forskelle på kommunernes gennemsnitlige anbringelsesudgift

Anbringelser er blandt de dyreste foranstaltninger til udsatte børn og unge. Det er derfor afgørende, at anbringelserne ikke bliver flere og dyrere, end det er nødvendigt. Der er store forskelle i gennemsnitlig anbringelsesudgift på tværs af kommunerne. Spændet går fra godt 400.000 kr. til knap 1.200.000 kr. pr. anbringelse. Kommunerne med de højeste gennemsnitlige anbringelsesudgifter er hovedsageligt beliggende på Sjælland (se

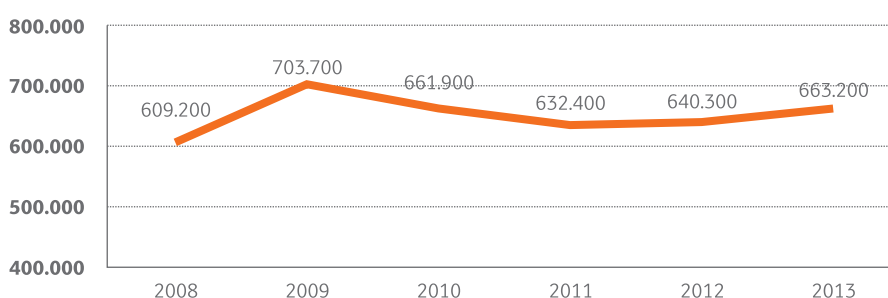
kort 9). Ud over at forskellen i enhedsudgifter kan skyldes forskelle i tyngden af de anbragte børn og unges problemer, kan der også være store forskelle både indenfor og på tværs af anbringelsestyper. I de enkelte kommuner bør man derfor overveje, om man har den rette tilgang til anbringelser.

- Hvis kommunen har mange dyre anbringelser, er det så udtryk for en bevidst prioritering fx at bruge særligt specialiserede tilbud til en særlig målgruppe?
- Er der fastsat retningslinjer for, hvornår de forskellige anbringelsestyper skal tages i anvendelse?

- Er der krav til, at sagsbehandlerne altid skal undersøge mulighederne og prisen for samme type anbringelse flere steder?

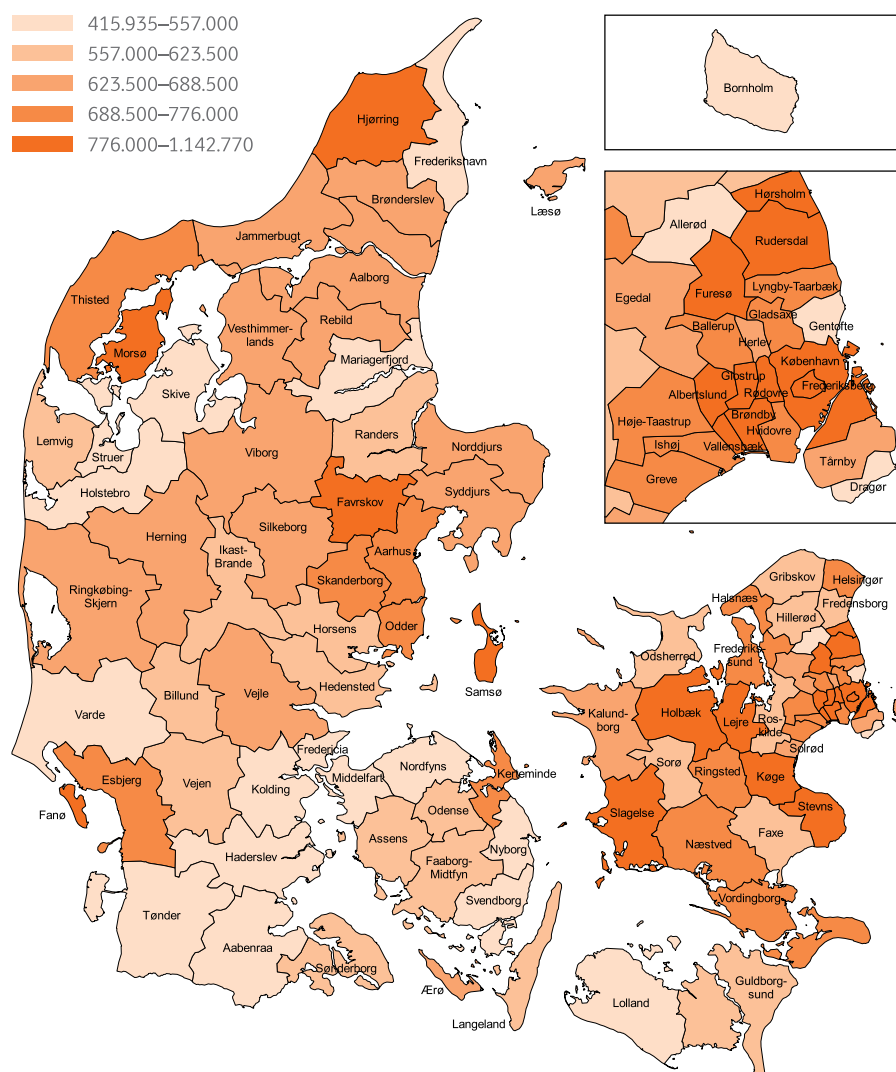
Det er afgørende, at kommunens sagsbehandlere er gode indkøbere. Man skal sikre sig, at anbringelsen giver de enkeltindsatser, som jf. handleplanen vurderes at give bedst effekt for det konkrete barn eller den unge. Samtidig skal man sikre sig, at man køber anbringelsen det sted, hvor man får det nødvendige til den billigste pris. At sikre den billigste pris for den rette indsats er en forudsætning i servicelovens formålsparagraf.

› **Figur 11** Udvikling i gennemsnitlig udgift pr. års anbringelse (kr.)

› Kort 9 Gennemsnitlig udgift pr. års anbringelse, 2013 (kr.)

A high-contrast, black and white silhouette photograph of a child riding a scooter on a wooden ramp at a skate park. The child is positioned in the upper half of the frame, leaning forward. The sun is directly behind the child, creating a bright lens flare and casting the child and the scooter into deep shadow. The background consists of a sky filled with soft, white clouds. To the right, the dark silhouette of a tree's leaves is visible. The ramp the child is on is a wooden structure that curves downwards from the right side of the frame. The overall mood is energetic and dramatic due to the lighting.

TEMA 2 / UDSATTE BØRN OG UNGES SKOLEGANG

ALLE BØRN SKAL LÆRE OG UDVIKLE SIG

Kommunerne er i kontakt med stort set alle børn fra de er helt små, til de går ud af folkeskolen. Det giver en særlig mulighed for at arbejde med alle børns læring, så de udvikler sig alderssvarende og får en ungdomsuddannelse. Det kræver, at kommunerne hele vejen igennem et barns opvækst har fokus på barnets trivsel og læring.

Forskning viser, at skolen kan være med til at gøre en forskel for udsatte børn og unges muligheder. Hvis der sættes målrettet ind i forhold til børn og unges læring og uddannelse, vil det være muligt at mindske betydningen af den sociale baggrund. Med folkeskolereformen er der sat fokus på, at folkeskolens elever skal blive så dygtige, som de kan og trives uanset social baggrund. Samtidig skal flere børn og unge undervises i den lokale folkeskole, og færre børn og unge skal udskilles til specialskoler eller døgn-tilbud med interne skoletilbud.

KL og regeringen har aftalt, at flere udsatte børn og unge skal gennemføre

folkeskolens afgangsprøve. Folkeskolen skal følge den enkelte elevs læring med individuelle elevplaner med konkrete mål, status og opfølgning på resultater. Familieområdet skal i barnets og den unges handleplan sætte konkrete mål for barnets udvikling i skolen og følge op på resultaterne af indsatsen. Der er derfor en fælles interesse for både skole- og familieområdet i at styrke det tværprofessionelle samarbejde omkring det enkelte barn og opnå fælles mål.

I tema 2 har vi samlet en række centrale nøgletal, der har betydning for udsatte børn og unges skolegang, hvor vi viser udviklingen for udsatte børn og unge

sammenlignet med andre børn og unge. Nøgletallene er således opgjort både for elever, som har eller har haft en social foranstaltning under serviceloven, og elever der ikke har modtaget en foranstaltning. Elever med en social foranstaltning under serviceloven omfatter elever, som enten er anbragt uden for hjemmet, eller som får individrettede forebyggende foranstaltninger, og hvor det er muligt, opgøres nøgletallene for hver af disse grupper (se tabellerne bagerst i publikationen).

OVERSIGT OVER TEMA 2

Dette tema indeholder en række nøgletal om udsatte børn og unges skolegang. Nedenfor er en oversigt over alle nøgletallene i tema 2, og hvad de viser på landsplan.

Sen skolestart, elevfravær og segregering blandt udsatte børn og unge

Nøgletal 10 / Andel børn med sen skolestart

Børn, der har haft en forebyggende foranstaltning eller har været/er anbragt, starter ofte senere i skole end deres kammerater, der ikke har modtaget nogen form for støtte. Mere end hver fjerde af de udsatte børn har sen skolestart, mens det blandt øvrige børn er under 7 procent.

Nøgletal 11 / Andel elever med ulovligt fravær

Børn og unges ulovlige fravær i skolen har været stigende i perioden fra 2010-2013 både blandt de udsatte og de ikke-udsatte elever, men udsatte børn og unge har gennemsnitligt et væsentligt højere ulovligt fravær end ikke-udsatte børn og unge.

Nøgletal 12 / Andel segregerede elever

Udsatte børn samt børn med funktionsnedsættelser har 12 gange så stor sandsynlighed for at gå i specialskole/klasse som andre børn, men udviklingen viser, at kommunernes politik gennem de sidste år med at inkludere flere elever i almenundervisningen, også omfatter de udsatte børn. Der er således færre udsatte børn i specialtilbud i skoleåret 2014/15 end i 2012/13.

Udsatte børn og unges resultater i folkeskolen

Nøgletal 13 / Andel 9. klasses elever der tager folkeskolens afgangsprøve

I perioden fra 2010-2014 har flere anbragte børn og unge gennemført folkeskolens afgangsprøve. Det er dog kun omkring halvdelen af alle udsatte børn og unge i 9. klasse i 2014, der slutter skoleåret med at få en afgangsprøve, hvor den gennemsnitlige andel af ikke-udsatte med afgangsprøve er knap 95 procent.

Nøgletal 14 / Karaktergennemsnit ved folkeskolens afgangsprøve

De udsatte børn og unge klarer sig markant dårligere end deres jævnaldrende ved folkeskolens afgangsprøve i 9. klasse. Samtidig viser udviklingen i karaktergennemsnittet ved folkeskolens afgangsprøver, at de udsatte børn og unge ikke klarer sig bedre i 2014 end i 2010.

Nøgletal 15 / Fagligt niveau ifølge nationale test i 6. klasse

Udsatte børn og unge klarer sig dårligere end ikke-udsatte børn og unge i de nationale test i 6. klasse både i dansk og matematik. I matematik ligger de udsatte børn og unge markant under ikke-udsatte børns score, mens forskellen er lidt mindre i dansk.

Vejen til en ungdomsuddannelse for udsatte børn og unge

Nøgletal 16 / Andel 20-årige, der er i gang med en ungdomsuddannelse

Andelen af anbragte unge, som er i gang med en ungdomsuddannelse som 20-årig er steget de seneste år, men denne gruppe halter fortsat bagud i forhold til at komme i gang med en ungdomsuddannelse.

Nøgletal 17 / Andel 25-årige, der har fuldført en ungdomsuddannelse

Kun halvt så mange udsatte 25-årige har gennemført en ungdomsuddannelse i 2014 sammenlignet med de ikke-udsatte 25-årige. For de tidligere anbragte unge har færre end hver tredje fuldført en ungdomsuddannelse, når de er 25 år. Der er samtidig stort set ikke sket en ændring de sidste fire år i andelen af udsatte unge, der har gennemført en ungdomsuddannelse.

SEN SKOLESTART, ELEVFRAVÆR OG SEGREGERING BLANDT UDSATTE BØRN OG UNGE

Overgangen fra dagtilbud til skole er for alle børn et skift mellem to forskellige verdener. En del børn oplever overgangen meget stærkt, nogle taler om et kulturchok. Hvordan overgangen forløber, afhænger ikke kun af børnenes forudsætninger, men i høj grad også af forberedelsen i dagtilbuddet, modtagelsen i 0. klasse og forældrenes opbakning. Her har kommunerne en særlig opgave i forhold til de udsatte børn. Man kan sige, at børnene skal være skoleparate, men skolen skal også være børneparat, det vil sige parat til at møde børnene med de forskellige forudsætninger og behov, de kommer med.

Når børnene er startet i skolen, er det vigtigt, at de også kommer i skole, så de reelt er en del af det faglige og sociale fællesskab. Fravær er en væsentlig problematik for udsatte børn og unge. Det er både en tidlig indikator for, at der er noget i familien, som ikke understøtter barnets læring og trivsel optimalt. Samtidig har udsatte børn og unge et væsentligt højere fravær sammenlignet med deres klassekammerater, både når børnene får en forebyggende indsats eller er anbragt. Et

højt fravær giver mindre læring, og elever med højt samlet fravær får gennemsnitligt set lavere karakterer end elever med lavt fravær. Selv når der tages højde for elevernes sociale baggrund, er der ifølge Undervisningsministeriet næsten to karakterpoints forskel på eleverne med mindst og mest fravær.

Endelig er det vigtigt, at udsatte børn og unge ikke segregeres fra almenmiljøet til specialtilbud, men at kommunerne

har fokus på at udvikle et læringsmiljø, der tager højde for, at alle børn har forskellige behov. Børn og unge er meget optagede af deres relationer til andre og af at være en del af fællesskabet. Når man arbejder med at skabe trivsel, læring og udvikling for det enkelte barn, er det derfor vigtigt at fokusere på arbejdet med udsatte børn og unges muligheder for at indgå i givende fællesskaber.

10 / SEN SKOLESTART

› ANDEL BØRN MED SEN SKOLESTART

Nøgletallet angiver andelen af de elever, som starter i 0. klasse i 2014, som fylder 7 år eller mere i løbet af 2014. Følgende skoletyper er med i opgørelsen: Folkeskoler, specialskoler, kommunale ungdomsskoler/ ungdomskostskoler samt interne skoler på dagbehandlingstilbud og behandlingshjem. Andelen af børn med sen skolestart kan ikke opgøres på kommuneniveau af diskretionshensyn. Nøgletallet er beregnet ud fra registerdata i Danmarks Statistiks forskerservice.

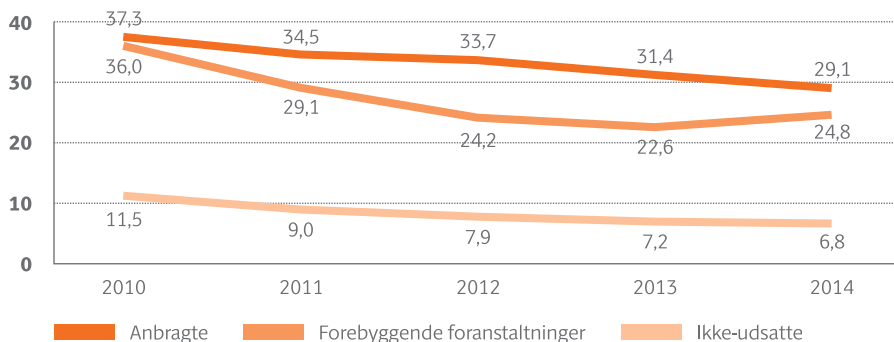
Udsatte børn starter senere i skole

Børn, der har haft en forebyggende foranstaltning eller har været/er anbragt, starter ofte senere i skole end deres kammerater, der ikke har modtaget nogen form for støtte. Mere end hver fjerde (26,7 pct.) af de udsatte børn har sen skolestart, dvs. de fylder syv år eller mere i det år, de starter i 0. klasse. Blandt øvrige børn er det 6,8 pct. Andelen af sene skolestartere er højest blandt de anbragte børn med 29,1 pct. mod 24,8 pct. hos børn, der har modtaget en forebyggende foranstaltning. Dog viser udviklingen

de seneste 5 år, at der er sket et fald i hvor mange børn, der starter sent – både blandt udsatte børn og andre børn (se figur 12).

Et barn skal som hovedregel begynde i 0. klasse det kalenderår, hvor det fylder seks år, og undervisningspligten indtræder. Ved senere skolestart foretages en individuel vurdering af barnet og dets udvikling, og det er kommunalbestyrelsen, der skal godkende, at skolestarten bliver udsat enten ved forældrenes anmodning eller samtykke.

› **Figur 12 Udvikling i andel med sen skolestart (pct.)**

Note: 'Anbragte' omfatter børn, som starter i skole, som har været anbragt mindst én gang i løbet af deres liv, mens 'Forebyggende foranstaltninger' omfatter børn, som starter i skole, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning i løbet af deres liv, og som ikke har været anbragt.

- Hvad er andelen af udsatte børn, som har sen skolestart i jeres kommune?
- Har kommunen opmærksomhed på at sikre udsatte børn en alderssvarende overgang fra dagtilbud til skole?
- Hvordan arbejder kommunens dagtilbud med at understøtte udsatte børns læring og skoleparathed?

Dagtilbud skal tidligt i barnets liv have opmærksomhed på, om et barn har særlige udfordringer, så der ved behov kan sættes ind med f.eks. sprogstimulering og understøttende foranstaltninger, der kan være med til at understøtte en alderssvarende udvikling. Der kan være fagligt gode grunde til, at et udsat barn skal have mulighed for at modnes lidt mere inden skolestart, men det er et væsentligt fokusområde, at dagtilbud og skole sammen sikrer, at overgangen bliver harmonisk og aldersvarende.

11 / ULOVLIGT FRAVÆR

› ANDEL ELEVER MED ULOVLIGT FRAVÆR

Nøgletallet angiver andelen af elever i 1.-10. klasse i folkeskoler og specialskoler med 1 pct. ulovligt fravær eller mere i skoleåret 2013/2014. Ulovligt fravær er defineret som antallet af dage med fravær, der ikke skyldes sygdom, fravær der ikke gøres rede for af forældrene, samt fravær der ikke er opnået tilladelse til af skolelederen ud af det samlede antal skoledage, som eleven er indskrevet på skolen. Nøgletallet bygger på data fra statistikbanken.dk (tabel BU29).

Udsatte børn og unge har mere ulovligt fravær

Børn og unges ulovlige fravær i skolen har været stigende i perioden fra skoleåret 2010/2011 til skoleåret 2013/2014 både blandt de udsatte og de ikke-udsatte elever, men udsatte børn og unge har

gennemsnitligt et væsentligt højere fravær end ikke-udsatte børn og unge.

Der er store forskelle fra landsdel til landsdel og mellem kommuner i niveauet af fravær både hos de udsatte børn og hos de ikke-udsatte. Der er en tendens til, at jo længere østpå man kommer, jo højere er det ulovlige fravær generelt. Der kan dog være forskel på, hvordan fravær registreres på den enkelte skole.

Andelen af udsatte elever med ulovligt fravær varierer fra ca. 9 pct. i de kommuner med lavest elevfravær – hvilket er lavt set i lyset af, at gennemsnittet for ikke-udsatte elever er 17 pct. – til over 50 pct. i de kommuner med højest elevfravær for udsatte. Kort 11 viser, at der er en tendens til, at de kommuner, hvor der generelt er et højt elevfravær blandt de ikke-udsatte børn og unge, også er et højt fravær blandt de udsatte børn og unge. Det kan tyde på, at der er kommuner

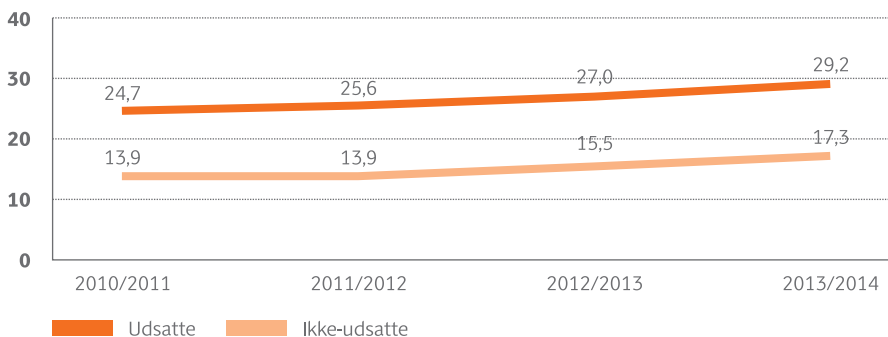
eller skoler, hvor et højt fravær i højere grad er normen end i andre.

Et højt fravær får hurtigt konsekvenser i forhold til elevens faglige udvikling, og elever med højt samlet fravær får gennemsnitligt set lavere karakterer end elever med lavt fravær. Selv når der tages højde for elevernes sociale baggrund, er der næsten to karakterpoints forskel på elever med lavest og højest samlet fravær. Udsatte børn rammes således dobbelt, hvis der ikke sættes ind over for deres fravær.

- Hvordan er niveauet for elevernes ulovlige fravær i jeres kommune? Er der generelt et højt fravær, og hvad betyder det for gruppen af udsatte børns fravær?
- Hvordan arbejder kommunen med tidlig indsats i forhold til at stoppe ulovligt fravær?
- Er de forebyggende foranstaltninger i kommunen rettet mod at sikre, at udsatte børn har et stabilt fremmøde i skolen?

Der bør sættes tidligt ind ved ulovligt fravær. Ulovligt fravær er en indikator på, at noget kan være galt hjemme hos barnets familie eller hos den unge, som ikke kommer i skole. Skolens leder skal tage kontakt til forældrene med henblik på at afdække årsagen til fraværet og søge at løse problemerne i samarbejde med eleven og forældrene, eventuelt ved inddragelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning, den kommunale sundhedstjeneste eller en sagsbehandler. Er det ikke muligt at skabe den nødvendige dialog med eleven og forældrene med henblik på at sikre, at eleven deltager i undervisningen, skal skolens leder foretage en underretning til de sociale myndigheder.

› **Figur 13** Udvikling i andel elever, der har ulovligt fravær (pct.)

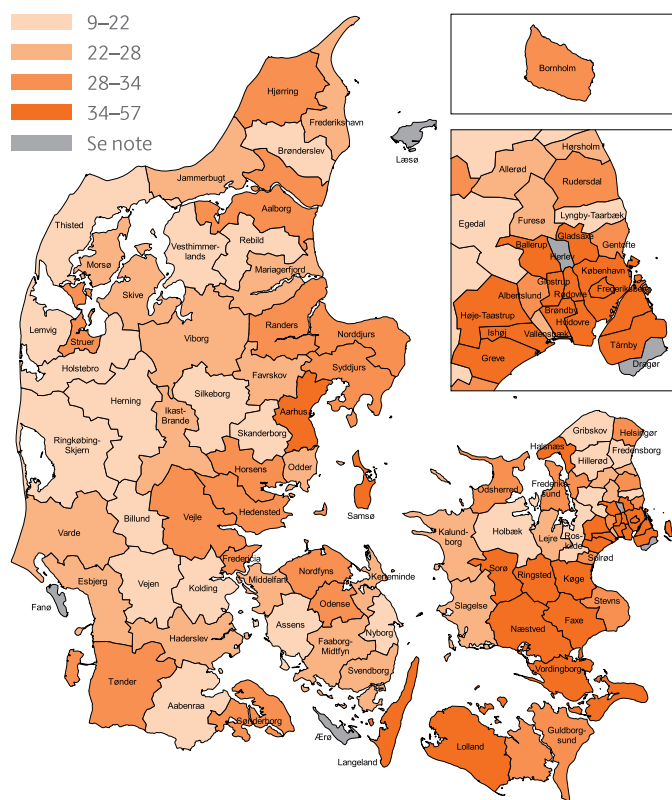

Note: Andelen omfatter elever, der har mindst 1 pct. ulovligt fravær i løbet af skoleåret. 'Udsatte' dækker elever, som modtager eller tidligere har modtaget støtte (anbringelser eller forebyggende foranstaltninger). I skoleåret 2010/2011 blev der indberettet elevfravær fra 89 pct. af landets folkeskoler og 69 pct. af landets kommunale specialskoler.

› Kort 11 Andel elever, der har ulovligt fravær, 2013 (pct.)

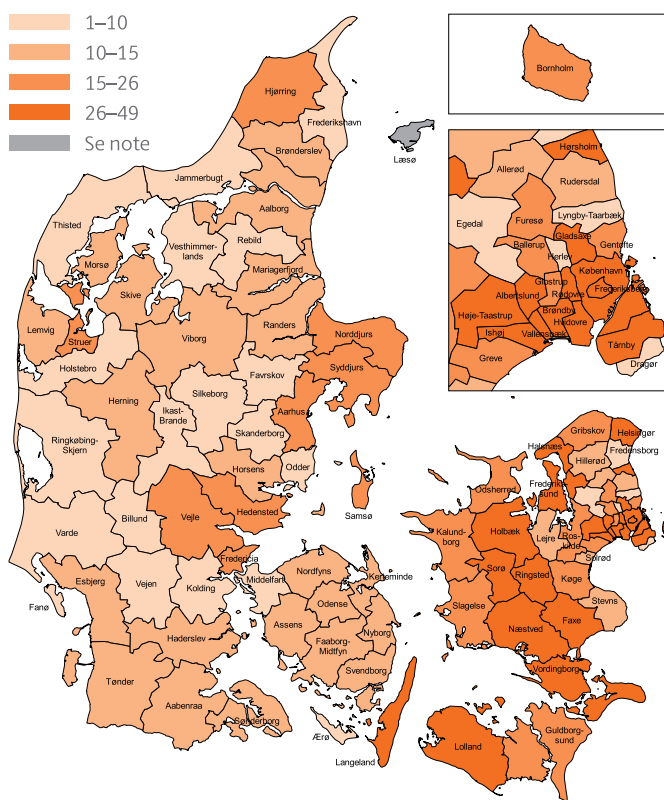
UDSATTE

- 9–22
- 22–28
- 28–34
- 34–57
- Se note

IKKE-UDSATTE

- 1–10
- 10–15
- 15–26
- 26–49
- Se note

Note: 'Udsatte' dækker elever, som modtager eller tidligere har modtaget støtte (anbringelser eller forebyggende foranstaltninger). Det er op til de enkelte skoleledere at fastsætte, hvordan dagsfravær defineres. Forskellige fraværdefinitioner kan derfor muligvis forklare nogle af forskellene i elevfravær. Kommuner markeret med grå har færre end 5 udsatte elever med over 1 pct. ulovligt elevfravær, og nøgletallet kan derfor af diskretionshensyn ikke vises.

12 / SEGREGERING

› ANDEL SEGREGEREDE ELEVER I 0.-9. KLASSE

Nøgletallet angiver andelen af elever i 0.-9. klasse, som går i specialklasser på folkeskoler, specialskoler, kommunale ungdomsskoler/ungdomskostskoler samt interne skoler på dagbehandlingstilbud og behandlingshjem i skoleåret 2014/2015 (opgjort i september 2014). Nøgletallet er beregnet ud fra registerdata i Danmarks Statistiks forskerservice.

Flere udsatte børn går i specialtilbud sammenlignet med ikke-udsatte børn

Udsatte børn har 12 gange så stor sandsynlighed for at gå i specialklasse som andre børn. Der er på landsplan 41,3 pct. af de udsatte børn, der er segregerede i specialklasser mod 3,4 pct. af ikke-udsatte børn. Anbragte børn er i lidt mindre grad (39,6 pct.) segregerede end børn og unge med en forebyggende foranstaltning (42,4 pct.). I forbindelse med segregation skal det dog fremhæves, at udsatte børn dækker over både socialt udsatte børn og unge og børn og unge med nedsat funktionsniveau. Særligt for den sidstnævnte gruppe kan et specialiseret skoletilbud være helt nødvendigt for at sikre barnets læring og trivsel.

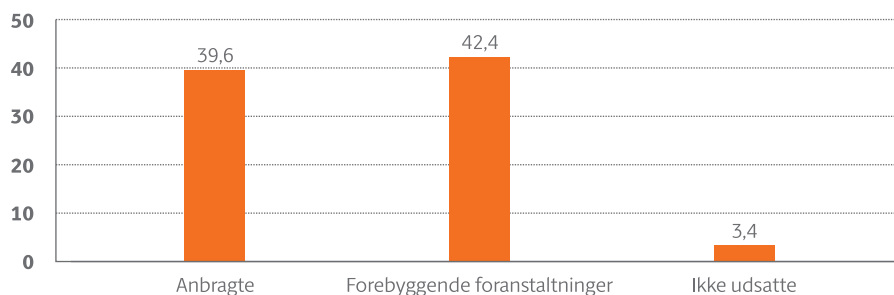
Udviklingen i figur 15 viser, at kommunernes politik gennem de sidste år for at inkludere flere elever i almenundervisningen også omfatter de udsatte børn. Andelen af udsatte børn i specialklasser er således også mindre i skoleåret 2014/15 end i 2012/13.

Når man kigger på kort 12, er der ingen entydig sammenhæng mellem de kommuner, som generelt har en lav segregere-

ringsgrad, og kommuner som også har lav andel af segregerede udsatte børn. Dog ses der en svag tendens til, at segregerings-

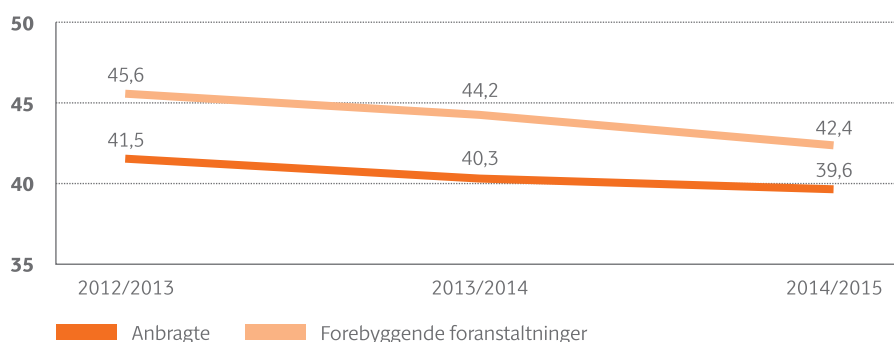
graden er højere i Østdanmark i forhold til Vestdanmark. Der kan således være tale om forskellige tilgange til området.

› **Figur 14 Andel elever i segregerede tilbud, 2014/2015 (pct.)**

Note: 'Anbragte' omfatter 0.-9. klasses elever, som har været anbragt mindst én gang i løbet af de seneste fem kalenderår før skoleårets start, mens 'Forebyggende foranstaltninger' omfatter 0.-9. klasses elever, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning, men som ikke har været anbragt i samme periode.

› **Figur 15 Udvikling i andelen af segregerede elever (pct.)**

Note: 'Anbragte' omfatter 0.-9. klasses elever, som har været anbragt mindst én gang i løbet af de seneste fem kalenderår før skoleårets start, mens 'Forebyggende foranstaltninger' omfatter 0.-9. klasses elever, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning, men som ikke har været anbragt i samme periode.

- Hvad er niveauet for segregering af udsatte børn og unge til specialtilbud i jeres kommune, og har de sidste års fokus på inklusion haft betydning for udviklingen i segregeringsgraden for udsatte børn og unge?
- Har kommunen opstillet mål for inklusion af udsatte børn og unge i almenundervisningen?

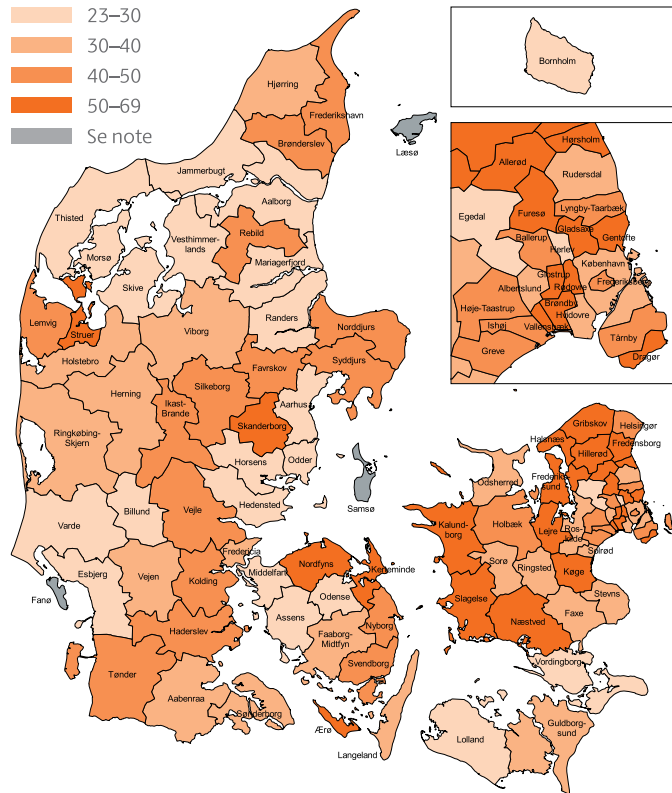
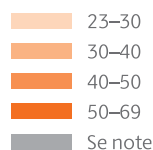
- Har kommunens skoler udviklet inkluderende læringsmiljøer, som kan tage højde for de mangfoldige sociale og læringsmæssige vanskeligheder, som udsatte børn kan være i?

uden kognitive vanskeligheder, som har modtaget et segregeret undervisnings-tilbud, i langt mindre grad gennemfører folkeskolens afgangsprøve og gennemfører en ungdomsuddannelse sammenlignet med de unge, som har haft deres skolegang i den almene skole.

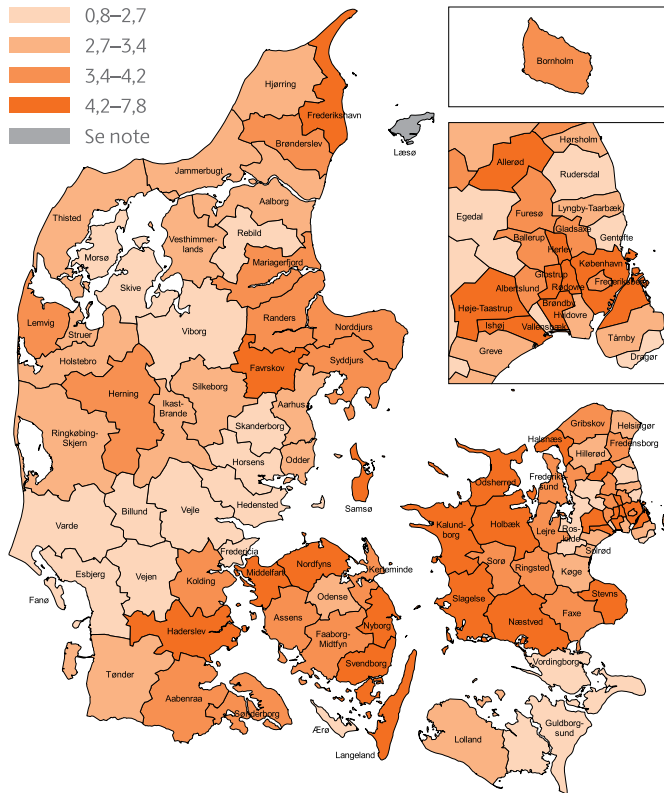
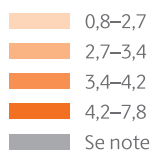
Kommunen bør i forbindelse med visitationsprocessen til et segregeret tilbud overveje hvilke alternativer, der er for et udsat barn. Undersøgelser viser, at unge

› Kort 12 Andel segregerede elever, 2014/2015 (pct.)

UDSATTE

IKKE-UDSATTE

Note: 'Udsatte' omfatter 0.-9. klasses elever i skoleåret 2014/2015, som har været anbragt eller modtaget en forebyggende foranstaltning mindst én gang i løbet af de seneste fem år (mellem 1. januar 2009 og 31. december 2013). Kommuner markeret med grå på kortene har færre end 5 elever i specialklasse, hvorfor nøgletallet af diskretionshensyn ikke vises. I andre kommuner er der færre end 10 segregerede elever, hvorfor andelen kan variere en del fra år til år (se hvilke i tabellen bagerst i publikationen).

UDSATTE BØRN OG UNGES RESULTATER I FOLKESKOLEN

Der er færre udsatte børn, som får folkeskolens afgangsprøve, og deres gennemsnitlige afgangskarakterer ligger væsentligt lavere end deres klassekammeraters. Denne store forskel på de faglige resultater kan ses tidligt. Allerede i resultaterne af de nationale test i 6. klasse har udsatte børn generelt markant dårligere faglige resultater end ikke-udsatte børn. De manglende faglige resultater har stor betydning for udsatte børn og unges senere livsmuligheder.

Regeringen har fastsat krav om, at elever, for at blive optaget på en erhvervsuddannelse, skal have mindst 2 i dansk og 2 i matematik. En stor del af de udsatte børn og unge vil have svært ved at opnå en ungdomsuddannelse alene af den grund, at de ikke opnår karakterer, der gør dem berettiget til at blive optaget på en ungdomsuddannelse.

Den svenske professor Bo Vinnerljung, har påpeget, at fagpersoner har en tendens til at stille færre krav til udsatte børn og unge i skolen. Sociale problematikker fylder naturligt hos barnet/den unge, og det kan have som konsekvens, at fokus fra fagprofessionelle i vid udstrækning retter sig mod disse problematikker, således at de glemmer at fokusere på børnenes læringsmuligheder.

SFI har på baggrund af forskning og erfaringer fra kommuner lavet en opsamling på, hvad der har betydning for elever med svag social baggrund. Elever med svag social baggrund skal mødes med høje forventninger og anderkendelse; hjælpes til at lære bedre i skolen ved hjælp af gode arbejdsvaner og faglige strategier, lære at beherske ikke-kognitive funktioner, fx behovsudsættelse, disciplin og koncentration samt understøttes ved, at deres forældre i højere grad inddrages.

Elever med svag social baggrund er defineret som elever med forældre, der har ingen eller begrænset uddannelse efter grundskolen, og det er således ikke nødvendigvis udsatte børn. Omvendt må

man formode, at der er et vist overlap mellem de to grupper, så det, der styrker elever med svag social baggrunds faglige udvikling, også styrker de udsatte børns faglige udvikling.

13 / FOLKESKOLENS AFGANGSPRØVE

› ANDEL 9. KLASSES ELEVER, DER TAGER FOLKESKOLENS AFGANGSPRØVE

Nøgletallet viser andelen af 9. klasses elever, som tager afgangsprøven, defineret som at have aflagt prøve i mindst 4 ud af de 8 prøvebundne fag i 9. klasse i 2014 (skoleåret 2013/2014). De 8 bundne prøver i 9. klasse dækker dansk mundtlig, dansk læsning, dansk skriftlig, dansk retskrivning, matematisk problemløsning, matematiske færdigheder, engelsk mundtlig og fysik/kemi mundtlig. Ikke-beståede prøver tæller også med. Alle folkeskoler, specialskoler, kommunale ungdomsskoler/ungdomsskoler samt interne skoler på dag- og døgnbehandlingstilbud skal indberette prøver (undtagen prøvefri skoler), men der er kendskab til manglende prøveindberetninger fra især specialskoler og dagbehandlingstilbud (40 pct.) samt ungdomsskoler (25 pct.). Der er formentligt primært tale om elever, som ikke har aflagt prøver, men det kan ikke udelukkes, at andelen med afgangsprøve blandt udsatte elever, som især går på disse skoler, er undervurderet pga. manglende indberetninger. Nøgletallet er beregnet ud fra registerdata i Danmarks Statistiks forskerservice.

Halvdelen af de udsatte børn og unge i 9. klasse fik ikke en afgangsprøve i 2014
Det er kun omkring halvdelen (52,1 pct.) af de udsatte børn og unge i 9. klasse i 2014, der slutter skoleåret med at få en afgangsprøve, hvor den gennemsnitlige andel af ikke-udsatte med afgangsprøve er 94,3 pct. Denne forskel skyldes dels, at

mange udsatte elever fritages fra eksamen. 16 pct. af de udsatte fritages fra mindst én af de prøvebundne fag i 9. klasse i 2014 mod kun 2 pct. blandt ikke-udsatte.

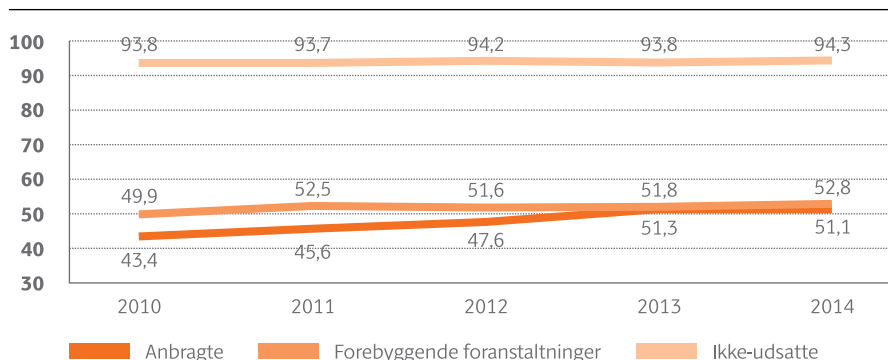
I de kommuner, der er bedst til at få udsatte børn gennem folkeskolen med en afgangsprøve, er der stadig cirka en tredjedel, som ikke gennemfører 9. klasse med en afgangsprøve

De udsatte børn og unge halter således langt bagefter deres ikke-udsatte jævnaldrende ved overgangen til et videre uddannelses- og arbejdsforløb. Nøgletallene vedrørende fravær og segregeringsgrad blandt udsatte børn er væsentlige elementer, som har betydning i den sammenhæng.

- Hvor stor en andel af de udsatte børn og unge får folkeskolens afgangsprøve i jeres kommune?
- Har kommunen en strategi for, hvordan det sikres, at flere udsatte børn og unge får folkeskolens afgangsprøve?
- Hvordan afspejler andelen med afgangsprøve blandt de udsatte børn sig i kommunens udfordringer med at få de unge videre i uddannelse og arbejde?

Kommunerne bør have stort fokus på, at udsatte børn og unge afslutter folkeskolen med en afgangsprøve.

› **Figur 16** Udvikling i andel 9. klasses elever, der tager folkeskolens afgangsprøve (pct.)

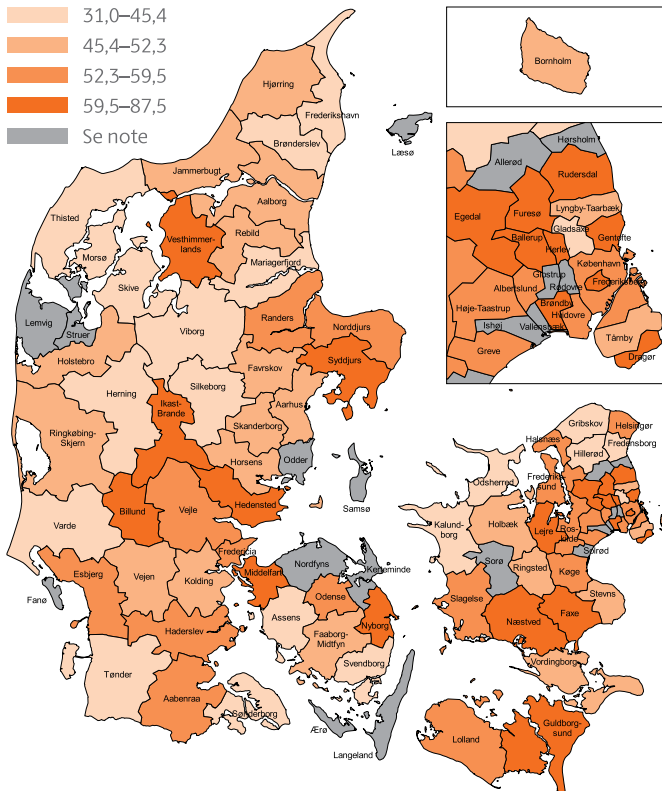
Note: 'Anbragte' omfatter elever i 9. klasse, som har været anbragt mindst én gang i løbet af de seneste fem kalenderår før afgangsåret, mens 'Forebyggende foranstaltninger' omfatter elever, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning, men som ikke har været anbragt i perioden.

› Kort 13 Andel 9. klasses elever, der tager folkeskolens afgangsprøve, 2014 (pct.)

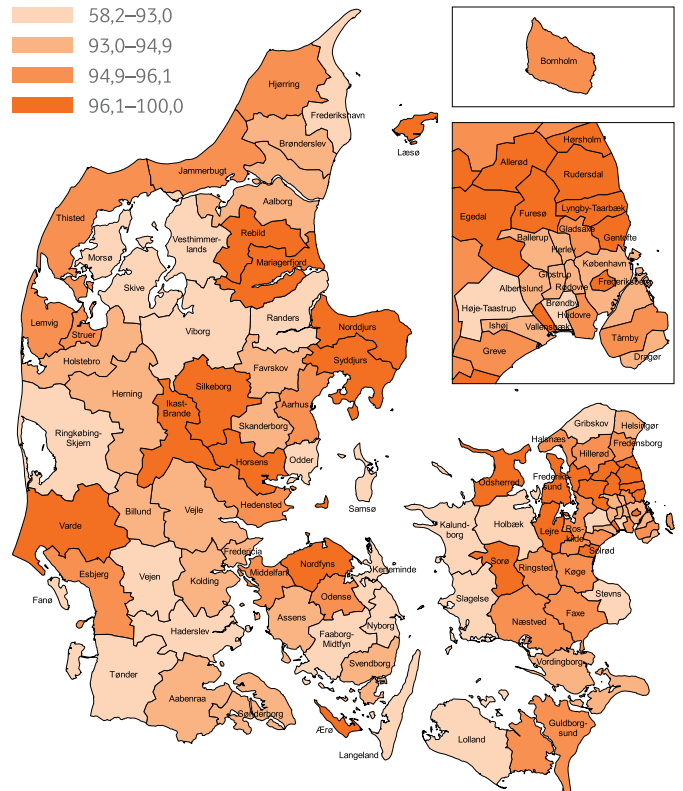
UDSATTE

- 31,0–45,4
- 45,4–52,3
- 52,3–59,5
- 59,5–87,5
- Se note

IKKE-UDSATTE

- 58,2–93,0
- 93,0–94,9
- 94,9–96,1
- 96,1–100,0

Note: 'Udsatte' omfatter 9. klasses elever i skoleåret 2013/2014, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning eller anbringelse de seneste 5 år (mellem 1. januar 2009 og 31. december 2013). Kommuner markeret med grå på kortene har færre end 5 elever, der tager afgangsprøven, hvorfor nøgletallet af diskretionshensyn ikke vises. I andre kommuner er der færre end 10 elever med afgangseksamen, hvorfor andelen kan variere en del fra år til år (se hvilke i tabellen bagerst i publikationen).

14 OG 15 / KARAKTERGENNEMSNIET VED FOLKESKOLENS AFGANGSPRØVE OG FAGLIGT NIVEAU IFØLGE NATIONALE TEST I 6. KLASSE

› KARAKTERGENNEMSNIET VED FOLKESKOLENS AFGANGSPRØVE (9. KLASSE)

Nøgletallet angiver karaktergennemsnit for alle prøver aflagt i kommunen i de prøvebundne fag ved afgangsprøven i 2014 (skoleåret 2013/2014). De 8 bundne prøver i 9. klasse er dansk mundtlig, dansk læsning, dansk skriftlig, dansk retskrivning, matematisk problemløsning, matematiske færdigheder, engelsk mundtlig og fysik/kemi mundtlig. Alle afgangskarakterer fra folkeskoler, specialskoler, kommunale ungdomsskoler/ ungdomskostskoler samt interne skoler på dagbehandlingstilbud og behandlingshjem er i princippet med i opgørelsen (undtagen prøvefrie skoler), men der er kendskab til manglende karakterindberetninger på elever fra især specialskoler og dagbehandlingstilbud (40 pct.) samt ungdomsskoler (25 pct.). Der er dog formentligt primært tale om manglende karakterer for elever, som ikke har aflagt prøver. Nøgletallet er beregnet ud fra registerdata i Danmarks Statistiks forskerservice.

› FAGLIGT NIVEAU IFØLGE NATIONALE TEST I 6. KLASSE

Indikatoren angiver gennemsnitsscoren i de nationale test i 6. klasse (dansk og matematik) i skoleåret 2013/2014 i folkeskoler, specialskoler og interne skoler på dagbehandlingstilbud. Tallene bygger på data fra statistikbanken.dk (tabel BU31) og kan ikke opgøres på kommuneniveau.

Udsatte børn og unge har dårlige faglige resultater

De udsatte børn og unge, som tager folkeskolens afgangsprøve, klarer sig markant dårligere end deres jævnaldrende. Karaktergennemsnittet ved afgangsprøven på landsplan viser, at udsatte børn og unges karaktergennemsnit ligger på 4,43, mens de ikke-udsatte børn og unge har et karaktergennemsnit på 6,75 i 2014.

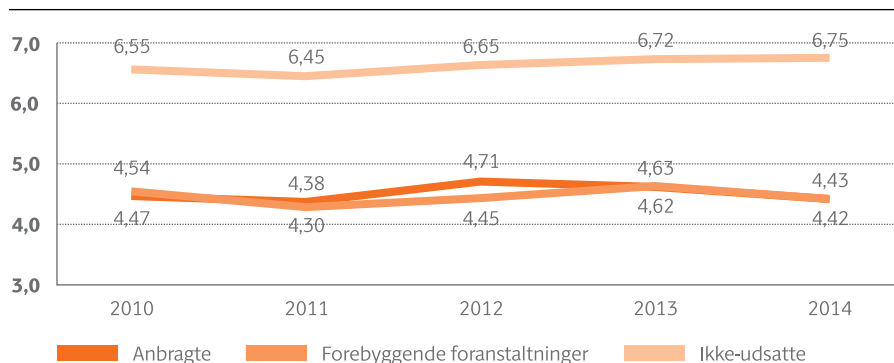
Karaktergennemsnittet blandt de udsatte i 9. klasse varierer mellem kommunerne med mere end 2 karakterpoint fra 3,49 til 5,75. Det betyder, at selv i de kommuner, hvor man er bedst til at løfte de udsatte børn, har denne gruppe et karaktergennemsnit, som ligger væsentligt under landsgennemsnittet for ikke-udsatte. Samtidig viser udviklingen i karaktergennemsnittet ved folkeskolens afgangsprøve, at de udsatte børn og unge ikke klarer sig bedre i 2014 end i 2010.

Det faglige efterslæb, som de udsatte børns gennemsnitlige afgangskarakterer er et udtryk for, viser sig også tidligere i skoleforløbet. I figur 18 kan det ses, at udsatte børn og unge på 6. klasses niveau allerede klarer sig dårligere end ikke-udsatte børn og unge i de nationale test både i dansk og matematik. I matematik ligger de udsatte børn og unge markant under ikke-udsatte børns score, mens forskellen er lidt mindre i dansk.

Figur 19 viser, at der sker en ganske lille positiv udvikling i scoren for udsatte børn og unge i de nationale tests fra 2010 til 2013, men samtidig klarer de ikke-udsatte børn og unge sig også bedre i 2013 sammenlignet med 2010. Så gabet mellem de to grupper er fastholdt.

- Følger I systematisk de udsatte børn og unges faglige resultater i jeres kommune?

› **Figur 17 Udvikling i karaktergennemsnit ved folkeskolens afgangsprøve (karakter)**

Note: 'Anbragte' omfatter elever i 9. klasse, som har været anbragt mindst én gang i løbet af de seneste fem kalenderår før afgangsåret, mens 'Forebyggende foranstaltninger' omfatter elever, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning, men som ikke har været anbragt i perioden.

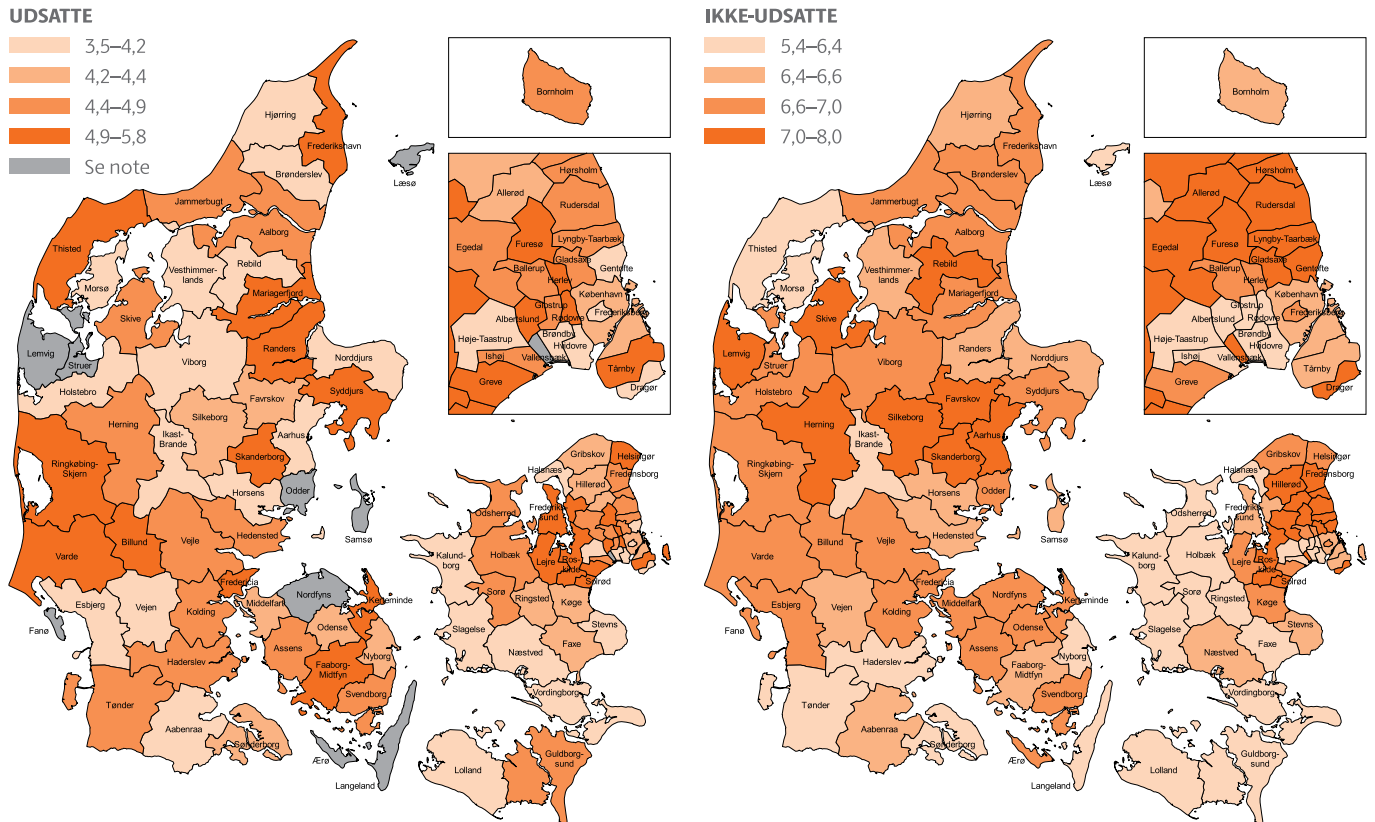
- Hvordan sættes der ind, når de nationale test eller andre test viser, at der er et fagligt efterslæb?

Når børn og unge klarer sig godt fagligt, har det også betydning for, hvordan de trives. Kommunerne bør derfor have

ambitioner for udsatte børn og unges læring. Der bør sættes mål og følges op på udsatte børn og unges faglige progression. Skolereformen, som trådte i kraft med skoleåret 2014/2015, forventes at få en positiv betydning, når de nye muligheder for at understøtte børns læring og

trivsel kommer aktivt i spil fx gennem tæt opfølgning på den enkelte elevs faglige progression, mere alsidige læringsformer, bevægelse i skoledagen og et tættere samarbejde med skolens omverden.

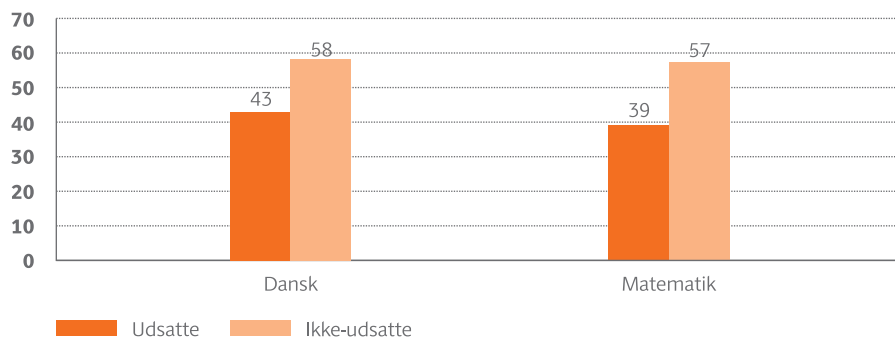
› **Kort 14 Karaktergennemsnit ved folkeskolens afgangsprøve, 2014 (karakter)**

Note: 'Udsatte' omfatter 9. classes elever i skoleåret 2013/2014, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning eller anbringelse de seneste 5 år (mellem 1. januar 2009 og 31. december 2013). Kommuner markeret med grå på kortet har færre end 5 elever, der tager afgangsprøven, hvorfor nøgletallet af diskretionssyns ikke vises. I andre kommuner er der færre end 10 elever med afgangseksamen, hvorfor andelen kan variere en del fra år til år (se hvilke i tabellen bagerst i publikationen).

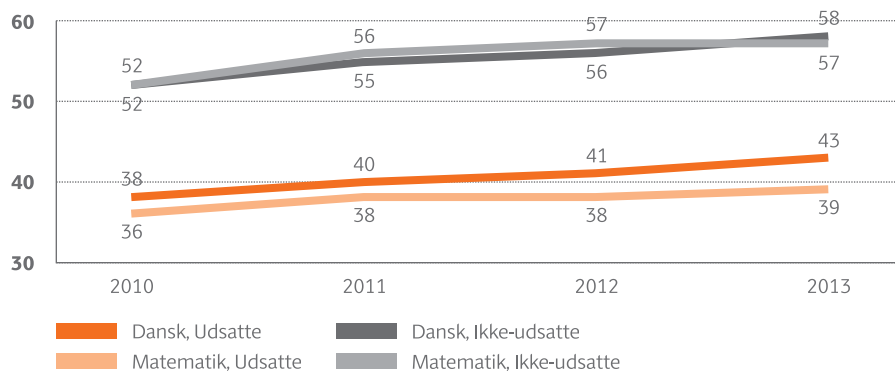

› **Figur 18 Gennemsnitsscore i nationale test i 6. klasse, 2013 (score)**

Note: 'Udsatte' dækker elever, som modtager eller tidligere har modtaget støtte (anbringelser eller forebyggende foranstaltninger).

› **Figur 19 Udvikling i gennemsnitsscore i nationale test i 6. klasse (score)**

Note: 'Udsatte' dækker elever, som modtager eller tidligere har modtaget støtte (anbringelser eller forebyggende foranstaltninger).

VEJEN TIL EN UNGDOMSUDDANNELSE FOR UDSATTE BØRN OG UNGE

KL og regeringen har med økonomiaftalen for 2013 aftalt at løfte andelen af udsatte børn og unge, der fuldfører folkeskolens afgangsprøve, samt reducere andelen af børn og unge der får 2 eller derunder i læsning, retskrivning og matematisk problemløsning ved folkeskolens afgangsprøve. Hensigten er, at flere udsatte unge optages på og gennemfører en ungdomsuddannelse. Det skal bl.a. ses på baggrund af, at langt færre udsatte unge fuldfører en ungdomsuddannelse sammenlignet med ikke-udsatte. Fx har 68 pct. af de unge, som har været anbragt uden for hjemmet, ikke fuldført en ungdomsuddannelse som 25-årige, mens det kun gælder for 28 pct. ikke-udsatte unge.

Mange udsatte unge har problemer med koncentration, opmærksomhed og kommunikation i en sådan grad, at de i kortere eller længere perioder har brug for støtte i hverdagen, hvis de skal gennemføre en ungdomsuddannelse. Psykisk mistrivsel og misbrug er de væsentligste årsager til unges frafald fra uddannelses-systemet. Det vurderes af Center for Rusmiddelforskning, at cirka hvert andet fra-

fald fra ungdomsuddannelserne skyldes forbrug af hash.

For gruppen af udsatte unge kan det være afgørende, at der samarbejdes på tværs af kommune og ungdomsuddannelser om fastholdelse af unge på uddannelserne. Der kan fx arbejdes med fremskudte indsatser på uddannelsesinstitutionerne, hvor de unge færdes, og i

en form der appellerer til de unge. Fremskudte indsatser kan være i form af socialrådgivere og rusmiddelkonsulenter, mentorordninger og psykologbistand, der har til formål at sikre, at de unge fastholdes i deres ungdomsuddannelse.

16 / PÅBEGYNDTE UNGDOMSUDDANNELSER

› ANDEL AF 20-ÅRIGE, DER ER I GANG MED EN UNGDOMSUDDANNELSE

Nøgletallet viser andelen af 20-årige pr. 1. januar 2014, som er i gang med en ungdomsuddannelse pr. 1. oktober 2013. Ungdomsuddannelser omfatter gymnasiale uddannelser (almen gymnasiale og erhvervsgymnasiale) og erhvervsfaglige uddannelser. Personer, som allerede har afsluttet en ungdomsuddannelse eller opnået et højere uddannelsesniveau som 20-årig, er også med i tælleren. Nøgletallet er beregnet ud fra registerdata i Danmarks Statistiks forskerservice.

Halvt så mange udsatte unge er i gang med en ungdomsuddannelse som deres jævnaldrene ikke-udsatte

Cirka dobbelt så mange ikke-udsatte unge som udsatte unge er i gang med eller har afsluttet en ungdomsuddannelse pr. 1. oktober 2013. Der er gennemsnitligt 40,2 pct. af de udsatte 20-årige, der er i gang med en ungdomsuddannelse mod 82,5 pct. ikke-udsatte 20-årige. Udviklingen de senere år viser, at de anbragte unge fortsat er dem, der halter mest bagud i forhold til at komme i gang med en ungdomsuddannelse, men der er dog sket en positiv udvikling i antallet af anbragte unge, som er i gang med en ungdomsuddannelse.

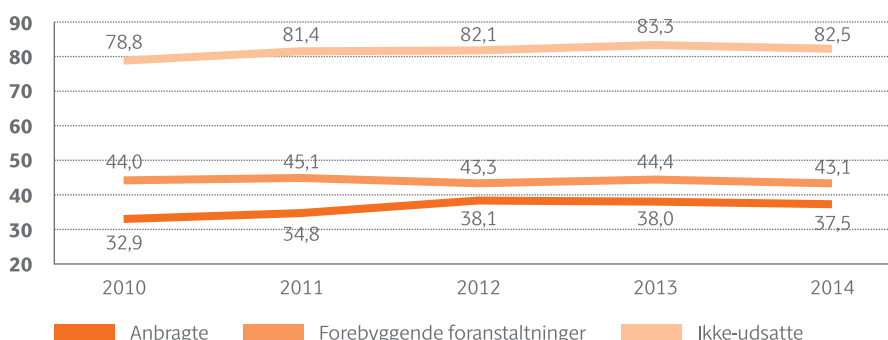
Der er store variationer på tværs af kommunerne i forhold til, hvor mange af de udsatte unge, der er i gang med en

ungdomsuddannelse, uden at det er muligt at pege på egentlige mønstre. Men i enkelte kommuner er op mod 60 pct. af de udsatte unge i gang med en ungdomsuddannelse, mens det i andre kommuner er under 30 pct. af de udsatte unge, som er i gang med en ungdomsuddannelse. Dog skal tallene læses med forbehold, idet der i flere kommuner er tale om små grupper af elever, og nøgletallene kan derfor variere meget fra år til år.

Men på trods af dette forbehold er det fortsat relevant at forholde sig til, hvorvidt forskellene også dækker over forskellige tilgange i kommunerne ift. at have fokus på og støtte de udsatte unge i at begynde og gennemføre en ungdomsuddannelse.

- Hvilken særlig skole- og vejledningsindsats giver man til de elever, som bliver erklæret ikke-uddannelsesparate i 8. klasse?
- Er det tværprofessionelle samarbejde i kommunen gearet til at hjælpe de unge i gang med en ungdomsuddannelse? Hvem sidder med ved bordet, når den unge skal videre fra folkeskolen?
- Hvilke samarbejdsrelationer er der mellem kommunen og ungdomsuddannelserne om at få de udsatte unge til at påbegynde og fastholde en uddannelse?

› **Figur 20 Udvikling i andel af 20-årige, der er i gang med en ungdomsuddannelse (pct.)**

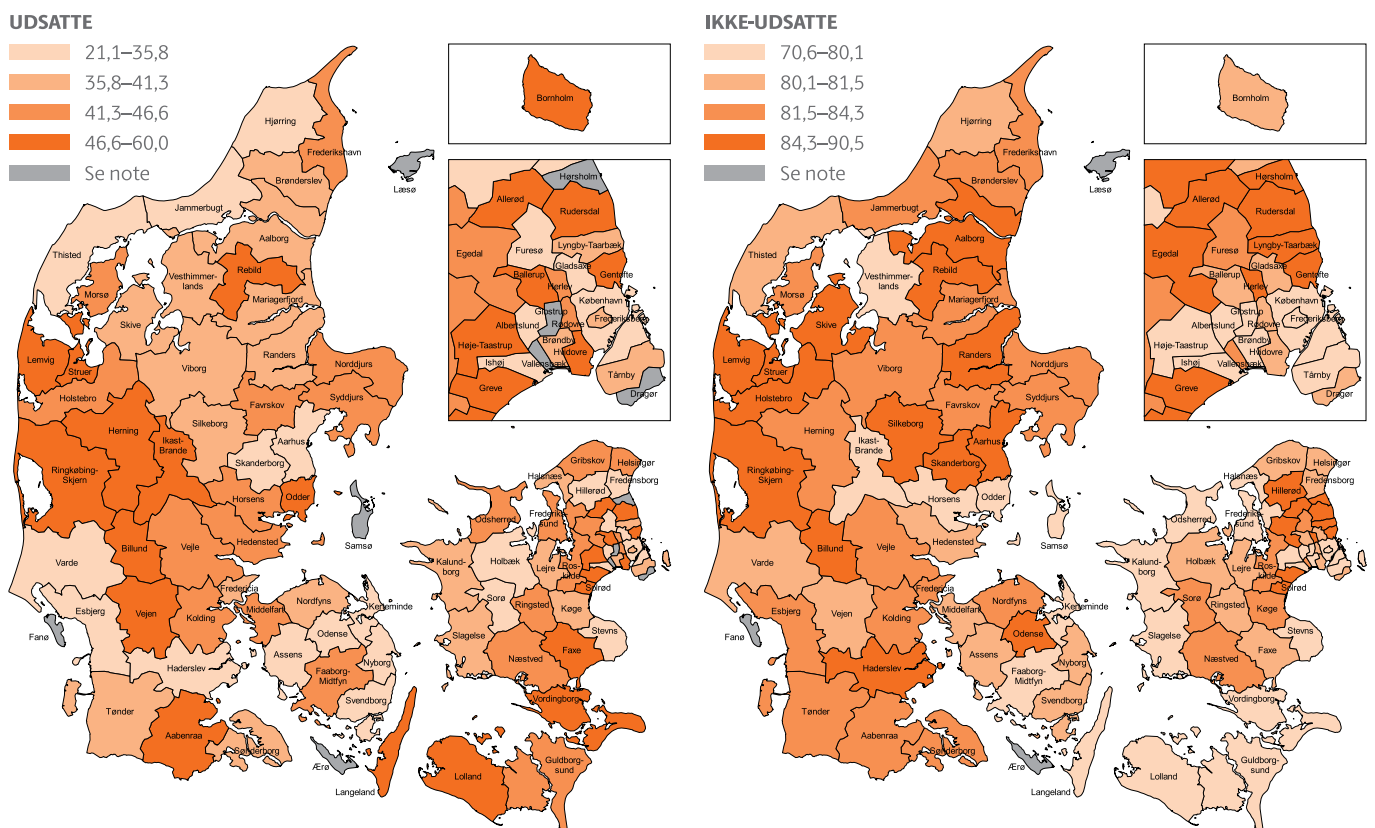
Note: 'Anbragte' omfatter elever i 9. klasse, som har været anbragt mindst én gang i løbet af de seneste fem kalenderår før afgangsåret, mens 'Forebyggende foranstaltninger' omfatter elever, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning, men som ikke har været anbragt i samme periode.

- Arbejder kommunen med frem-skudte indsatser på ungdomsuddannelserne?

Erfaringerne fra mange ungeindsatser er, at det er væsentligt, at alle fagpersoner

arbejder efter samme mål og tager ansvar for den unge, så der foregår en koordineret og helhedsorienteret indsats. Samtidig er det helt centralt, at den unge får mulighed for at tage ejerskab for sin egen handleplan.

› Kort 16 Andel 20-årige, der er i gang med en ungdomsuddannelse, 2014 (pct.)

Note: 'Udsatte' omfatter 20-årige pr. 1. januar 2014, som har været anbragt eller har modtaget forebyggende foranstaltninger mindst én gang, fra de var 10 til 18 år. Kommuner markeret med grå på kortene har færre end 5 unge, der er i gang med en ungdomsuddannelse, hvorfor nøgletallet af diskretionshensyn ikke vises. I andre kommuner er der færre end 10 unge, som er startet på en ungdomsuddannelse, hvorfor andelen kan variere en del fra år til år (se hvilke i tabellen bagerst i publikationen).

17 / FULDFØRTE UNGDOMSUDDANNELSER

› ANDEL 25-ÅRIGE, DER HAR FULDFØRT EN UNGDOMSUDDANNELSE

Nøgletallet angiver andelen af 25-årige pr. 1. januar 2014, som har fuldført en ungdomsuddannelse pr. 1. oktober 2013. Ungdomsuddannelser omfatter gymnasiale uddannelser (almen gymnasiale og erhvervsgymnasiale) og erhvervsfaglige uddannelser. Personer, som har opnået et højere uddannelsesniveau som 25-årige, som kræver en ungdomsuddannelse, er også med i tælleren. De kommunefordelte tal er opgjort efter de unges bopælskommune som 25-årige. Nøgletallet er beregnet ud fra registerdata i Danmarks Statistiks forskerservice.

37 pct. af de udsatte unge har som 25-årige fuldført en ungdomsuddannelse

Kun halvt så mange udsatte 25-årige har gennemført en ungdomsuddannelse i 2014 sammenlignet med de ikke-udsatte 25-årige. Knap 37 pct. af de udsatte unge har således som 25-årig gennemført en ungdomsuddannelse, mens det tilsvarende tal for ikke-udsatte 25-årige ligger på 72 pct. Som figur 21 viser, er der fra 2011 til 2014 stort set ikke sket en udvikling i andelen af udsatte unge, der har gennemført en ungdomsuddannelse, og værst ser det ud for de tidligere anbragte unge, hvor kun 32 pct. har gennemført en ungdomsuddannelse, når de er 25 år.

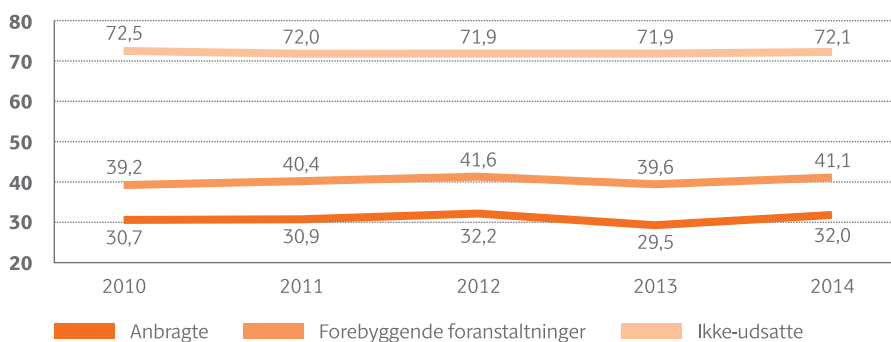
Tallene varierer meget fra kommune til kommune, og der er ikke en sammen-

hæng mellem andel med ungdomsuddannelse blandt kommunens ikke-udsatte og udsatte unge. Der ses således ikke en sammenhæng mellem den dominerende tendens for fuldførte ungdomsuddannelser i en kommune og andelen af udsatte unge, som har fuldført en ungdomsuddannelse. De kommunale forskelle kan afspejle forskellige tilgange til uddannelsesindsatsen for udsatte unge, dog med det forbehold at der er tale om små elevpopulationer, som kan variere meget fra år til år. Desuden skal der tages forbehold for, at de kommunefordelte tal er opgjort ud fra den unges bopælskommune som 25-årig, hvilket kan afvige fra den kommune, som den unge tog sin ungdomsuddannelse i.

- Hvordan arbejder kommunen med at fastholde de unge i en ungdomsuddannelse?
- Har kommunen en strategi for at involvere forældre og netværk i at fastholde de unge i en ungdomsuddannelse?
- Har kommunen en strategi for sine særlige tilbud til de ikke-uddannelsesparate unge, fx STU, erhvervsgrunduddannelse, kombineret ungdomsuddannelse og produktionsskole?

For gruppen af udsatte unge er det altafgørende, at der arbejdes med at under-

› **Figur 21 Udvikling i andel 25-årige, der har fuldført en ungdomsuddannelse (pct.)**

Note: Årstallet dækker over det år, hvor de 20-årige er opgjort pr. 1. januar. Uddannelsesstatus er opgjort pr. 1. oktober året før. 'Anbragte' omfatter 25-årige, som har været anbragt mindst én gang i deres liv (0-22 år), mens 'Forebyggende foranstaltninger' omfatter 25-årige, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning, men som ikke har været anbragt.

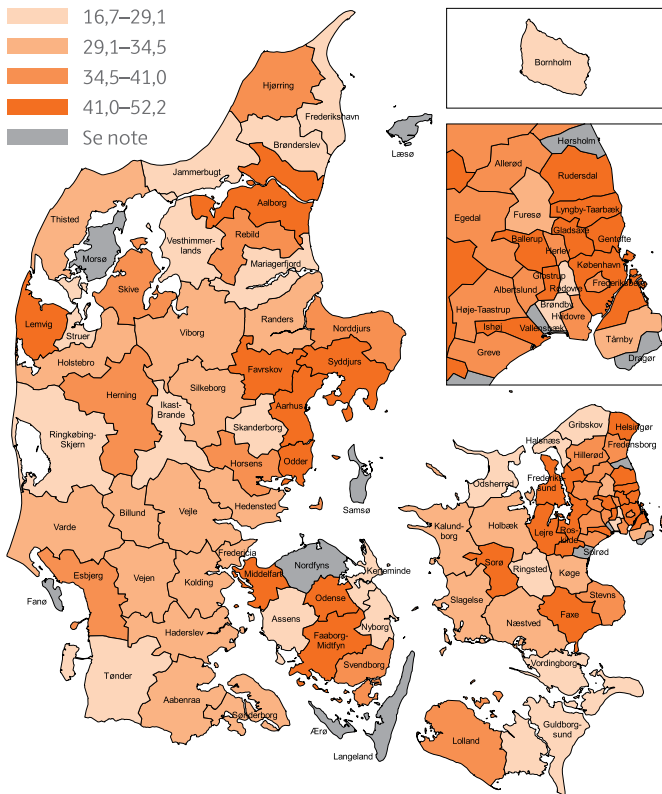

støtte deres mulighed for at gennemføre en ungdomsuddannelse. Der er behov for, at kommunerne indgår i et sammenhængende og tværsektorielt samarbejde med uddannelsesaktørerne og andre relevante parter om, hvordan udsatte unge kan fastholde og gennemføre en ungdomsuddannelse.

› Kort 17 Andel 25-årige, der har fuldført en ungdomsuddannelse, 2014 (pct.)

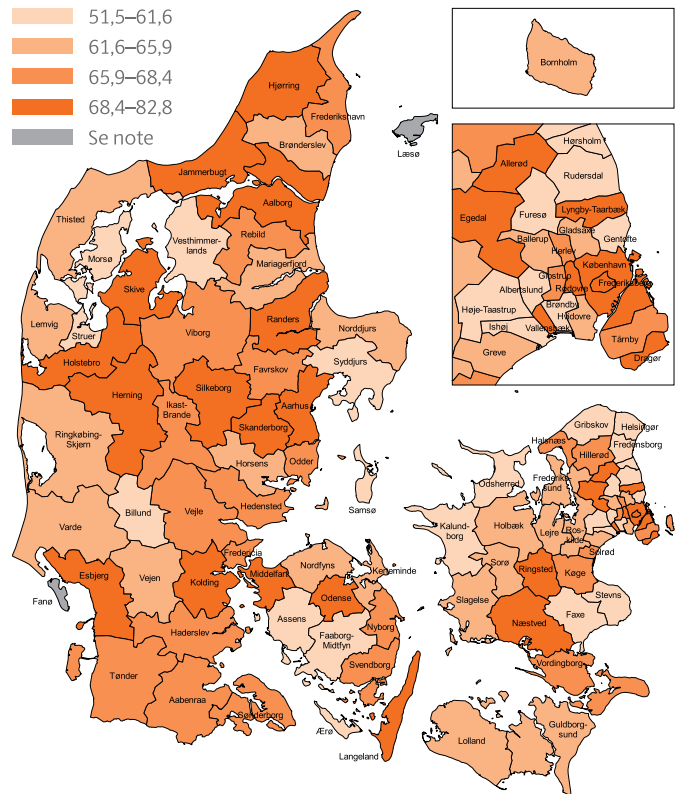
UDSATTE

- 16,7–29,1
- 29,1–34,5
- 34,5–41,0
- 41,0–52,2
- Se note

IKKE-UDSATTE

- 51,5–61,6
- 61,6–65,9
- 65,9–68,4
- 68,4–82,8
- Se note

Note: 'Udsatte' omfatter 25-årige pr. 1. januar 2014, som har været anbragt eller har modtaget forebyggende foranstaltninger mindst én gang i deres liv (0-22 år). Kommuner markeret med grå på kortene har færre end 5 unge med en ungdomsuddannelse, hvorfor nøgletallet af diskretionshensyn ikke vises. I andre kommuner er der færre end 10 unge med en ungdomsuddannelse, hvorfor andelen kan variere en del fra år til år (se hvilke i tabellen bagerst i publikationen).

TABELLER / KOMMUNE- FORDELTE NØGLETAL

» 1 / Nettodrifudsgifter til udsatte børn og unge pr. 0-22-årig, 2014

Kommune	Udgifter (kr.)
Hele landet	9.441
Albertslund	13.380
Allerød	4.374
Assens	10.690
Ballerup	10.485
Billund	9.489
Bornholm	13.188
Brøndby	13.848
Brønderslev	14.343
Dragør	4.004
Egedal	6.935
Esbjerg	12.603
Fåne	11.257
Favrskov	7.800
Faxe	8.904
Fredensborg	9.715
Fredericia	7.776
Frederiksberg	6.870
Frederikshavn	10.238
Frederikssund	10.032
Furesø	7.496
Faaborg-Midtfyn	8.392
Gentofte	4.746
Gladsaxe	8.844
Glostrup	9.614
Greve	8.439
Gribskov	13.556
Guldborgsund	14.718
Haderslev	9.854
Halsnæs	14.560
Hedensted	8.576
Helsingør	10.609
Herlev	11.054
Herning	8.109
Hillerød	9.598
Hjørring	12.023
Holbæk	11.011
Holstebro	8.693
Horsens	8.560
Hvidovre	10.011
Hoje-Taastrup	12.551
Hørsholm	6.628
Ikast-Brande	6.766
Isøj	13.417
Jammerbugt	12.335
Kalundborg	12.419
Kerteminde	9.842
Kolding	6.824
København	11.501
Køge	8.408
Langeland	22.178
Lejre	9.593
Lemvig	9.276
Lolland	20.197
Lyngby-Taarbæk	5.875
Læsø	12.554
Mariagerfjord	11.388
Middelfart	7.911
Morsø	12.005
Norddjurs	13.296
Nordfyns	6.035
Nyborg	8.690
Næstved	10.727
Odder	6.646
Odense	8.137
Odsherred	14.875
Randers	7.595
Rebild	7.530
Ringkøbing-Skjern	8.499
Ringsted	10.725
Roskilde	8.661
Rudersdal	6.997
Rødovre	11.242
Samsø	20.257
Silkeborg	6.902
Skanderborg	6.813
Skive	8.190
Slagelse	9.827
Solrød	8.153
Sorø	9.785
Stevns	10.635
Struer	7.106
Svendborg	9.994
Syddjurs	11.405
Sønderborg	7.520
Thisted	9.632
Tønder	11.144
Tårnby	6.230
Vallensbæk	5.591
Varde	8.905
Vejen	9.260
Vejle	7.860
Vesthimmerlands	10.504
Viborg	6.815
Vordingborg	12.472
Ærø	8.631
Aabenraa	9.872
Aalborg	9.920
Aarhus	7.793

» 2 / Udvikling i nettodrifudsgifter til udsatte børn og unge pr. 0-22-årig fra 2013 til 2014

Kommune	Udvikling (pct.)
Hele landet	0,2
Albertslund	7,7
Allerød	9,8
Assens	-2,0
Ballerup	1,0
Billund	9,9
Bornholm	-7,7
Brøndby	-2,2
Brønderslev	8,5
Dragør	-23,9
Egedal	-5,3
Esbjerg	10,2
Fåne	-10,2
Favrskov	0,7
Faxe	-2,3
Fredensborg	-6,2
Fredericia	-9,2
Frederiksberg	1,7
Frederikshavn	-4,6
Frederikssund	1,5
Furesø	-4,8
Faaborg-Midtfyn	-2,7
Gentofte	3,8
Gladsaxe	8,4
Glostrup	-9,4
Greve	7,6
Gribskov	20,8
Guldborgsund	2,6
Haderslev	-0,2
Halsnæs	-0,6
Hedensted	10,0
Helsingør	-1,1
Herlev	0,2
Herning	5,2
Hillerød	1,5
Hjørring	4,5
Holbæk	-5,7
Holstebro	4,3
Horsens	-2,0
Hvidovre	-1,0
Hoje-Taastrup	3,1
Hørsholm	-9,4
Ikast-Brande	6,5
Isøj	7,3
Jammerbugt	12,2
Kalundborg	2,2
Kerteminde	-2,6
Kolding	-12,2
København	-2,9
Køge	-5,3
Langeland	-8,0
Lejre	0,0
Lemvig	-3,3
Lolland	9,2
Lyngby-Taarbæk	5,5
Læsø	10,2
Mariagerfjord	1,9
Middelfart	-5,3
Morsø	11,3
Norddjurs	1,3
Nordfyns	-6,6
Nyborg	-5,6
Næstved	4,1
Odder	-13,2
Odense	-3,8
Odsherred	-2,8
Randers	-3,9
Rebild	-2,2
Ringkøbing-Skjern	-2,3
Ringsted	5,5
Roskilde	2,8
Rudersdal	-1,1
Rødovre	-7,0
Samsø	-9,1
Silkeborg	7,6
Skanderborg	3,8
Skive	3,2
Slagelse	0,8
Solrød	1,5
Sorø	-3,5
Stevns	-0,7
Struer	18,6
Svendborg	-4,6
Syddjurs	-7,9
Sønderborg	5,3
Thisted	-0,7
Tønder	-0,6
Tårnby	-7,3
Vallensbæk	13,9
Varde	11,8
Vejen	8,3
Vejle	-0,7
Vesthimmerlands	1,4
Viborg	0,0
Vordingborg	11,8
Ærø	-14,5
Aabenraa	-1,4
Aalborg	-3,7
Aarhus	2,7

» 3 / Antal børn og unge med forebyggende foranstaltning pr. 1.000 0-22-årige, 2013

Kommune	Antal pr. 1.000
Hele landet	14,0
Albertslund	8,9***
Allerød	7,4
Assens	13,2
Ballerup	17,5
Billund	17,6
Bornholm	22,0
Brøndby	11,5
Brønderslev	13,2
Dragør	7,8
Egedal	9,6
Esbjerg	15,3
Fåne	21,1
Favrskov	10,9
Faxe	16,0
Fredensborg	13,5
Fredericia	8,8
Frederiksberg	7,4
Frederikshavn	17,7
Frederikssund	13,6
Furesø	4,9
Faaborg-Midtfyn	22,1
Gentofte	8,3
Gladsaxe	10,1
Glostrup	8,5
Greve	19,2
Gribskov	13,0
Guldborgsund	25,2
Haderslev	20,0
Halsnæs	11,3
Hedensted	22,0
Helsingør	16,6
Herlev	9,0
Herning	11,1
Hillerød	13,1
Hjørring	14,7
Holbæk	14,8
Holstebro	14,9
Horsens	18,2
Hvidovre	13,2
Høje-Taastrup	12,3
Hørsholm	10,8
Ikast-Brande	15,4
Ishøj	13,8
Jammerbugt	27,8
Kalundborg	17,7
Kerteminde	5,0
Kolding	7,7
København	11,9
Køge	11,0
Langeland	18,6
Lejre	9,4***
Lemvig	11,8
Lolland	22,7
Lynby-Taarbæk	6,9
Læso	16,8**
Mariagerfjord	23,7
Middelfart	16,1***
Morsø	18,0
Norddjurs	24,2
Nordfyns	9,8
Nyborg	15,4
Næstved	5,9
Odder	20,8
Odense	18,0
Odsherred	33,0
Randers	16,4
Rebild	17,9
Ringkøbing-Skjern	16,0
Ringsted	15,9
Roskilde	10,5
Rudersdal	8,1
Rødovre	6,5
Samsø	35,4
Silkeborg	12,8
Skanderborg	8,5
Skive	15,6
Slagelse	10,6
Solrød	11,0
Sorø	15,5
Stevns	12,5
Struer	13,6
Svendborg	12,2
Syddjurs	26,1
Sønderborg	17,9
Thisted	15,5
Tønder	23,3
Tårnby	8,2
Vallensbæk	7,4
Varde	28,0
Vejen	15,1
Vejle	11,4
Vesthimmerlands	20,9
Viborg	14,3
Vordingborg	12,0
Ærø	19,6
Aabenraa	24,7
Aalborg	10,5
Aarhus	13,3

* Nøgletallet kan af diskretionshensyn ikke vises (beregnet på færre end fem børn i kommunen).

** Nøgletallet kan variere en del fra år til år, da det er beregnet på få (5-9) børn i kommunen.

*** Data er ikke godkendt som fyldestgørende af kommunen.

» 4 / Andel af samlede udgifter, der går til forebyggelse, 2014

Kommune	Andel (pct.)
Hele landet	32,0
Albertslund	28,6
Allerød	34,3
Assens	26,0
Ballerup	32,7
Billund	41,0
Bornholm	42,9
Brøndby	27,4
Brønderslev	24,1
Dragør	47,4
Egedal	40,3
Esbjerg	27,0
Fåne	22,2
Favrskov	21,3
Faxe	38,6
Fredensborg	53,8
Fredericia	31,3
Frederiksberg	31,1
Frederikshavn	26,9
Frederikssund	40,5
Furesø	31,9
Faaborg-Midtfyn	37,3
Gentofte	45,8
Gladsaxe	39,6
Glostrup	30,0
Greve	38,7
Gribskov	50,5
Guldborgsund	25,5
Haderslev	29,7
Halsnæs	32,5
Hedensted	37,5
Helsingør	33,8
Herlev	29,2
Herning	31,5
Hillerød	44,5
Hjørring	21,8
Holbæk	34,5
Holstebro	30,8
Horsens	27,7
Hvidovre	29,1
Høje-Taastrup	25,8
Hørsholm	37,8
Ikast-Brande	37,2
Ishøj	38,6
Jammerbugt	29,5
Kalundborg	25,6
Kerteminde	28,6
Kolding	25,9
København	34,2
Køge	35,6
Langeland	29,5
Lejre	40,6
Lemvig	33,3
Lolland	22,6
Lynby-Taarbæk	36,8
Læso	8,6
Mariagerfjord	30,9
Middelfart	44,3
Morsø	19,8
Norddjurs	25,5
Nordfyns	31,2
Nyborg	24,3
Næstved	25,5
Odder	43,2
Odense	32,9
Odsherred	33,3
Randers	28,3
Rebild	30,4
Ringkøbing-Skjern	30,4
Ringsted	33,9
Roskilde	48,7
Rudersdal	32,0
Rødovre	35,1
Samsø	21,3
Silkeborg	28,8
Skanderborg	35,4
Skive	30,9
Slagelse	24,0
Solrød	46,8
Sorø	39,2
Stevns	35,5
Struer	27,3
Svendborg	31,9
Syddjurs	30,8
Sønderborg	44,7
Thisted	19,2
Tønder	19,9
Tårnby	38,3
Vallensbæk	36,7
Varde	36,0
Vejen	23,0
Vejle	24,5
Vesthimmerlands	26,0
Viborg	33,1
Vordingborg	22,7
Ærø	35,6
Aabenraa	32,6
Aalborg	32,5
Aarhus	32,5

» 5 / Andel forebyggende foranstaltninger blandt førskolebørn, 2013

Kommune	Andel (pct.)
Hele landet	11,0
Albertslund	10,5**/***
Allerød	*
Assens	18,0
Ballerup	7,1
Billund	16,5
Bornholm	14,0
Brøndby	49**
Brønderslev	12,6
Dragør	*
Egedal	7,7**
Esbjerg	13,8
Fåne	*
Favrskov	9,4
Faxe	7,3
Fredensborg	8,3
Fredericia	12,0
Frederiksberg	4,0**
Frederikshavn	14,5
Frederikssund	6,1
Furesø	*
Faaborg-Midtfyn	13,4
Gentofte	11,8
Gladsaxe	6,9
Glostrup	10,4**
Greve	12,8
Gribskov	11,1
Guldborgsund	9,7
Haderslev	13,7
Halsnæs	7,7**
Hedensted	10,1
Helsingør	5,8
Herlev	11,4**
Herning	6,4
Hillerød	12,1
Hjørring	17,6
Holbæk	8
Holstebro	18,5
Horsens	12,7
Hvidovre	10,7
Høje-Taastrup	9,8
Hørsholm	16,1
Ikast-Brande	4,6**
Ishøj	9,1**
Jammerbugt	8,2
Kalundborg	5,7
Kerteminde	21,4**
Kolding	13,5
København	9,0
Køge	8,6
Langeland	*
Lejre	*/***
Lemvig	10,2**
Lolland	6,6
Lynby-Taarbæk	7,4**
Læso	*
Mariagerfjord	14,2
Middelfart	12,5***
Morsø	12,3
Norddjurs	12,6
Nordfyns	19,2
Nyborg	12,8
Næstved	13,4
Odder	15,9
Odense	10,9
Odsherred	9,2
Randers	12,4
Rebild	11,5
Ringkøbing-Skjern	15,4
Ringsted	11,9
Roskilde	4,6**
Rudersdal	7,0**
Rødovre	18,0
Samsø	*
Silkeborg	13,4
Skanderborg	16,2
Skive	6,7
Slagelse	8,6
Solrød	*
Sorø	12,2
Stevns	13,8**
Struer	8,0**
Svendborg	15,1
Syddjurs	18,2
Sønderborg	15,6
Thisted	24,1
Tønder	13,5
Tårnby	6,6**
Vallensbæk	*
Varde	12,8
Vejen	17,8
Vejle	9,5
Vesthimmerlands	14,8
Viborg	10,0
Vordingborg	18,3
Ærø	19,2**
Aabenraa	12,7
Aalborg	6,7
Aarhus	11,5**

* Nøgletallet kan af diskretionshensyn ikke vises (beregnet på færre end fem børn i kommunen).

** Nøgletallet kan variere en del fra år til år, da det er beregnet på få (5-9) børn i kommunen.

*** Data er ikke godkendt som fyldestgørende af kommunen.

**› 6 / Antal anbragte børn og unge
 pr. 1.000 0-22-årige, 2013**

Kommune	Antal pr. 1000
Hele landet	10,8
Albertslund	8,7
Allerød	7,8
Assens	14,5
Ballerup	10,8
Billund	9,8
Bornholm	17,9
Brøndby	12,6
Brønderslev	16,2
Dragør	6,0
Egedal	7,1
Esbjerg	13,9
Fano	11,2**
Favrskov	8,0
Faxe	11,5
Fredensborg	9,2
Fredericia	13,0
Frederiksberg	5,9
Frederikshavn	19,8
Frederikssund	9,7
Furesø	5,2
Faaborg-Midtfyn	11,4
Gentofte	5,0
Gladsaxe	7,4
Glostrup	7,1
Greve	8,0
Gribskov	11,8
Guldborgsund	20,0
Haderslev	15,4
Halsnæs	15,6
Hedensted	9,4
Helsingør	10,6
Herlev	12,4
Herning	8,6
Hillerød	9,4
Hjørring	13,4
Holbæk	10,5
Holstebro	12,6
Horsens	12,2
Hvidovre	10,4
Hoje-Taastrup	12,0
Hørsholm	6,4
Ikast-Brande	7,4
Ishøj	11,5
Jammerbugt	14,2
Kalundborg	15,7
Kerteminde	11,7
Kolding	13,2
København	10,0
Køge	6,2
Langeland	29,1
Lejre	6,5
Lemvig	13,6
Lolland	32,9
Lyngby-Taarbæk	5,5
Læse	16,8**
Mariagerfjord	17,3
Middelfart	10,7
Morsø	13,4
Norddjurs	16,7
Nordfyns	11,3
Nyborg	12,6
Næstved	12,2
Odder	8,9
Odense	10,1
Odsherred	19,8
Randers	10,5
Rebild	10,0
Ringkøbing-Skjern	11,4
Ringsted	11,2
Roskilde	8,1
Rudersdal	7,7
Rødovre	10,3
Samso	21,8
Silkeborg	8,0
Skanderborg	7,2
Skive	11,0
Slagelse	9,8
Solrød	9,1
Sorø	11,3
Stevns	10,8
Struer	10,8
Svendborg	14,4
Syddjurs	14,1
Sønderborg	8,1
Thisted	12,1
Tønder	18,2
Tårnby	5,7
Vallensbæk	3,1
Varde	10,8
Vejen	12,4
Vejle	10,6
Vesthimmerlands	12,6
Viborg	8,1
Vordingborg	14,3
Ærø	12,5
Aabenraa	15,7
Aalborg	10,9
Aarhus	8,6

** Nøgletallet kan variere en del fra år til år, da det er beregnet på få (5-9) børn i kommunen.

**› 7 / Gennemsnitlig
 anbringelsesvarighed, 2013**

Kommune	Antal måneder
Hele landet	58,5
Albertslund	42,0
Allerød	35,5
Assens	62,5
Ballerup	70,2
Billund	57,7
Bornholm	52,2
Brøndby	72,5
Brønderslev	55,6
Dragør	31,2
Egedal	48,2
Esbjerg	50,5
Fano	51,2**
Favrskov	53,6
Faxe	65,4
Fredensborg	64,2
Fredericia	71,1
Frederiksberg	69,0
Frederikshavn	48,2
Frederikssund	56,8
Furesø	53,3
Faaborg-Midtfyn	62,6
Gentofte	45,0
Gladsaxe	56,7
Glostrup	44,2
Greve	59,6
Gribskov	53,9
Guldborgsund	55,6
Haderslev	64,2
Halsnæs	50,8
Hedensted	41,1
Helsingør	67,4
Herlev	44,8
Herning	57,4
Hillerød	60,2
Hjørring	61,5
Holbæk	58,8
Holstebro	52,8
Horsens	56,5
Hvidovre	54,1
Hoje-Taastrup	72,6
Hørsholm	54,7
Ikast-Brande	54,5
Ishøj	67,2
Jammerbugt	46,3
Kalundborg	62,7
Kerteminde	68,5
Kolding	58,8
København	64,4
Køge	87,9
Langeland	57,8
Lejre	34,7
Lemvig	77,6
Lolland	64,7
Lyngby-Taarbæk	62,7
Læse	22,3**
Mariagerfjord	51,8
Middelfart	56,1
Morsø	63,3
Norddjurs	45,6
Nordfyns	53,6
Nyborg	69,2
Næstved	57,4
Odder	36,7
Odense	64,4
Odsherred	51,8
Randers	64,0
Rebild	47,0
Ringkøbing-Skjern	52,7
Ringsted	47,5
Roskilde	56,3
Rudersdal	46,2
Rødovre	63,5
Samso	87,4
Silkeborg	60,3
Skanderborg	38,5
Skive	62,4
Slagelse	67,9
Solrød	36,9
Sorø	62,9
Stevns	67,4
Struer	70,6
Svendborg	54,8
Syddjurs	42,3
Sønderborg	58,1
Thisted	76,3
Tønder	57,0
Tårnby	74,0
Vallensbæk	67,8
Varde	58,0
Vejen	52,5
Vejle	51,0
Vesthimmerlands	68,1
Viborg	73,3
Vordingborg	59,7
Ærø	54,4
Aabenraa	62,2
Aalborg	55,7
Aarhus	55,7

** Nøgletallet kan variere en del fra år til år, da det er beregnet på få (5-9) børn i kommunen.

**› 8 / Andel af anbragte
 i plejefamilie, 2013**

Kommune	Andel (pct)
Hele landet	53,4
Albertslund	44,6
Allerød	30,0
Assens	70,9
Ballerup	55,8
Billund	70,3
Bornholm	69,6
Brøndby	62,2
Brønderslev	77,2
Dragør	27,8**
Egedal	45,8
Esbjerg	35,5
Fano	*
Favrskov	52,7
Faxe	53,7
Fredensborg	37,7
Fredericia	71,9
Frederiksberg	34,2
Frederikshavn	60,4
Frederikssund	40,0
Furesø	51,0
Faaborg-Midtfyn	50,0
Gentofte	31,0
Gladsaxe	44,2
Glostrup	35,3
Greve	43,5
Gribskov	30,1
Guldborgsund	56,8
Haderslev	68,2
Halsnæs	34,3
Hedensted	38,1
Helsingør	51,0
Herlev	39,7
Herning	54,7
Hillerød	42,2
Hjørring	66,8
Holbæk	63,5
Holstebro	60,3
Horsens	51,8
Hvidovre	40,2
Hoje-Taastrup	32,8
Hørsholm	46,4
Ikast-Brande	73,6
Ishøj	48,4
Jammerbugt	54,7
Kalundborg	54,0
Kerteminde	35,6
Kolding	54,0
København	44,9
Køge	53,3
Langeland	54,7
Lejre	40,0
Lemvig	70,3
Lolland	71,1
Lyngby-Taarbæk	48,6
Læse	*
Mariagerfjord	61,5
Middelfart	68,8
Morsø	52,4
Norddjurs	49,0
Nordfyns	58,1
Nyborg	76,7
Næstved	37,7
Odder	57,5
Odense	56,2
Odsherred	53,8
Randers	62,9
Rebild	44,8
Ringkøbing-Skjern	60,4
Ringsted	51,8
Roskilde	45,2
Rudersdal	27,2
Rødovre	60,0
Samso	80**
Silkeborg	50,9
Skanderborg	57,5
Skive	62,8
Slagelse	56,5
Solrød	22,2**
Sorø	56,0
Stevns	46,7
Struer	71,7
Svendborg	60,0
Syddjurs	51,1
Sønderborg	64,8
Thisted	72,4
Tønder	71,3
Tårnby	65,4
Vallensbæk	54,5**
Varde	73,1
Vejen	58,3
Vejle	54,0
Vesthimmerlands	67,7
Viborg	53,9
Vordingborg	59,5
Ærø	38,4**
Aabenraa	68,0
Aalborg	59,1
Aarhus	39,5

* Nøgletallet kan af diskretionshensyn ikke vises (beregnet på færre end fem børn i kommunen).

** Nøgletallet kan variere en del fra år til år, da det er beregnet på få (5-9) børn i kommunen.

• 8 / Andel af anbragte på døgninstitution, 2013

Kommune	Andel (pct.)
Hele landet	36,0
Albertslund	47,7
Allerød	56,0
Assens	21,6
Ballerup	37,2
Billund	23,4
Bornholm	19,6
Brøndby	28,6
Brønderslev	20,6
Dragør	33,3**
Egedal	56,1
Esbjerg	56,1
Fåne	*
Favrskov	43,0
Faxe	31,7
Fredensborg	44,2
Fredericia	14,4
Frederiksberg	56,7
Frederikshavn	23,0
Frederikssund	42,0
Furesø	38,8
Faaborg-Midtfyn	33,8
Gentofte	60,9
Gladsaxe	37,2
Glostrup	41,2
Greve	47,8
Gribskov	46,2
Guldborgsund	29,0
Haderslev	24,5
Halsnæs	54,5
Hedensted	50,5
Helsingør	36,9
Herlev	47,9
Herning	38,5
Hillerød	40,4
Hjørring	27,0
Holbæk	33,5
Holstebro	33,0
Horsens	35,3
Hvidovre	40,2
Høje-Taastrup	53,0
Hørsholm	35,7
Ikast-Brande	20,8
Ishøj	48,4
Jammerbugt	41,0
Kalundborg	32,3
Kerteminde	40,7
Kolding	33,9
København	40,4
Køge	35,6
Langeland	34,4
Lejre	47,5
Lemvig	26,6
Lolland	17,2
Lyngby-Taarbæk	36,1
Læsø	*
Mariagerfjord	32,0
Middelfart	20,4
Morsø	44,4
Norddjurs	42,0
Nordfyns	27,4
Nyborg	20,0
Næstved	50,0
Odder	27,5
Odense	35,9
Ods herred	36,8
Randers	27,5
Rebild	38,8
Ringkøbing-Skjern	30,2
Ringsted	34,9
Roskilde	45,2
Rudersdal	56,3
Rødovre	32,9
Samsø	*
Silkeborg	39,9
Skanderborg	35,8
Skive	34,5
Slagelse	33,9
Solrød	58,3
Sorø	29,3
Stevns	37,8
Struer	24,5
Svendborg	28,9
Syddjurs	33,1
Sønderborg	20,3
Thisted	24,4
Tønder	23,8
Tårnby	25,0
Vallensbæk	*
Varde	21,5
Vejen	33,1
Vejle	37,8
Vesthimmerlands	28,0
Viborg	37,2
Vordingborg	28,1
Ærø	46,2**
Aabenraa	25,5
Aalborg	35,0
Aarhus	49,8

* Nøgletallet kan af diskretionshensyn ikke vises (beregnet på færre end fem børn i kommunen).

** Nøgletallet kan variere en del fra år til år, da det er beregnet på få (5-9) børn i kommunen.

• 8 / Andel plejefamilie-anbragte, som er i slægts- eller netværkspleje, 2013

Kommune	Andel (pct.)
Hele Landet	11,7
Albertslund	17,2**
Allerød	*
Assens	5,3**
Ballerup	11,1**
Billund	*
Bornholm	*
Brøndby	14,8**
Brønderslev	*
Dragør	*
Egedal	15,2**
Esbjerg	14,1
Fåne	*
Favrskov	*
Faxe	15,9**
Fredensborg	*
Fredericia	10,0
Frederiksberg	*
Frederikshavn	9,4
Frederikssund	*
Furesø	20,0**
Faaborg-Midtfyn	17,6
Gentofte	*
Gladsaxe	16,0**
Glostrup	*
Greve	15,0**
Gribskov	*
Guldborgsund	8,0
Haderslev	9,2
Halsnæs	17,6**
Hedensted	16,2**
Helsingør	13,2
Herlev	24,1**
Herning	9,2**
Hillerød	15,2**
Hjørring	6,4**
Holbæk	15,1
Holstebro	9,3
Horsens	8,5
Hvidovre	15,6**
Høje-Taastrup	13,6**
Hørsholm	*
Ikast-Brande	15,1**
Ishøj	*
Jammerbugt	14,1**
Kalundborg	8,0**
Kerteminde	*
Kolding	6,1**
København	23,9
Køge	*
Langeland	*
Lejre	*
Lemvig	*
Lolland	8,2
Lyngby-Taarbæk	25,7**
Læsø	*
Mariagerfjord	6,7**
Middelfart	7,8**
Morsø	*
Norddjurs	11,4**
Nordfyns	16,7**
Nyborg	*
Næstved	8,8**
Odder	39,1**
Odense	7,4
Ods herred	23,8
Randers	11,1
Rebild	26,7**
Ringkøbing-Skjern	6,7**
Ringsted	*
Roskilde	13,2
Rudersdal	17,9**
Rødovre	17,6**
Samsø	*
Silkeborg	5,7**
Skanderborg	11,5**
Skive	16,9
Slagelse	10,0
Solrød	*
Sorø	23,8
Stevns	*
Struer	*
Svendborg	13,2
Syddjurs	11,8**
Sønderborg	12,0
Thisted	5,4**
Tønder	4,3**
Tårnby	17,6**
Vallensbæk	*
Varde	17,9
Vejen	8,1**
Vejle	10,2
Vesthimmerland	14,3**
Viborg	*
Vordingborg	8,3**
Ærø	*
Aabenraa	5,9**
Aalborg	16,7
Aarhus	13,1

* Nøgletallet kan af diskretionshensyn ikke vises (beregnet på færre end fem børn i kommunen).

** Nøgletallet kan variere en del fra år til år, da det er beregnet på få (5-9) børn i kommunen.

• 9 / Gennemsnitlig udgift pr. års anbringelse, 2013

Kommune	Udgift (kr.)
Hele landet	663.233
Albertslund	1.070.387
Allerød	469.861
Assens	616.637
Ballerup	714.796
Billund	583.986
Bornholm	531.924
Brøndby	898.600
Brønderslev	664.179
Dragør	545.030
Egedal	630.661
Esbjerg	716.812
Fåne	1.142.769
Favrskov	902.998
Faxe	585.762
Fredensborg	621.143
Fredericia	445.640
Frederiksberg	911.113
Frederikshavn	472.713
Frederikssund	705.723
Furesø	1.062.774
Faaborg-Midtfyn	567.740
Gentofte	526.418
Gladsaxe	705.220
Glostrup	873.808
Greve	722.597
Gribskov	575.832
Guldborgsund	585.404
Haderslev	548.346
Halsnæs	769.151
Hedensted	562.095
Helsingør	771.297
Herlev	647.811
Herning	673.351
Hillerød	597.640
Hjørring	790.478
Holbæk	809.137
Holstebro	511.572
Horsens	578.882
Hvidovre	734.021
Høje-Taastrup	722.650
Hørsholm	779.312
Ikast-Brande	584.104
Ishøj	694.430
Jammerbugt	624.888
Kalundborg	668.675
Kerteminde	742.145
Kolding	506.424
København	819.464
Køge	1.078.420
Langeland	595.441
Lejre	1.104.881
Lemvig	573.652
Lolland	501.189
Lyngby-Taarbæk	691.466
Læsø	653.704
Mariagerfjord	521.000
Middelfart	545.868
Morsø	807.934
Norddjurs	653.794
Nordfyns	468.341
Nyborg	538.192
Næstved	748.192
Odder	691.236
Odense	573.352
Ods herred	623.185
Randers	623.414
Rebild	652.025
Ringkøbing-Skjern	643.828
Ringsted	714.385
Roskilde	604.455
Rudersdal	832.577
Rødovre	798.165
Samsø	1.075.488
Silkeborg	646.576
Skanderborg	722.151
Skive	553.681
Slagelse	824.322
Solrød	673.974
Sorø	613.654
Stevns	824.181
Struer	415.935
Svendborg	536.357
Syddjurs	642.520
Sønderborg	603.810
Thisted	737.945
Tønder	542.554
Tårnby	664.754
Vallensbæk	897.710
Varde	492.219
Vejen	577.208
Vejle	652.547
Vesthimmerlands	687.744
Viborg	627.857
Vordingborg	759.172
Ærø	632.461
Aabenraa	538.277
Aalborg	679.321
Aarhus	695.664

» 16 / Andel 20-årige, der er i gang med en ungdomsuddannelse, 2014 (pct.)

Kommune	Alle udsatte	Anbragte	Med forebyggende foranstaltning	Ikke-udsatte
Hele Landet	40,2	37,5	43,1	82,5
Albertslund	34,8**	*	*	72,8
Allerød	47,4**	45,5**	*	85,2
Assens	29,7	35,3**	25,0**	80,7
Ballerup	47,0	42,9	51,6	81,3
Billund	57,6	50,0**	63,2	84,8
Bornholm	50,0	44,4	54,8	80,3
Brøndby	40,7	42,9**	*	73,9
Brønderslev	36,7	47,1**	*	83,5
Dragør	*	*	*	81,0
Egedal	41,3	57,1	28,0**	88,2
Esbjerg	34,3	30,2	36,8	84,0
Fanø	*	*	*	*
Favrskov	45,2	*	50,0	83,9
Faxe	55,7	34,5	75,0	80,2
Fredensborg	35,1	45,0**	29,7	80,1
Fredericia	38,3	37,0	40,0	84,0
Frederiksberg	40,7	47,1	30,0**	78,6
Frederikshavn	43,5	32,6	61,5	83,2
Frederikssund	42,0	42,3	41,7	77,4
Furesø	29,3	31,3**	28,0**	83,0
Faaborg-Midtfyn	45,7	34,7	62,5	79,6
Gentofte	46,7	45,0**	50,0**	85,6
Gladsaxe	32,1	36,7	26,9**	80,2
Glostrup	*	*	*	80,1
Greve	49,3	37,0	57,5	84,8
Gribskov	44,4	44,0	45,0**	80,8
Guldborgsund	46,4	40,4	56,3	79,0
Haderslev	21,1	*	30,0	84,3
Halsnæs	37,1	45,0**	*	75,6
Hedensted	44,4	33,3**	48,7	81,3
Helsingør	43,3	52,9	33,3	80,8
Herlev	45,8	46,7**	*	86,0
Herning	52,7	42,6	63,0	84,1
Hillerød	30,5	33,3**	28,1**	87,7
Hjørring	33,3	23,8	45,5	80,5
Holbæk	34,9	41,2	30,6	80,4
Holstebro	45,0	59,3	33,3	84,5
Horsens	41,5	37,5	45,2	73,8
Hvidovre	47,6	40,5	57,7	80,5
Høje-Taastrup	50,0	50,0	50,0	77,3
Hørsholm	*	*	*	87,7
Ikast-Brande	48,6	45,5**	50,0	78,0
Ishøj	34,5	35,0**	*	74,2
Jammerbugt	32,6	36,0**	28,6**	83,8
Kalundborg	38,4	47,2	29,7	80
Kerteminde	32,3	45,0**	*	79,2
Kolding	46,0	38,3	55,0	83,8
København	35,7	34,1	38,4	79,1
Køge	38,4	42,5	33,3	82,5
Langeland	50,0**	53,8**	*	74,1
Lejre	36,4**	*	41,7**	80,6
Lemvig	60,0**	*	*	90,5
Lolland	51,6	35,1	74,1	76,7
Lynby-Taarbæk	38,5	41,7**	35,7**	85,0
Læso	*	*	*	*
Mariagerfjord	41,3	42,3	40,5	82,1
Middelfart	43,6	46,2	38,5**	81,2
Morsø	42,9**	*	53,8**	83,6
Norddjurs	41,9	37,9	45,5	84,0
Nordfyns	37,5	29,4**	46,7**	84,3
Nyborg	29,6**	35,7**	*	81,3
Næstved	42,5	45,5	36,0**	82,1
Odder	50,0**	*	54,5**	78,5
Odense	33,2	31,1	35,0	85,0
Odsherred	43,1	41,7	44,4	76,1
Randers	38,8	32,6	44,2	85,6
Rebild	50,0	53,8**	47,6	88,3
Ringkøbing-Skjern	48,6	42,3	52,3	87,0
Ringsted	44,4	26,1**	63,6	80,4
Roskilde	45,5	34,6	68,0	84,0
Rudersdal	48,8	43,3	*	87,4
Rødovre	41,4	52,9**	*	80,9
Samsø	*	*	*	70,6
Silkeborg	38,6	32,6	45,0	85,0
Skanderborg	28,3	30,8**	25,9**	85,8
Skive	40,4	40,0**	40,6	84,9
Slagelse	35,9	37,0	34,8	80,0
Solrød	58,3	57,1**	*	84,7
Soro	30,2	27,3**	33,3**	82,5
Stevns	35,3**	*	*	75,4
Struer	58,1	*	60,0	87,1
Svendborg	34,5	28,9	41,0	80,8
Syddjurs	41,8	36,7	48,0	82,3
Sønderborg	38,5	27,5	50,0	82,2
Thisted	31,5	28,6**	33,3	81,4
Tønder	39,4	35,3**	43,8**	84,2
Tårnby	37,9	*	52,9**	76,6
Vallensbæk	*	*	*	81,5
Varde	35,1	*	44,4	80,4
Vejen	49,2	37,0	58,8	81,1
Vejle	41,8	42,0	41,7	83,9
Vesthimmerlands	37,1	42,9	32,4	75,3
Viborg	40,2	41,5	37,9	82,3
Vordingborg	56,1	47,8	66,7	77,6
Ærø	*	*	*	*
Aabenraa	48,6	37,7	58,9	83,9
Aalborg	38,3	33,0	44,4	87,3
Aarhus	34,5	29,4	38,2	86,8

* Nøgletallet kan af diskretionshensyn ikke vises (beregnet på færre end fem børn i kommunen).

** Nøgletallet kan variere end del fra år til år, da det er beregnet på få (5-9) børn i kommunen.

Note: 'Udsatte' omfatter 20-årige pr. 1. januar 2014, som har været anbragt eller modtaget en forebyggende foranstaltning mindst én gang mellem de var 10 og 18 år. 'Anbragte' omfatter 20-årige, som har været anbragt mindst én gang i perioden uanset om de også har modtaget forebyggende foranstaltninger, mens 'Forebyggende foranstaltninger' kun omfatter 20-årige, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning, men som ikke har været anbragt i perioden.

» 17 / Andel 25-årige, der har fuldført en ungdomsuddannelse, 2014 (pct.)

Kommune	Udsatte	Anbragte	Forebyggende foranstaltning	Ikke-udsatte
Hele Landet	36,6	32,0	41,1	72,1
Albertslund	35,4	25,9**	47,6	58,2
Allerød	35,0**	*	50,0**	72,0
Assens	24,4	27,8**	21,7**	58,9
Ballerup	45,0	33,3	59,3	64,8
Billund	34,5	*	30,0**	61,4
Bornholm	29,1	29,0**	29,2**	63,3
Brøndby	22,0**	*	26,3**	61,1
Brønderslev	22,2	20,8**	23,8**	63,0
Dragør	*	*	*	70,8
Egedal	34,8**	*	50,0**	69,3
Esbjerg	36,0	29,2	41,2	68,6
Fanø	*	*	*	*
Favrskov	41,0	40,0**	42,1**	68,2
Faxe	42,6	40,7	45,0**	61,2
Fredensborg	40,5	42,1**	38,9**	54,6
Fredericia	29,1	27,0	31,0	67,9
Frederiksberg	37,6	27,8	54,8	76,4
Frederikshavn	25,0	23,1**	27,3**	67,7
Frederikssund	48,8	45,8	52,6	65,5
Furesø	34,5	29,4**	41,7**	51,5
Faaborg-Midtfyn	43,2	28,6**	56,5	61,5
Gentofte	48,9	46,4	52,6	56,7
Gladsaxe	44,2	42,9	45,2	64,1
Glostrup	48,1	35,3**	*	67,8
Greve	35,3	29,4**	41,2**	65,8
Gribskov	24,2**	30,0**	*	61,0
Guldborgsund	26,9	21,2	38,5	64,1
Haderslev	32,0	24,3**	39,5	66,9
Halsnæs	26,5**	22,7**	*	66,0
Hedensted	32,3	35,3**	*	67,1
Helsingør	42,6	37,5	47,2	60,1
Herlev	34,6**	*	*	67,8
Herning	35,0	34,2	35,5	72,5
Hillerød	38,0	45,5	32,1**	66,9
Hjørring	37,5	48,1	31,1	72,8
Holbæk	33,7	31,9	35,4	65,8
Holstebro	30,4	30,3	30,4	72,6
Horsens	34,7	34,0	35,6	65,3
Hvidovre	38,2	41,0	34,5	64,6
Høje-Taastrup	38,6	27,3	57,7	61,1
Hørsholm	*	*	*	57,6
Ikast-Brande	27,7	*	32,3	66,3
Ishøj	42,9**	*	*	55,8
Jammerbugt	18,2**	*	*	70,3
Kalundborg	31,6	25,8**	35,6	60,5
Kerteminde	21,7**	*	*	63,1
Kolding	32,6	32,6	32,6	70,7
København	47,0	42,7	52,4	76,9
Køge	30,9	38,5	20,7**	67,7
Langeland	*	*	*	74,5
Lejre	47,4**	*	*	63,7
Lemvig	45,0**	*	45,5**	64,5
Lolland	35,2	31,7	40,0	61,6
Lynby-Taarbæk	46,6	24,0**	63,6	68,5
Læso	*	*	*	*
Mariagerfjord	25,0	*	40,7	64,4
Middelfart	42,9	33,3**	50,0	72,3
Morsø	*	*	*	56,2
Norddjurs	39,6	27,3**	48,4	61,7
Nordfyns	*	*	*	61,7
Nyborg	28,2	*	31,8**	68,3
Næstved	32,9	25,4	40,0	71,0
Odder	41,7	*	*	67,0
Odense	42,6	35,1	47,9	77,3
Odsherred	28,6**	*	35,7**	55,4
Randers	31,7	25,4	36,7	71,7
Rebild	37,5**	*	38,9**	68,1
Ringkøbing-Skjern	28,6	*	34,3	63,6
Ringsted	27,1	16,1**	39,3	69,1
Roskilde	44,8	35,0	53,2	63,4
Rudersdal	52,2	*	*	54,8
Rødovre	25,6	27,8**	23,8**	68,9
Samsø	*	*	*	54,5**
Silkeborg	31,5	31,8	31,0**	70,3
Skanderborg	16,7**	*	*	70,6
Skive	34,9	29,6**	38,9	70,7
Slagelse	29,5	32,1	27,1	64,5
Solrød	*	*	*	68,0
Soro	42,4	38,5**	45,0**	63,9
Stevns	38,9**	*	*	58,5
Struer	29,0**	41,7**	*	60,3
Svendborg	39,2	34,1	44,7	67,3
Syddjurs	41,0	47,8	31,3**	57,9
Sønderborg	29,5	26,1	32,7	68,0
Thisted	32,8	34,5	31,3	62,9
Tønder	26,0	*	32,3	66,4
Tårnby	34,5	33,3**	*	67,2
Vallensbæk	*	*	*	68,4
Varde	32,8	23,1**	39,0	64,6
Vejen	32,7	37,0	28,0**	62,3
Vejle	29,7	24,3	34,7	66,8
Vesthimmerlands	26,1	*	34,8**	60,5
Viborg	29,8	19,1**	38,6	66,1
Vordingborg	21,1	15,9**	38,5**	66,4
Ærø	*	*	*	60,9
Aabenraa	31,6	25,0	38,5	66,7
Aalborg	42,4	37,8	47,1	78,3
Aarhus	44,8	40,0	49,5	82,8

* Nøgletallet kan af diskretionshensyn ikke vises (beregnet på færre end fem børn i kommunen).

** Nøgletallet kan variere end del fra år til år, da det er beregnet på få (5-9) børn i kommunen.

Note: 'Udsatte' omfatter 25-årige pr. 1. januar 2014, som har været anbragt eller modtaget en forebyggende foranstaltning mindst én gang i deres liv (0-22 år). 'Anbragte' omfatter 25-årige, som har været anbragt mindst én gang uanset om de også har modtaget forebyggende foranstaltninger, mens 'Forebyggende foranstaltninger' kun omfatter 25-årige, som har haft mindst én forebyggende foranstaltning, men som ikke har været anbragt.

KL
Weidekampsgade 10
2300 København S
Tlf. 3370 3370
kl@kl.dk
www.kl.dk

Produktionsnr. 830142
ISBN 978-87-93365-28-5